ஆகமம் ஆலயம் ஆதிசைவர்

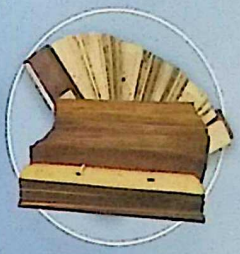

(ஓர் ஆய்வறிக்கை-பகுதி-1)

ஸ்வதர்ம ட்ரஸ்ட்
புன்னைநல்லூர், தஞ்சாவூர்
2021

உ

சிவமயம்

ஆகமம், ஆலயம், ஆதிசைவர்

ஓர் ஆய்வறிக்கை....

பாகம் – 1

(தமிழ், ஹிந்தி, மற்றும் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்புகளுடன் மேம்படுத்தப்பட்ட மீள்பதிப்பு)

ஆகம ஆய்வறிக்கைக் குழு

வெளியீடு

ஸ்வதர்ம ட்ரஸ்ட்

புன்னைநல்லூர் - 2021

நூல் விளக்கக் குறிப்பு

நூல் பெயர்	ஆகமம், ஆலயம், ஆதிசைவர் ஓர் ஆய்வறிக்கை (பாகம் – 1)
பொருள்	தமிழகத்திலுள்ள சைவத்திருக்கோயில்கள், ஆகமங்கள், ஆதிசைவர்கள் ஆகிய மூன்றிற்கும் இடையேயான பிரிக்கமுடியாத தொடர்பினை நிலை நிறுத்தும் ப்ரமாணவாக்யங்களும், மும்மொழிகளில் அதன் பொருளும்.
ஆசிரியர்	ஆகம ஆய்வறிக்கைக் குழு
தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு	Dr. S. அருணஸுந்தரம், மைலாப்பூர்
ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பு	Dr. T. கணேசன், புதுச்சேரி
ஹிந்தி மொழிப்பெயர்ப்பு	Dr. ஸத்யநாராயண H.K., மைலாப்பூர்
ஒளியச்சு	சிவஸ்ரீ க. கார்த்திகேய சிவம், திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ பு. அரவிந்த சிவம், ஈரோடு சிர. ச. ஸ்ரீசைலேச சிவம், ஊட்டி சிர. க. சாமிநாத சிவம், விருத்தாசலம்
முதல் பதிப்பு	2006
தமிழ், ஹிந்தி, மற்றும் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்புகளுடன் மேம்படுத்தப்பட்ட மீள்பதிப்பு	31–10–2021
மொழி	ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ், ஹிந்தி, ஆங்கிலம்
எழுத்து	தேவநாகரி (ஹிந்தி), க்ரந்தம், தமிழ், ஆங்கிலம்
தாள்	Map Litho 80 GSM, Demy ¼ (A4)
பக்கங்கள்	146
விலை	₹ 200.
ப்ரதிகள்	2000
ப்ரதிகள் கிடைக்குமிடம்	ஸ்ரீ ஸீதளாதேவீ மஹாமாரீ வேத ஸிவாகம வித்யாலயம் ஸ்வதர்ம டிரஸ்ட், புன்னைநல்லூர், தஞ்சாவூர் – 613501 098948 63996
அட்டை வடிவமைப்பு	திரு சுந்தர்ராஜன், தேனீ
வெளியீடு	ஸ்ரீ ஸீதளாதேவீ மஹாமாரீ வேத ஸிவாகம வித்யாலயம் புன்னைநல்லூர், தஞ்சாவூர் – 613501
நிதி உதவி	ஸ்வதர்ம ட்ரஸ்ட் , புன்னைநல்லூர்
அச்சிட்டோர்	Harish Printers, Chennai – 28. 09840722009

உ

சிவமயம்

ஆகமம், ஆலயம், ஆதிசைவர்

ஓர் ஆய்வறிக்கை.....

அன்பே சிவமாய் விளங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதியாகிய பரமேச்வரனின் அளவிட முடியாத கருணையினால், உலகமெங்கும் அவனருளிய ஆகமவழி நின்று, பரார்த்தாலய பூஜையானது ஆதிசைவரால் இக்கணம் வரை அவனருளாலே, அவனருளாணையின் வண்ணம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால் இத்தருணம் (மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகம் என்கிற) தமிழக அரசாங்கத்தின் அரசாணை மூலம் கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்தகுடிகளான, ஆதிசைவர்களால் உலகநன்மைக்காகச் செய்யப்பட்டுவரும் கடமை சார்ந்த பணியான பரார்த்த பூஜையான திருக்கோயில் பூஜை என்னும் பணியையும் ஆன்மீக உணர்வின் ஆணிவேரையும் நிர்மூலமாக ஆக்குவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

ஆகையால் ஆகமம் என்றால் என்ன? ஆலயம் என்றால் என்ன? ஆதிசைவர் என்பார் யார்? என்பனவற்றை விளக்கி பாமரன் முதற்கொண்டு ஆட்சியாளர் வரை யாவரும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம். "ஆகமம், ஆலயம், ஆதிசைவர்" – என்னும் ஆய்வறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வழி நின்று யாவரும் ஹிந்து சமயத்தைக் காப்போம் !

இங்ஙனம்

ஆய்வறிக்கைக் குழு

உ

சிவமயம்

முகவுரை

தமிழகத்தில் ஏராளமான ஜாதிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் ஏராளமான உட்பிரிவுகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஜாதியும் அதன் உட்பிரிவும், பொது சமூகம் சார்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலோடு தொடர்புடையதாகவே இருந்துள்ளது. இருக்கிறது.

அதாவது பொது சமூகம் சார்ந்த ஒவ்வொரு பணியையும் செய்வதற்காகவே ஒவ்வொரு ஜாதியைச் சார்ந்த மக்கள் அந்தந்த பணியுடன் தொடர்புடையவர்களாகவும், அந்தந்த பணியை செய்வதற்கான பாத்தியதையை உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள் இருக்கிறார்கள்.

இதனை உற்று நோக்கும் போது ஒட்டு மொத்த மனித சமுதாயத்தின் நலனுக்காகவே, ஒட்டுமொத்த மனித சமுதாயம் சுமுகமாக தங்குதடையின்றி இயங்குவதற்காகவே, ஒட்டுமொத்த மனித சமுதாயம் சார்ந்த ஒவ்வொரு பணியையும், ஒவ்வொரு தொழிலையும், ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் தங்களது பணியாக பிரித்துக்கொண்டுள்ளதால், இதுபோன்ற ஒரு ஜாதி கட்டமைப்பும் ஜாதியைச் சார்ந்த தொழில் கட்டமைப்பும் அமைந்துள்ளதாக நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

எனவே ஜாதி என்பது தொழிலோடு தொடர்புடையதாகவே தெரிகிறது. அதாவது தொழிலை மையமாக வைத்து ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் உருவாகும்போது, அக்குறிப்பிட்ட சமுதாயம் ஜாதி என்ற ஒரு வட்டத்திற்குள் அடங்கி விடுவது இயல்பே. அதுபோலவே தொழிலை மையமாக வைத்து ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் உருவாகும்போது அந்த குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் வெளிப்புற பழக்கவழக்கங்களும் மாறுபடுவதும் இயற்கையான ஒன்றே.

அவ்வகையில் தமிழகத்திலுள்ள ஏராளமான திருக்கோயில்களில் பூஜை செய்வதையே தனது தொழிலாக; ஒரு பணியாகக் கொண்டு ஒரு சமுதாயம் இருக்கிறது என்றால் அதுவே ஆதிசைவர் என்ற சமுதாயம் ஆகும். இந்த சமுதாயத்தினர் திருக்கோயில் பூஜை செய்வதை தங்களது பிறப்புரிமையாக பன்னெடுங்காலமாக பாவித்துவருகின்றனர். இதற்கு ஆயிரம் வருடங்களுக்கும் மேலான ஏராளமான கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் நூல்சான்றுகளும் இன்னும் பலதரப்பட்ட சான்றுகளும் உள்ளன.

ஆதிசைவ சமுதாயத்திற்கும், ஆலயங்களுக்கும், ஆகமங்களுக்கும் இடையே உள்ள மும்முனைத் தொடர்பினை, சைவாகமங்களிலும் திருமுறைகளிலும் உள்ள சான்றுகளோடு இந்நூலானது பொருளுடன் விளக்குவதற்கு முற்பட்டுள்ளது.

சைவமரபில் நம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு இந்த நூல் நிச்சயம் பயன்தராது. ஆனால் சைவமரபில் நம்பிக்கை இருந்தும் தெளிவற்றவர்களுக்கு இந்நூல் நிச்சயம் ஒரு தெளிவைத் தரும் என நாம் நம்பிக்கைக் கொள்ளலாம்.

ஸே. அருணஸுந்தரம்.

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீமஹாமாரியம்பிகையின் அருளோடு, புன்னைநல்லூர் திவ்ய க்ஷேத்ரத்தில், ஸ்ரீசீதளாதேவீ வேத சிவாகம வித்யாலயம் – சான்றோர்களின் வழிகாட்டுதலில் இரண்டாண்டு காலம் நிறைவடைந்ததை நினைத்து, நிர்வாகத்தினர் அகமும்–புறமும் பேரானந்தம் கலந்த மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

சைவாகம ஸதஸ், இரண்டாம் ஆண்டுவிழா மற்றும் நூல் வெளியீடு – என "முப்பெரும் விழாவாக" நடத்துவது எங்களுக்கு கிடைத்த பெரும் பாக்யம். எங்களை வழிநடத்தும் மஹனீயர்களும், சான்றோர்களும் எங்களது அழைப்பை ஏற்று, நேரில் எழுந்தருளி ஆசீர்வதிப்பது, எங்களுக்கு மனபலமும், உத்ஸாஹமும், உத்வேகமும் ஏற்பட்டு, எங்களை கடல் அலை போல் ஓயாமல் ஓடச் செய்கிறது.

மேலும் இவ்விழாவில் ஆகம ஆய்வறிக்கை குழுவின் "ஆகமம், ஆலயம், ஆதிசைவர்" என்ற இந்நூலை வெளியிடுவது, சைவாகம– ஸம்ப்ரதாயத்தின் மீதும், அதன் தொன்று தொட்டு வரும் பாரம்பர்ய மரபின் மீதும் ஏற்பட்டுள்ள ஸந்தேஹங்களுக்கு நிவாரணியாக அமையும் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. இந்நூலை சைவாகம சிவபக்தர்கள் நன்கறிந்து, நமது ஸனாதந தர்மத்தையும், கலாசாரத்தையும் அப்படியே அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்ல இந்நூல் ஓடமாக அமையும் என்பதனை "ஸ்வதர்ம டிரஸ்ட்" ஆலமர–விழுது போல் நம்பி பெருமைக் கொள்கிறது.

அரும்பாடுபட்டு பல்வேறு ஆகம விஷயங்களை கரும்புச் சாறாக பிழிந்து, நூலாக்கிய ஆகம ஆய்வறிக்கை குழுவினர்க்கும், இந்நூல் வெளியிட அயராது பணியாற்றிய முனைவர். ப்ரஹ்மஶ்ரீ. ஸே.அருணஸுந்தர குருக்கள் அவர்களுக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நமஸ்காரங்களையும், நன்றிகளையும் காணிக்கையாக்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம்...

என்றென்றும் இறைபணியில்..

ஸ்வதர்ம டிரஸ்ட், புன்னைநல்லூர்.

ஆய்வறிக்கைக் குழு உறுப்பினர்கள்

No	பெயர்	ஊர்
1	சிவஸ்ரீ எம். சுந்தர குருக்கள்	கண்டமங்கலம்
2	சிவஸ்ரீ சுந்தரேச சிவாசார்யார்	திருவையாறு
3	சிவஸ்ரீ வி.சந்திரசேகர சிவாசார்யார்	திருப்பனந்தாள்
4	சிவஸ்ரீ கே. பிச்சை சிவாசார்யார்	பிள்ளையார்பட்டி
5	சிவஸ்ரீ ராஜப்பா சிவாசார்யார்	காஞ்சீபுரம்
6	சிவஸ்ரீ என். ராமநாதன் சிவாசார்யார்	சீர்காழி
7	சிவஸ்ரீ எஸ்.பி. சபாரத்தினம் சிவாசார்யார்	சென்னை
8	சிவஸ்ரீ பார்வதீச சிவாசார்யார்	தபோவனம்
9	சிவஸ்ரீ பிச்சை சிவாசார்யார்	தபோவனம்
10	சிவஸ்ரீ கண்ணப்ப சிவாசார்யார்	திருவிடைமருதூர்
11	சிவஸ்ரீ பாலாமணி சிவாசார்யார்	திருக்கண்ணங்குடி
12	சிவஸ்ரீ சோமசேகர சிவாசார்யார்	சென்னை
13	சிவஸ்ரீ சம்பந்த குருக்கள்	கடலூர்
14	சிவஸ்ரீ கணேச சிவாசார்யார்	திருவையாறு
15	சிவஸ்ரீ எஸ். ஸபேச சிவாசார்யார்	மயிலாடுதுறை
16	சிவஸ்ரீ எஸ். உமாபதி சிவாசார்யார்	காஞ்சீபுரம்
17	சிவஸ்ரீ கனக ஷண்முக சிவாசார்யார்	வேலூர்
18	சிவஸ்ரீ கே. சந்திரசேகர பட்டர் (ராஜா பட்டர்)	திருப்பரங்குன்றம்
19	சிவஸ்ரீ ஏ.வி. ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யார்	மயிலாடுதுறை
20	சிவஸ்ரீ கணேச சிவாசார்யார்	சேலம்
21	சிவஸ்ரீ எஸ். பால சுப்பிரமணிய சிவாசார்யார்	பழனி
22	சிவஸ்ரீ சோமசுந்தர சிவாசார்யார்	முடுச்சூர்
23	சிவஸ்ரீ அருண சுந்தர சிவாசார்யார்	மயிலாப்பூர்
24	சிவஸ்ரீ எ.எஸ். சுந்தரமூர்த்தி சிவாசார்யார்	அவினாசி
25	சிவஸ்ரீ பால ஸர்வேச்வர சிவாசார்யார்	காரைக்கால்
26	சிவஸ்ரீ ஜீ. கோடீஸ்வர சிவாசார்யார்	திருநள்ளாறு
27	சிவஸ்ரீ மல்லிகேச்வர சிவாசார்யார்	சென்னை
28	சிவஸ்ரீ பாலகணபதி சிவாசார்யார்	தென்சேரிமலை
29	சிவஸ்ரீ குமாரசுவாமி குருக்கள்	மதுரை
30	சிவஸ்ரீ கோமதிசங்கர பட்டர்	திருநெல்வேலி
31	சிவஸ்ரீ ஷண்முக ஸாம்பமூர்த்தி சிவாசார்யார்	சென்னை
32	சிவஸ்ரீ கல்யாணராம சிவாசார்யார்	விருத்தாசலம்
33	சிவஸ்ரீ கீதா சங்கர சிவாசார்யார்	பாண்டிச்சேரி
34	சிவஸ்ரீ போடி கணேச சிவாசார்யார்	பிள்ளையார்பட்டி
35	சிவஸ்ரீ ஜி. கார்த்திகேய சிவம்	சென்னை
36	சிவஸ்ரீ ராஜாமணி சிவாசார்யார்	திருச்சி
37	சிவஸ்ரீ கல்யாணசுந்தர சிவாசார்யார்	கும்பகோணம்

விஷய அட்டவணை

No	விஷயம்
1	சைவ சமயம் என்பது மனிதர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது அல்ல. சிவபெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது சைவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை – இதற்கான சான்றுகள்
2	உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே சிவபெருமானால் வேத சிவாகமங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை என்பது சைவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை – இதற்கான சான்றுகள்
3	உலக நன்மைக்காகவே சிவபெருமான் சிவாகமங்களை அருளினார் – இதற்கான சான்றுகள்
4	சிவாகமங்கள் கூறும் இருவித பூஜைகள் – இதற்கான சான்றுகள்
5	ஆத்மார்த்த பூஜை என்றால் என்ன ? – இதற்கான சான்றுகள்
6	ஆத்மார்த்த பூஜை செய்யத் தகுதியுடையவர் யார் ? – இதற்கான சான்றுகள்
7	பரார்த்த பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜை என்றால் என்ன? – இதற்கான சான்றுகள்
8	பரார்த்த பூஜை செய்யத் தகுதியுடையவர் யார்? – இதற்கான சான்றுகள்
9	சிவாகமங்களின் படி திருக்கோயில்கள் இரண்டு வகைப்பட்டவை – இதற்கான சான்றுகள்
10	முதல் வகைத் திருக்கோயில்களில் ஆதிசைவரே பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பது..... – இதற்கான சான்றுகள்
11	முதல் வகைத் திருக்கோயில்களில் பூஜை செய்பவருக்கு உரிய பெயர்கள் – இதற்கான சான்றுகள்
12	திருக்கோயில்களில் பூஜை செய்வதன் நோக்கம், ஆதிசைவரே பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான காரணம், பிற ப்ராஹ்மணர்கள் கூட பூஜை செய்யக்கூடாது என்பதற்கான காரணம், செய்தால் ஏற்படும் விளைவு – இதற்கான சான்றுகள்

13	ஒரு ஆதிசைவர் மற்றொரு ஆதிசைவ வம்சத்தைச் சார்ந்த திருக்கோயிலில் பூஜை செய்யலாமா என்பது..... – இதற்கான சான்றுகள்
14	ஓர் திருக்கோயிலில் உள்ள ஓர் ஆசார்யரால் அனைத்து வேலைகளையும் செய்ய முடியாத நிலையில் – இதற்கான சான்றுகள்
15	(முதல் வகைத்) திருக்கோயில்களில் ஆதிசைவரல்லாத எவர் பூஜை செய்தாலும் பயன் இல்லை என்பது..... – இதற்கான சான்றுகள்
16	புத்தக விவரணம்

ॐ

शिवमयम्

विषयसूची

NO.	विषय
1	शैवधर्म की सृष्टि मनुष्य ने नहीं की थी। उसे स्वयं भगवान शिवजी ने की थी। यह शैवों का अटल एवं स्थिर विश्वास है।
2	वेद एवं शिवागम का सृजन भगवान शिवजी ने विश्व की सृष्टि से पहले ही किया था। यह शैवों का अटल एवं स्थिर विश्वास है।
3	भगवान शिवजी ने विश्व-कल्याण मात्र के लिये शिवागम से विश्व को अनुग्रहीत किया था।
4	शिवागम में दो प्रकार की पूजा बतायी गयी है।
5	आत्मार्थ पूजा (वैयक्तिक पूजा) क्या है ?
6	आत्मार्थ पूजा करने के लिये कौन अर्ह है ?
7	परार्थ पूजा (देवालय की पूजा) क्या है ?
8	परार्थ पूजा करने के लिये कौन अर्ह है ?
9	शिवागम के अनुसार देवालय दो प्रकार के होते हैं।
10	प्रथम प्रकार के देवालय में केवल आदिशैव ही पूजा करने के लिये अर्ह हैं।
11	प्रथम प्रकार के देवालय में पूजा करने के लिये अर्ह लोगों के नाम।
12	देवालय की पूजा करने का उद्देश। देवालय की पूजा केवल आदिशैव द्वारा किये जाने के पीछे का कारण। देवालय की पूजा में अन्य ब्राह्मणों का निषेध - कारण। उल्लंघन के परिणाम।
13	क्या एक देवालय के आदिशैव अन्य आदिशैव सन्तति के अधिकार में रहे दूसरे देवालय में पूजा कर सकते हैं ?
14	किसी देवालय में एक ही आचार्य द्वारा सभी काम करना असंभव हो जाने पर।
15	आदिशैव के अतिरिक्त कोई भी (प्रथम प्रकार के देवालय में) पूजा करना निष्फल है।
16	ग्रन्थसूची

oum

Shivamayam

Table of Contents

No.	Contents
1.	The Śaiva Religion has not been created by men; it has been created by Śiva Himself. This is the firm belief of all the śaivas.
2.	It is the unshakable belief of all the śaivas that the Vedas and the Śaivāgamas were given out by Śiva even before the creation of the world.
3.	Lord Śiva has expounded the Āgamas only for the welfare of the entire world.
4.	Two types of worship explained by the Śaivāgamas
5.	What is Ātmārthapūjā ?
6.	The person qualified for performing the Ātmārthapūjā:
7.	The temple worship called Parārthapūjā:
8.	Persons qualified to perform Parārthapūjā
9.	According to the Śaivāgamas temples are of two types
10.	Only the Ādiśaivas are eligible to do worship in temples of first type
11.	Various names of those who do worship in the temples belonging to the first group
12.	The basic purpose of temple worship, the reasons that justify that only Ādiśaivas are eligible for temple worship, the reasons which prohibit other brahmins to perform worship in the temple and the consequences if other brahmins do worship:
13.	Can one Ādiśaiva worship in a temple where another one worships ?
14.	In the situation where all the rites cannot be performed by a single ācārya...
15.	The worship done in a temple by a person other than an Ādiśaiva is fruitless:
16.	Bibliography

சைவசமயம் என்பது மனிதர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது அல்ல. சிவபெருமானாலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது சைவர்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

शैवधर्म की सृष्टि मनुष्य ने नहीं की थी। उसे स्वयं भगवान शिवजी ने की थी। यह शैवों का अटल एवं स्थिर विश्वास है।

The Śaiva Religion has not been created by men; it has been created by Śiva Himself. This is the firm belief of all the śaivas.

1. ஶிவெந ஸ்தாபிதம் ஶைவம் ஶைவெந ஸ்தாபிதம் ஶிவம்। உ0 - அ

- நித்யாஅநவிதி படலஃ, பூ - உ0அ
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாகமஃ

2. **ஶிவேந ஸ்தா²பிதம் ஶைவம் ஶைவேந ஸ்தா²பிதம் ஶிவம் | 20-அ**

-நித்யார்ச்சநவிதி⁴ படல: ,பக்கம் - 208
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக³ம:

பொருள்:

சிவபெருமானால் சைவமதமானது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. (அவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட) சைவமதத்தினால் (இவ்வுலகில் ஆலயாதிகளை ஸ்தாபிப்பதின் மூலம்) சிவ–பரம்பொருளானது ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது.

3. **शिवेन स्थापितं शैवं शैवेन स्थापितं शिवम्। २० – अ**

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ - २०८
श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ -

भगवान शिवजी ने शैवधर्म की स्थापना की। यह शैवधर्म विश्व में शिव-मन्दिरों की स्थापना के जरिए भगवान शिवजी को स्थापित करता है जिसे सर्वश्रेष्ठ माना गया है।

4. Śivena Sthāpitaṁ Śaivaṁ Śaivena Sthāpitaṁ Śivam। 20 - A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 208
Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

The Śaiva Religion was created by Śiva. By constructing temple, etc. in this world according to that Śaiva religion God Śiva is established.

(Pūrva Kāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p.208)

"SIVAGAMA BHASKARA"
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்.

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ நுன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) என்னும சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

நவநீதநாராயணாக்ஷம் ஹஸ்வநாதநகேவயுகழி ।
வைஷ்ணவாகாரவதென்வ கணிகாம்பாதலம் மவெள ॥ ம
சாந்வாநணை ஸ்ரீஷ்ணாஸ்ர கணிகாவாழி ।
கணிகாஸ் வமுத்தாக்ஷ வடமென்வ தத்வாழி ॥ எ
வடாஹாஹாஸ்தாக்ஷ சாஹாஸ்ர பிம்பசாவுதெ ।
பிம்பாதெசிம்ஹசாக்ஷம் சிம்காதெ நிஷ்டாவாழி ॥ அ
வவாயுபஜ்ஞாதிவொஹாந தீயாயுதெஸாஷ யகஹாழி ।
தத்சமம் கொடிஹாணிதம் சிவசிம்காவாயுநாஸ் ஹாழி ॥ க
வசெவாஷாம் ரகணாஸாயுாய ஸ்ராசாதிஷ்டா விஸாஷதாஃ ।
ஸ்ராவிதம்வியிநாசிம்சம் வாவிதெவயா சாஸ்திஹிநாயுதெஸாஃ ॥ ஙo
ஸ்வசாஹ்ஹிதசிம்சஸ்ர வ்ரதிசாஸ்ரெஸ்ஸாஸ்ராதிகழி ।
தத்தாஸாயுாம்வசாவ்யாதிகம் வவெவாஷாசாத்தநாஃஹாழி ॥ சo
வவெவாஷாசாத்தாகணாஸாயுாம் தீஷ்டாசிம்காவாயுநம்ஸ்ரதெ ।
ஸ்ரூதாஸாயுதிவிவ்யாதிகம் வாராஸாயுாதிஸ்ரூணா ॥ ரo
ஸ்வயம்ஹாதெவாயுவிகதென்வ திவ்யசாநாஷசாஷாயுகழி ।
ராகணாயுாம்பாண சிம்சஸ்ர வவெவாதசிம்காசாவுதெ ॥ கங்
ஸ்வயம்ஹாஃஸ்வயம்ஜ்ஞாதிகம் தெவ்யாவாயுநஸ்ரதெவிகழி ।
திவ்யாதெவாவாயுநதென்வ ஜீஷிவாஜிதசாஷாயுகழி ॥ கச
சாநாஸ்தெஷாஃ ஸ்ராவிதாசிம்சாம் சாநாஷாவாஸிகீதிாயுதிழி ।
ஸவாஸ்தெஸாஃ ராகணாதெஸாஃவாஜிஜ்ய சாவாஸாஸ்ராகணாஸாஹவெஸ ॥
வாணநாசி ஜயாம்தெராகணா தஜ்ஞாதிகம் வாணசிம்சகழி ।
வாணெநவாஜிதாசிம்சம் வாணசிம்சதீஹாவுதெ ॥ கக
(விவ்ரஸ்ரூதி பலிஷ்டாஸாஸ்ரஸ்ர ரா தீக்ஷிதாஸ்ரூவதெஸாஃ ।
ஸ்ரூதாஸாயுஜநாங்காஸாயுாஸ் நகாஸாயுாஹ்வாராஸாயுகழி ॥ கங
ஸ்ரூதாஸாயுவாராஸாயுாஸ் ஸ்வாதிதெஸாவதெநவாஜிதிழி ।
ஸ்ரூதிதெஸாவஹாதிவ்ராதஸ்ர ஸ்வஸிம்ஸ்ரஹாஸ்ரூணாஸாஸாஃ ॥ கஅ
சிவொஷ்டவஜ்ஞாதெஸாவம்யுாவிதொவொஷ்ட வஸ்வாசிவஃ ।
வஸ்வாசிவாதிஸ்வாம்ஹாதிகா சிவவஸ்ரஷ்டிாஸாஸ்ரஸ்ரதா ॥ கo
சிவெநஸ்வாவிதம்தெஸாவம் தெஸாவெநஸ்ர வாதம்சிவழி ।
சிவதெஸாவவிஸாஸ்ரதிகா சிவஸ்ரஹாஜ்ஞ உஷ்யுதெ ॥ ரo

உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே சிவபெருமானால் வேத சிவாகமங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை என்பது சைவர்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

वेद एवं शिवागम का सृजन भगवान शिवजी ने विश्व की सृष्टि से पहले ही किया था।

यह शैवों का अटल एवं स्थिर विश्वास है।

It is the unshakable belief of all the śaivas that the Vedas and the Śaivāgamas were given out by Śiva even before the creation of the world.

I

1. வெஹாமஹள மயா ப்ரொக்தள லொகஸ்ருஷ்டேஃ புரா ஶிவெ।

- ஶைவாமஹ-லெவ-ஸவ்வஸ்வம் - பூ - ரு

2. **வேதா³க³மௌ மயா ப்ரோக்தௌ லோகஸ்ருஷ்டேஃ புரா ஶிவே।**

- ஶைவாக³ம-லேக² -ஸர்வஸ்வம் - பக்கம் - 5

பொருள்:

ஹே பார்வதியே, உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே (உன்பொருட்டு) வேதங்களும் சிவாகமங்களும் என்னால் அருளப்பட்டன.

3. **वेदागमौ मया प्रोक्तौ लोकसृष्टेः पुरा शिवे।**

- शैवागम-लेख-सर्वस्वम् – पृ–५

अर्थ -

हे पार्वतीदेवी! इस विश्व की सृष्टि होने से पहले ही मैंने वेदों का एवं शिवागमों का सृजन किया था।

4. **Vedāgamau Mayā Proktau Lokasṛṣṭeḥ Purā Śive।**

- Śaivāgama-Lekha-Sarvasvam - Page– 5

Oh Pārvati ! Even before the creation of the world the Vedas and the Śaivāgamas were given out by Me for your sake.

-Śaivāgama lekha sarvasva, p.5

சைவாகம-லேக-ஸர்வஸ்வம்

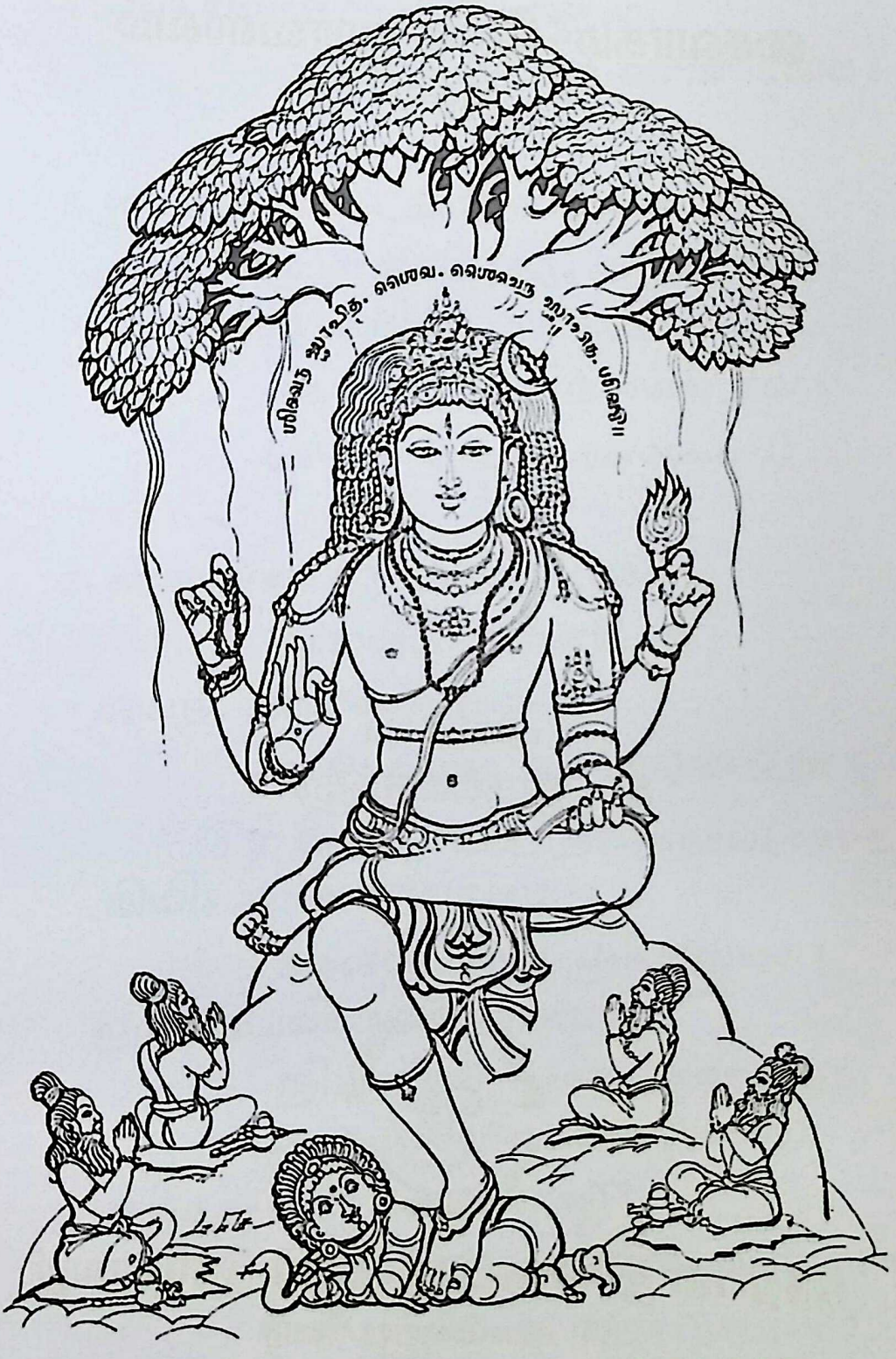

INDIAN INSTITUTE OF INDOLOGY
1995

சைவாகம-லேக-ஸர்வஸ்வம்

சைவாகம-லேக-ஸர்வஸ்வம்

1995

பதிப்பாசிரியர்

S. அருணசுந்தரம்

இந்தியன் இன்ஸ்டிட்யூட் ஆஃப் இந்தோலஜி
84, கலாக்ஷேத்ரா ரோடு
சென்னை 600 041

வசந - விவரணம்.

1. வெதாரமள மயா ப்ரொக்தள
ஒரக-ஸுஷ்டெ: ப்ரா ஶிவெ ॥

2. ப்ராஹ்மம் திவ்யம் தயா பித்ர்யம்
ப்ராஜாபத்யம் ச ஸளரவம் ।
ஸளரம் ச ஸாவநம் சாந்த்ரம்
சூக்ஷ்மம் மாநாநி வை நவ ॥
(ஸூர்யு-ஸிதாந்த:-மாநாத்யாய:-1)

3. ஸளரெண த்ர்-நிஶோமாநம்
ஷமஶீதி-ஜ்வாநி ச ।
சுயநம் விஷ்வஸ்வைவம்
ஸஜ்க்ராந்தெ: ப்ண்யகாலதா ॥
(ஸூர்யு-ஸிதாந்த:-மாநாத்யாய:-3)
திதி: கரணஜ்சாஹ:
க்ஷளரம் ஸவ்-க்ரியாஸ்தயா ।
ப்ரதொபவாஸ-யாத்ராணாம்
க்ரியா சாந்த்ரெண ஶுஹ்யதெ ॥
(-ஸூர்யு-ஸிதாந்த:-மாநாத்யாய:-13)
நக்ஷத்ர-நாம்நா மாஸாஸ்து
ஜ்ஞெயா: பவ்மாந்த-யொகத: ॥
(-ஸூர்யு-ஸிதாந்த:-மாநாத்யாய:-15)

5

II

1. ஸ்ருஷ்டிகாலெ மஹெஶாநஃ ப்ருஷார்த்த ப்ரஸித்தயெ।
விதத்தெ விமலம் ஜ்ஞாநம் பஞ்சஸ்ரோதோ(அ)பி[4]லக்ஷிதம்॥ ஸூ-௪

- ஸ்ரீமந்ருகெந்த்ராகமஃ
ஶதரத்நஸஜ்ஜ்ரஹஃ பூ - உரு

2. ஸ்ருஷ்டிகாலே மஹேஶாநஃ புருஷார்த்த[2] ப்ரஸித்[3]த[4] யே।
வித[4]த்தே விமலம் ஜ்ஞாநம் பஞ்சஸ்ரோதோ(அ)பி[4]லக்ஷிதம் ॥ ஸூ-4

- ஸ்ரீமன் ம்ருகே[3]ந்த்[3]ராக[3]மஃ
ஶதரத்ந ஸங்க்[3]ரஹஃ பக்கம் - 25

பொருள்:

உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் காலத்தில் சிவபெருமானானவர் [உயிர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு] புருஷார்த்தங்களும் [மனிதனால் வேண்டத்தக்க மேற்கூறிய நான்கு பொருள்களே புருஷார்த்தங்கள் எனப்படுபவை] ஏற்படுவதன் பொருட்டு, தனது ஐந்து முகங்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட, தூய்மையான [அறிவினை] ஞானத்தினை (அளிக்க கூடிய சிவாகமங்களைத்) தோற்றுவித்தார்.

3. सृष्टिकाले महेशानः पुरुषार्थ प्रसिद्धये।
विधत्ते विमलं ज्ञानं पञ्चस्रोतोऽभिलक्षितम्॥ सू-४

- श्रीमन् मृगेन्द्रागमः
शतरत्नसङ्ग्रहः पृ – २५

अर्थ -

विश्व की सृष्टि करते समय भगवान शिवजी ने (धर्म, अर्थ, काम और मोक्ष नामक) चतुर्विध पुरुषार्थ के सृजन हेतु अपने पंच-मुखों से शुद्धज्ञान (शिवागमों) की सृष्टि की।

4. Sṛṣṭikāle Maheśānaḥ Puruṣārtha Prasiddhaye।
Vidhatte Vimalaṁ Jñānaṁ Pañcasroto'bhilakṣitam॥ Su-4

- Śrīman Mṛgendrāgamaḥ
Śataratnasaṅgrahaḥ Page– 25

Śiva, during the creation of the world, gave out the supreme pure knowledge (in the form of the Śaivāgamas) for the sake of the created beings in order that they may attain the four-fold human ends (puruṣārtha).(Dharma, Artha, Kāma, Mokṣa)

- Mṛgendrāgama as quoted in the Śataratnasaṃgraha, p. 25.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் 159

AGAMA BHASKARA
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

ஸ்ரீ உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் அருளிய

சதுரத்தின ஸங்கிரஹம்

உரை எழுதிப் பதிப்பித்தவர்
பேராசிரியர் சிரோமணி,
திரு. ஏ. சுந்தரேச சிவாசாரியார்
அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நிர்வாகக் குழுவிற்காக
கௌரவ காரியதரிசி
வித்துவான் அ. வடி. வேலன் அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

கி பி. 1976] [விலை 7.50

त्रापिच ज्ञानादेवेति, तत्रापि च *सेवाद्यनुष्ठानमवश्यंभावीति।
ात्माद् ज्ञानदीक्षयोरुभयोरपि समानतयानुग्रहोपायत्वं पूर्व-
श्रोक्तमुपपन्नम् ॥ 38

अथाबबोधरूपस्य परज्ञानस्य दर्शनात्मतामाप्तिक्रमं
ोगेन्द्रसूत्रेण दर्शयति ॥ 39

सृष्टिकाले महेशानः पुरुषार्थं प्रसिद्धये ।
विधत्ते विमलं ज्ञानं पञ्चस्रोतोऽभिलक्षितम् ॥ सू-४

ன்பார் உளராயின், அங்கும் ஸேவா (தொண்டு)
முதலிய சாதனம் அவசியமாகிறது. ஆதலால்
ஞானம் தீக்கை என்னும் இரண்டிற்கும் சமானமாக
அனுக்கிரகத்திற்கு உபாயமாயிருக்கும் தன்மை
முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டமை பொருந்தும். 38

பின்னர், அவபோத ரூபமான பரஞானம் சாஸ்திர
பஞானமாக ஆகுந் தன்மையை ஸ்ரீ மிருகேந்திர
த்திரத்தாலருளுகின்ருர். 39

ஸ்ருஷ்டி காலே மஹேசான: புருஷார்த்த ப்ரஸித்தயே ।
விதத்தே விமலம் ஞானம் பஞ்சஸ்ரோதோபிலக்ஷிதம் ॥ சூ-4

---

* साधनानुष्ठानं

ஸ. § पश्चिमाननानि ।

§[படைப்புறு பொழுதுகொள் பரம ருருயிர்க்
கடுத்துள பயன்குறித் தைம்மு கங்களா
னெடுத்துரை செய்தன னினிது தூய்தென
நடக்குறு முயர்கலே ஞான மென்பவே.]
(சதமணி மாலை)

[உணர்த்துமின் னிந்திர னுலகினே யிறைவன்
படைப்புழி யுயிர்கள் பயனடை தற்கு
வகுத்தன னவ்வகை யால்வரு ஞானம்.]
(ஸ்ரீமத் வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் ஸ்வாமிகள்)

III

1. ஆகதம் ஶிவவக்த்ரேப்ய: கதஞ்ச கிரிஜாமுகே।
மதம் ச ஶிவபக்தாநாம் ஆகமஞ்சேதி கத்யதே॥

- Introduction Page - viii
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாமிகாகமः (Granta Lipi)

2. ஆக³தம் ஶிவவக்த்ரேப்⁴ய: க³தஞ்ச கி³ரிஜாமுகே² ।
மதம் ச ஶிவப⁴க்தாநாம் ஆக³மஞ்சேதி கத்²யதே॥

- Introduction Page – viii
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாமிகாக³ம: (Granta Lipi)

பொருள்:

ஆகதம், கதம், மதம் என்ற மூன்று சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் "ஆகம" என்ற சொல் கிடைக்கிறது. ஆகதம் என்பதற்கு வந்தது என்று பொருள், கதம் என்பதற்கு சென்றடைந்தது என்றுபொருள். மதம் என்பதற்கு கோட்பாடு என்று பொருள். எனவே, சிவபெருமானது முகங்களிலிருந்து வந்ததாலும் (வெளிப்பட்டதாலும்), பார்வதியின் முகத்தினைச் சென்றடைந்ததாலும், சிவபக்தர்களுக்கு (சைவர்களுக்கு) கோட்பாடு நூலாக இருப்பதாலும் (28– தந்திரங்களுக்கு) ஆகமம் என்று பெயர்.

விளக்கம்:

சிவாகமங்கள் சிவபெருமானாலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டவை, பராசக்தியின் பொருட்டே உபதேசிக்கப்பட்டவை, சைவர்களுக்கு சிவாகமங்கள் ஒன்றே கோட்பாடு நூல் என்ற மூன்று அம்சங்களும் இந்த பிரமாணத்தினால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

3. आगतं शिववक्त्रेभ्यः गतञ्च गिरिजामुखे।
मतं च शिवभक्तानाम् आगमञ्चेति कथ्यते॥

- Introduction Page – viii
श्रीमत्-पूर्वकामिकागमः (Granta Lipi)

अर्थ -

आगम शब्द की उत्पत्ति इन तीन शब्दों "आगतम्, गतम्, और मतम्" के आद्य अक्षरों से हुई है। आगतम् का अर्थ है – आया हुआ। गतम् का अर्थ है – जा पहुंचा। मतम् का अर्थ है – अनुशासन या चरित्र। इसलिये जो शिवजी के मुखों से आकर, पार्वतीजी के मुख पर पहुंचकर, शिवजी के भक्तों के लिये एक अनुशासन (चरित्र) के रूप में स्थायी हुआ – वही आगम है।

विवरण

यह श्लोक तीन तथ्यों को उजागर करता है। (१) शिवागम शिवजी द्वारा प्रदत्त है। (२) इसका उपदेश साक्षात् पार्वतीजी को मिला था। (३) शैवों के लिये केवल एकमात्र शिवागम ही सिद्धान्त की पुस्तक है। ये तीनों तथ्य इससे प्रमाणित हो जाते हैं।

4. Āgataṁ Śivavaktrebhyaḥ Gatañca Girijāmukhe।
Mataṁ Ca Śivabhaktānām Āgamañceti Kathyate॥

- Introduction Page - Viii

Śrīmat-Pūrvakāmikāgamaḥ (Granta Lipi)

By joining together the first letters of the words Āgata, Gata and Mata we get the word Āgama; Āgata means 'that which has come'; Gata means 'that which has gone into' and Mata means 'a set of beliefs and practices'. Therefore as ' these [texts] have come out of the faces of Śiva, gone into the mouth of Pārvatī and as they are the fundamental texts of beliefs and practices for the Śaivas' these 28 tantras are called Āgama.

Note:
Three important points are stressed here:
1. Śaivāgamas were [first] given out by Śiva;
2. They were given to Pārvatī;
3. For the Śaivas these Āgamas are the fundamental scriptures.

- Pūrvakāmikāgama (Grantha edition) introduction, p.viii

உ

ஶிவமயம் ।

ஸ்ரீ உமாமஹேஶ்வராப்யாம் நமஃ ।

காமிகாமஃ

காமிகாகமம்

த்ராவிட வந்திகா ஸஹிதஃ

க்ரியாபாதெ ப்ரவ்ஹாமஃ

(ப்ரதம பாகஃ)

தக்ஷிணபாரதார்ச்சகஸங்க ஸம்சாலகைஃ

ஶிவஸ்ரீ செ. ஸ்வாமிநாத ஶிவாசார்யைஃ

ப்ரகாஶிதஃ

தக்ஷிணபாரதார்ச்சகஸங்கஃ

11, தம்பூசெட்டி வீதி, மத்ராஸ்

நஉ நாமஸம்வத்ஸர மகர ரவிஃ

1977

Agatam siva vaktrebhyah, gatam ca girija mukhe,
Matam ca siva bhaktanam, agamam cheti katyate.

'The agamas originated from the faces of Siva, fell on the ears of Parasakti and spread in the world as the *mata* of the Siva bhaktas'. The agamas take their name from the first letters of the words *agatam* (originated), *gatam* (fell) and *matam* (religion).

The common noun *agama* simply means coming or acquisition.

But in the Saiva school, a special root meaning is indicated for the term.

It is given as *a*-knowledge, *ga*-liberation and *ma*-removal of the bonds. The agama came to be called as such, since a study and adherence to its codes liberates the soul from bondage, causes realisation of the Supreme, and ultimately confers Eternal Bliss.

Agamas are common to the three prominent schools and they are called Agama in Saivism, Samhita in Vaishnavism and Tantra in Saktaism.

The agamas had not been quite popular in North India for the simple reason that they were all written in palm leaf manuscript in the *grantha* characters which were unknown in the north. Their script was the *nagari*, However, the Sivagama Paripalana Sangham of Devakottai published some Upagamas in the nagari script. The French Institute of Indology in Pondicherry are now publishing a series of agamas in the nagari script. They have so

திருமந்திரம் – சிவாகமங்கள் ஒப்பீடு

முன்னுரை: –

திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூலர் சிவாகமங்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவராய்த்தான் இருக்க வேண்டும். திருமந்திரப் பொருளையும், சிவாகமப்பொருளையும் நன்கு ஒப்பீடு செய்தால் இது புலனாகும்.

எண்ணிக்கையின்படி சிவாகமங்கள் இருபத்து எட்டு. அவற்றுள் முதல் பத்து ஆகமங்களை சிவபெருமான் ஒரு ஆகமத்திற்கு மூன்று பேர் வீதம் மொத்தம் முப்பது நபர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார். அடுத்துள்ள பதினெட்டு ஆகமங்களை ஒரு ஆகமத்திற்கு இரண்டு பேர் வீதம் மொத்தம் முப்பத்தாறு நபர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார். ஆக அறுபத்தாறு நபர்களுக்கு சிவபெருமான் ஆகமங்களை உபதேசித்து அருளியிருக்கிறார்.

மேலும் சிவபெருமான் மஹாஸதாசிவமூர்த்தியாக இருபத்திஐந்து திருமுகங்களுடன் தோன்றி ஐந்தாவது வகையைச் சார்ந்த ஈசானம் என்பதின் ஐந்து முகங்களின் வாயிலாக சிவாகமங்களை வெளிப்படுத்தினார். இவையனைத்தும் சிவாகமங்களின் தந்த்ராவதார படலங்களிலும் வேறு சில படலங்களிலும் பரவியுள்ள விஷயங்கள்.

சிவபெருமான் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களை உபதேசம் செய்தார் என்ற விஷயமோ, அறுபத்தாறு நபர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார் என்ற விஷயமோ, ஐந்து முகங்களின் வாயிலாக உபதேசம் செய்தார் என்ற விஷயமோ, வேறு எந்த நூல்களுக்கும் பொருந்தாது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் எந்த ஒரு மூலநூல்களிலும் காணப்படாத விஷயங்களே.

இந்நிலையில் திருமூலரின் கீழ்க்கண்ட திருமந்திரத்தைப் பார்ப்போம்.

அஞ்சன மேனி அரிவை ஓர் பாகத்தன்
அஞ்சொடு இருபத்து மூன்றுள ஆகமம்
அஞ்சலி கூப்பி அறுபத்து அறுவரும்
அஞ்சு ஆம் முகத்தில் அரும் பொருள் கேட்டதே.57

–ஆகமச்சிறப்பு பக்கம் – 162,
திருமந்திரம் பகுதி–1

பொருள்:–

நீலமேனி வாலிழைபாகத்து ஒருவனது உச்சி முகத்திலிருந்து அறுபத்தாறு பேர்கள் அஞ்சலி கூப்பி கேட்ட ஆகமங்கள் இருபத்து எட்டு உள்ளன.57

–ஆகமச்சிறப்பு, பக்கம் – 162,
திருமந்திரம் பகுதி 1

விளக்கம்:–

இத்திருமந்திரப்பொருளையும், முன்னுரையில் கூறிய சிவாகமம் தொடர்பான செய்திகளையும் ஒப்பிட்ட ஒருவர் பாமரனாயினும், திருமூலர் சிவாகமங்களை ஒட்டியே திருமந்திரத்தை அருளியிருக்கிறார் என்று திண்ணமாகச் சொல்லமுடியும்.

எனவே சிவாகமங்களின் சாரங்களையே திருமந்திரமாக பிழிந்து தந்திருப்பதால் திருமந்திரப் பாடல்களுக்குப் பொருள் காணும் பொழுது சிவாகமங்களை ஒட்டியே பொருள் காணவேண்டும். சிவாகமங்களுக்கு முரணாகப் பொருள் காணக்கூடாது.

அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம்
எண்ணில் இருபத்து எண்கோடி நூறாயிரம்
விண்ணவர் ஈசன் விழுப்பம் உரைத்தனர்
நண்ணி நின்று அப்பொருள் ஏத்துவன் நானே. 58

–ஆகமச்சிறப்பு, பக்கம்–164, திருமூலர், திருமந்திரம், பகுதி–1

அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம்
எண்ணிலி கோடி தொகுத்திடும் ஆயினும்
அண்ணல் அறிந்த அறிவு அறியாவிடில்
எண்ணிலி கோடியும் நீர் மேல் எழுத்தே.64

–ஆகமச்சிறப்பு, பக்கம்– 169, திருமூலர், திருமந்திரம், பகுதி– 1

शैवागम एवं तिरुमन्तिरम्– एक तुलना

परिचय

तिरुमन्तिरम् के रचनाकार प्रसिद्ध सन्त तिरुमूलर का जन्म तमिलनाडु में करीब 5000 वर्ष पहले हुआ। तिरुमन्तिरम् 3000 पद्यों का एक प्राचीन ग्रन्थ है। कहा जाता है कि तिरुमूलर ने प्रतिवर्ष एक पद्य की रचना करते हुए इस रचना को 3000 वर्षों में पूरी की। शिवागम एवं तिरुमन्तिरम् के अन्तर्गत विषय को परखने से, दोनों की तुलना करने से एवं तिरुमन्तिरम् पर पडे शिवागम के प्रभाव को देखने से कोई भी निःसंशय कह सकता है कि तिरुमूलर को शिवागम का बहुत अच्छा ज्ञान था।

शिवागम की कुल संख्या 28 है। शिवजी ने प्रथम दस आगमों का उपदेश प्रत्येक रूप से तीन-तीन व्यक्तियों को दिये। इस तरह तीस व्यक्तियों को आगम का उपदेश प्राप्त हुआ। अगले अठारह आगमों का उपदेश कुल छत्तीस व्यक्तियों को मिला (प्रत्येक दो व्यक्तियों के लिये एक आगम के क्रम में)। इस तरह, शिवजी ने 66 व्यक्तियों को पूरे 28 आगमों का उपदेश दिया।

आगे, शिवजी ने पच्चीस मुखों के साथ **महासदाशिवमूर्ति** के रूप में **ईशान** के पांच मुखों से शिवागम का उद्गार किया। **ईशान** शिवजी का पांचवां मुख है। यह जानकारी **तन्त्रावतारपटल** एवं आगम के अन्य पटलों में दी गयी है।

भगवान शिव ने अठाईस आगमों का उद्गार किया था। पंचमुखी शिवजी ने अपने पांचवें मुख **ईशान** से इन आगमों का उपदेश 66 शिष्यों क्को दिया। यह जानकारी शिवागम के अतिरिक्त अन्य किसी रचना की ओर इशारा नहीं करती और इसकी जानकारी अन्य किसी रचना में उपलब्ध नहीं है।

इसके उपलक्ष्य में, तिरुमन्तिरम् के पद्यों का सन्दर्भ हम दे सकते हैं –

अञ्जन मेनि अरिवै ओर् पागत्तन्
अञ्जॊडु इरुबत्तु मूण्डुळ आगमम्
अञ्जलि कूप्पि अरुबत्तु अरुवरुम्
अञ्जु आम् मुगत्तिल् अरुम् पॊरुळ् केट्टदे. 57

– आगमच्चिरप्पु,पृष्ट - 162,
तिरुमन्दिरम्,भाग-1

अर्थ –

देवी के कालेरंग के अर्ध-शरीर को धारण करनेवाले शिवजी के ऊर्ध्वतम मुख से 66 शिष्य अठाईस आगमों को सुने।

विवरण:-

इससे पहले बताए गये अनुसार, इस पंक्ति को शिवागम के सन्दर्भों से तुलना करने पर कोई सामान्य व्यक्ति भी निःसंशय कह सकेगा कि तिरुमूलर ने अपनी तिरुमन्तिरम् की रचना शिवागम के अत्यन्त सामीप्य में रखकर की है। इसतरह, तिरुमन्तिरम् वस्तुतः शिवागम का सार है। इसलिए तिरुमन्तिरम् के पद्यों का अर्थग्रहण शिवागम के अनुसार ही करना है।

अण्णल् अरुळाल् अरुळुम् शिवागमम्
एण्णिल् इरुबत्तु एण्कोडि नूरायिरम्
विण्णवर् ईशन् विळुप्पम् उरैत्तनर्
नण्णि निण्डु अप्पॊरुळ् एत्तुवन् नाने. 58

-आगमच्चिरप्पु, पृष्ट-164,
तिरुमूलर्तिरुमन्दिरम्, भाग-1

अण्णल् अरुळाल् अरुळुम् शिवागमम्
एण्णिलि कोडि तॊगुत्तिडुम् आयिनुम्
अण्णल् अरिन्द अरिवु अरियाविडिल्
ऎण्णिलि कोडियुम् नीर् मेल् ऎळुत्ते. 64

-आगमच्चिरप्पु, पृष्ट- 169,
तिरुमूलर् तिरुमन्दिरम्, भाग- 1

Tirumantiram and Śaivāgamas: A comparison

If one closely examines the subjects discussed in the text of Tirumantiram and compares them with those taught in the Śaivāgamas then one will surely conclude that Tirumūlar, the author of Tirumantiram was fully conversant with the Śaivāgamas.

According to tradition there are 28 fundamental Śaivāgamas (Mūlāgamas); of these the first 10 Āgamas called Śivabheda were first taught to 30 Śivas--3 Śivas for each of the 10 Āgamas; the 18 Āgamas called Rudrabheda were likewise first taught to 36 Rudras--2 Rudras for each of the 18 Āgamas. Thus totally 66 divine persons were the first recipients of these 28 Āgamas[1].

There is also another version in the Āgama-s that Śiva in the form of Mahāsadāśiva brought out all the Śaivāgamas through His fifth face called Īśāna. The views that Śiva taught the Āgamas, that He first taught them to 66 divine persons and that He, through His Īśāna face taught the Āgamas do not apply to any texts other than the Śaivāgamas and these are not come across in any other text.

Now if we look at the Tirumantiram, part I (as cited in the text *Āgamacciṟappu*, page, 162) it says that there are 28 Āgamas that were received by 66 divine persons with due devotion from the top most face of [Śiva], the Lord who has one half of His body occupied by the Goddess of blueish hue. Anybody who compares these views of Tirumūlar with those of the Āgamas explained earlier will definitely come to the conclusion that he has composed the Tirumantiram fully in consonance with the Śaivāgamas. Therefore one has to interpret the Tirumantiram verses in accordance with the Śaivāgamas.

Another verse of the Tirumantiram part I (as cited in the text *Āgamacciṟappu*, page, 164) clearly says that "The entire Āgamic corpus as given out by the most graceful Lord Śiva consists of 28 crores of verses[2]; the gods expounded them according to the will of Śiva and I am going to explain them accordingly".

[1] This is explained in the first chapter called Tantrāvatārapaṭala of the PūrvaKāmikāgama, verses, 21-23.

[2] Sarvātmaśambhu belonging to 12-13th century of the common era in his Siddhāntaprakāśikā states the same view that each Āgama had one crore of verses at the beginning and thus the entire Āgamic corpus has 28 crores of verses.

திருமூலர் திருமந்திரம்

பாயிரம்

முதல் மூன்று தந்திரங்கள்

பஞ்சாக்ஷர தீபம் என்னும் உரையுடன்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

2001

"SIVAGAMA BHASKARA",
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUVARANKUNDRAM,

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்

குருமுதல்வர்
ஸ்ரீநமசிவாயமூர்த்திகள்

மகரத் தலைநாள்
குருபூசை விழா மலர்

விக்ரம – தை – அசுவதி

31.1.2001

கணிகையர் ஆட்டத்திலும் அங்ஙனமே. மக்களிலும் மோட்சத்தை விரும்புகின்றவர்களும், போகத்தை விரும்புகின்றவர்களுமாக இருதிறத்தார் உளர். அவ்விரு திறத்தாரும் புண்ணிய பாவங்களை ஈட்டும் இடமாகிய இங்கே வந்து பாட்டும் ஓலியும் ஆட்டுமாகிய முத்திநெறி போக நெறிகட்குப் பொதுவாகிய இவற்றை நுகரும் வகையில் மாறுபட்டார்கள் என்பது கருத்து

மேட்டு விருப்பார்–உயர்ந்த நிலமாகிய முத்தியை விரும்புகின்றவர். விரதம்–இல்லாதவர்–அம்முத்திக்குரிய தவவொழுக்கம் இல்லாத போக காமிகள். ஈட்டுமிடம் என்றது கன்மபூமியை.

இது வேதச் சிறப்புள் இடம் பெற்றது என்னையோ எனின், வேதாங்கத்துள் ஒன்றாகிய சந்தோபிசிதமும் நிருத்தமும் கொண்டு வேத மெய்ப்பொருளையுணர்ந்து விரதங் கொண்டு பகையற்ற முத்தியை விரும்பார்களாய் மாறுபட்டார்கள் என்பதால் வேதச் சிறப்பு விளக்கியவாறு.

3. ஆகமச் சிறப்பு

அஞ்ச னமேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சொ டிருபத்து முன்றுள ஆகமம்
அஞ்சலி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்
அஞ்சா முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே. 57

இம். எனின், ஆகமங்களின் தொகையும் கேட்டோரும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ–ள்: நீலமேனி வாலிழைபாகத் தொருவனது உச்சி முகத்திலிருந்து அறுபத்தாறு பேர்கள் அஞ்சலி கூப்பிக் கேட்ட

21.	புரோத்கீதம்	:	சூலி – கவசர்.
22.	லளிதம்	:	லயர் – ஆலயர்.
23.	சித்தம்	:	பிந்து – சண்டேசுவரர்.
24.	சந்தானம்	:	சிவநிஷ்டர் – வாயு.
25.	சர்வோக்தம்	:	சோமதேவர் – நிருசிம்மர்.
26.	பாரமேசுரம்	:	ஸ்ரீதேவி – உசனஸ்.
27.	கிரணம்	:	தேவவிபவர் – சம்வர்த்தகர்.
28.	வாதுளம்	:	சிவர் – மகாகாளர்.

இவற்றின் கிரந்தத் தொகையும், உபாகமங்களும் ஆகிய வற்றின் விரிவைக் காமிகம் தந்திராவதாரப் படலத்தும், காரணம் தந்திராவதாரப் படலத்தும் சைவ பூஷணத்தும் காண்க.

அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம்
எண்ணில் இருபத்தெண் கோடிநூ றாயிரம்
விண்ணவர் ஈசன் விழுப்பம் உரைத்தனர்
எண்ணினின் றன்பொருள் ஏத்துவன் நானே. 58

இம் – எனின், ஆகமங்களின் கிரந்தத் தொகை உணர்த் துதல் நுதலிற்று.

இ–ள்: இறைவன் ஆன்மாக்கள்மீது வைத்த கருணை யால் அருளிச்செய்த சிவாகமங்கள், இருபத்தெட்டு கோடியே நூறாயிரங்கள். இவைகளைத் துணையாகக் கொண்டே தேவர்கள் சர்வேசுவரனுடைய பெருமையைச் சொன்னார்கள். அடியேனும் அவற்றை ஆராய்ந்து அப்பரம்பொருளைத் தோத்தரிக்கின்றேன் என்றவாறு.

இருபத்தெண்கோடி நூறாயிரம் என்பது எல்லையற்றது என்னும் பொருளில் பன்மை குறித்து நின்றது. இவ்வாகமங்களே

இ–ள்: குருபரம்பரையிற் பெற்ற நல்ல ஆகமங்கள் காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தியம், வாதுளம், யாமளம், காலோத்ரம், சுப்ரம், மகுடம் என்னும் ஒன்பதும் ஆம் என்றவாறு.

ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சிவபேதமெனவும், ருத்ர பேதம் எனவும் இருவகைப்படும். சிவபேதம் ஒன்பதும் ருத்ர பேதம் பத்தொன்பதும் ஆம். சிவயோகிகள் கூறும் இந்த ஒன்பது ஆகமங்களுள் சிவபேதத்திலகப்பட்டன காரணம், காமிகம், சிந்தியம், சுப்ரம் என்பன. ருத்ர பேதத்தில் அடங்கியன வீரம், வாதுளம், காலோத்ரம், மகுடம் என்பன. யாமளம் – ருத்ர யாமளம். ஆகத்திருமூல தேவர் மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டேயன்றித் தந்திர சாரத் தையும் தழீஇத் திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்தார் என்பது தெளிவு.

அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம்
எண்ணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயினும்
அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடின்
எண்ணிலி கோடியும் நீர்மேல் எழுத்தே. 64

இம் – எனின், சிவனருளிய ஆகமங்களை அவன் அருளிய அறிவின் துணைகொண்டு அறியவேண்டும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ–ள்: இறைவன் அருளால் வந்த சிவாகமங்கள் கணக்கற்ற கோடிகளாகத் தொகுக்கப்படுமாயினும், இறைவன் சொன்ன ஞானத்தைக் கொண்டு அறியாவிடின் அவைகள் அனைத்தும் நீர்மேல் எழுதிய எழுத்துப்போல உடனே மறையும் என்றவாறு.

உலக நன்மைக்காகவே
சிவபெருமான் சிவாகமங்களை அருளினார்

भगवान शिवजी ने विश्व-कल्याण मात्र के लिये शिवागम से विश्व को अनुग्रहीत किया था।

Lord Śiva has expounded the Āgamas only for the welfare of the entire world

1. ඎඅාදූ-ඉඔ-ඉආයාවෘකඉඋ-ඓඤ-විඡාඏයෙ।
   වෘඏයෙ ච ඟිවඏ්‍ඨස්‍ය ඟිවාද්ඥානං වර්වතඋතෙ॥ඉ

   - ස්ලායඡ්ව ස්ඔඋ ස්ඡඡහඃ, වර්ෂ

2. **அதா²த்ம-மல-மாயாக்²யகர்ம-ப³ந்த⁴-விமுக்தயே।**
   வ்யக்தயே ச ஶிவத்வஸ்ய ஶிவாத்ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்ததே॥2

   - ஸ்வாயம்பு⁴வ ஸூத்ர ஸங்க்³ரஹ:, பக்கம் - 4

பொருள்:-

ஆன்மாக்களின் ஆணவமலம், மாயாமலம், கன்மமலம், ஆகிய (மூன்று) கட்டுகளும் (ஆன்மாக்களை விட்டு) தனித்தொழியும் பொருட்டும், (ஆன்மாக்களின் உள்ளே மறைந்திருக்கும்) சிவத்தன்மையானது வெளிப்படும் பொருட்டுமே சிவனிடமிருந்து ஞானம் என்பதாகிய சிவாகமம் உண்டானது. 2

-ஸ்வாயம்புவ சூத்ர ஸங்க்ரஹம், பக்கம்-4

3. **अथात्म-मल-मायाख्य कर्म-बन्ध-विमुक्तये।**
   व्यक्तये च शिवत्वस्य शिवात् ज्ञानं प्रवर्तते॥ २

   - स्वायम्भुव सूत्र सङ्ग्रहः, पृ – ४

अर्थ -

सभी आत्मा के तत्त्व (१) आणव(२) माया(३) कर्म नामक तीन बन्धन को नष्ट करने के लिये और शिवजी के दैवत्व जो प्रत्येक आत्मा में रहता है, उसेप्रकट करने के लिये शिवजी ने ज्ञान का सृजन किया जिसे शिवागम कहा जाता है।

4. Athātma-Mala-Māyākhya Karma-Bandha-Vimuktaye।
   Vyaktaye Ca Śivatvasya Śivāt Jñānaṁ Pravartate॥

   - Svāyambhuva Sūtra Saṅgrahaḥ, Page - 4

In order that the bondages (mala)-- āṇava, karma and māyā--that bind the selves are completely destroyed and in order that the Śivahood of the selves that is covered [by these bondages] fully manifest the entire knowledge which are the Āgamas came out of Śiva.

- Svāyambhuvasūtrasaṃgraha, p. 4.

स्वायंभुवसूत्रसंग्रहः
विद्यापादः
सद्योज्योतिष्कृतटीकासहितः

INDIRA GANDHI NATIONAL CENTRE FOR THE ARTS

स्वायंभुवसूत्रसंग्रहः
विद्यापादः
सद्योज्योतिष्कृतटीकासहितः

The Tantra of Svayambhū
vidyāpāda
With the commentary of Sadyojyoti

Edited and Translated

by

Pierre-Sylvain Filliozat

INDIRA GANDHI NATIONAL CENTRE FOR THE ARTS
NEW DELHI
and
MOTILAL BANARSIDASS PUBLISHERS PVT. LTD.
DELHI

First Published 1994

© Indira Gandhi National Centre for the Arts
All rights reserved. No part of the publication may be reproduced in any form or by any means, without written permission of the publishers.

A French version of this book has been published under the title "*Le Tantra de Svayambhū, vidyāpāda, avec le commentaire de sadyojyoti*, edition et traduction par Pierre-Sylvain Filliozat" in the collection of publications of Ecole Pratique des Hautes Etudes - IVe Section Sciences Historiques et Philologiques, II Hautes Etudes Orientales 27, by Librairie Droz S.A. Geneve, 1991.

Published by
INDIRA GANDHI NATIONAL CENTRE FOR THE ARTS
Central Vista, Janpath, New Delhi-110 001
in association with
MOTILAL BANARSIDASS PUBLISHERS PVT. LTD.
Bungalow Road, Jawahar Nagar, Delhi-110 007

ISBN : 81-208-1125-9
Price : Rs. 200.00

Printed in India
at Shri Jainendra Press
A-45, Naraina Industrial Area, Phase-I
New Delhi-110 028

तेषामर्थवादसूत्राणां च परित्यागेनेतरग्रन्थकथनम् । [16]ननु गौरवे सूत्रे ज्ञानमुपन्यस्तम्, इह तु [17]दीक्षाज्ञानयोरुपन्यासः । न परं गौरवसूत्रे ज्ञानमेवोपन्यस्तम्, किंतूपरि दीक्षा च भविष्यतीति[18] । अद्रिसूत्रे ज्ञानपदेन दीक्षापि संगृहीतेति ज्ञापयति ।

चतुर्थेन शिवशक्तिनिपाताद् [19]दीक्षया चापि संस्कृतान् ज्ञानार्थिनोऽधिकारयोग्यान्स्वशिष्यान् [20]बालखिल्यादीन् समाधायावस्थापयति । [21]समाहितचेतसो हि शैवं वस्तु युक्तियुक्तमवधारयितुं [22]क्षमाः ।

एवं [23]देवगुरुनमस्क्रिय[ां] प्रतिज्ञां च [कृत्वा] स्वशिष्यान् बालखिल्यान् समाधायावस्थाप्य तदवबोधाय [24]सकलतन्त्रार्थसंग्राहकं गौरवसूत्रं पठति अथेत्यादि ।

अथात्ममल[25]मायाख्यकर्मबन्धविमुक्तये ।
[26]व्यक्तये च शिवत्वस्य शिवाज्ज्ञानं प्रवर्तते ॥२॥

अथेति [27]भविनां चिच्छक्तिसंनिरोधकर्त्रधिकारक्षयाभिमुखभावादनन्तरमनुग्रहाय ज्ञानं प्रवर्तत इति । आत्मा व्यापको नित्यः [28]शिवसमः । तस्य शिवत्वसंनिरोधको मलः । तेन [29]प्रतिब[द्ध]शिवत्वोऽसौ नोपायं विना ज्ञेयं कृत्यं वा ज्ञातुं कर्तुं [30]वा शक्नोति । [31]तस्यापि भोगोपायापेक्षस्य मायाख्यो बन्धः कलादिकः प्रतिपद्यते । माया जगद्योनिः । [32]तत्कार्यो बन्धो यः स तयाख्यायते । [33]भोगसाधनेनोपेतस्य भोगायाभिप्रेतस्य भोग्यं कर्म धर्माधर्मसमाख्यातमिति । अयमात्मनो मलादिकस्त्रिविधो बन्धः, यतो ह्यनेन युक्तस्य न [34]सर्वत्र युगपच्छिवत्वं विराजते । तस्यात्मनोऽस्मात्त्रिविधाद्बन्धाद् [35]विमुक्तये शिवत्वस्य च व्यक्तये शिवाद् अनुजिघृक्षातो ज्ञानं प्रवर्तते । पशुभ्यः पाशेभ्यश्च यज्ज्ञानं प्रवर्तते तत्पाशव्यङ्ग्यत्वात् [36]पाशरूपत्वाच्च प्रत्युत

சிவாகமங்கள் கூறும் இருவித பூஜைகள்

भगवान शिवजी ने विश्व के कल्याण मात्र के लिये शिवागम से अनुग्रहीत किया था।

Two types of worship explained by the Śaivāgamas

1. சூத்மார்த்தஞ்ச பரார்த்தஞ்ச பூஜா த்விவிதமுச்யதே। உ-சு

- நித்யார்ச்சந விதி படலஃ, பூ - உ௦எ
ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாகமஃ

2. ஆத்மார்த்த[2]ஞ்ச பரார்த்த[2]ஞ்ச பூஜா த்[3]விவித[4]முச்யதே।2-அ

- நித்யார்ச்சநவிதி[4] படலஃ, பக்கம் - 207
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக[3]மஃ

பொருள்:-

ஆத்மார்த்தம் [பூஜை செய்பவருக்கு மட்டுமே பூஜையின் பலனை அளிக்கவல்லது] என்றும், பரார்த்தம், [உலகம் அனைத்திற்கும் பூஜையின் பலனை அளிக்கவல்லது] என்றும் பூஜை இரண்டுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. 2-அ

-நித்யார்ச்சன விதி படலம், பக்கம் - 207,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

3. आत्मार्थञ्च परार्थञ्च पूजा द्विविधमुच्यते। २-अ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०७
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ -

पूजा दो प्रकार की बतायी गयी है। आत्मार्थ जिससे केवल पूजा करनेवाले को फलप्राप्ति होती है, और परार्थ जिससे पूरे विश्व को फल मिलता है।

4. Ātmārthañca Parārthañca Pūjā Dvividhamucyate।2-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 207
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

Worship of Śiva is of two types:

1. That the fruit of which fully goes to the worshipper (ātmārtha).
2. That the fruit of which goes to all beings in the world (parārtha).

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 207.

AGAMA BHASKAR
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்

பூர்வகாரணாகமம்

மூலம்.

மயிலை- அழகப்ப முதலியாரவர்களால்

சிவஞானபோதயந்த்ராலயத்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்.

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.

ஐயா முதலியார் வீதி, கடு-வது, இலக்க வீடு.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

கலி - இ0உக-இ துன்மதிஆடி வைகாசிமீ.

(காப்பினையிட) எல்லாம சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

ஸ்நாநம்மாஹேந்த்ர மித்யுக்தம் மாரூதம் க்ஷயநாஶ்ரூணு ।
ஸ்ரீவ்யாஹ்ரேவாபராஹ்ரேவா ரஜஸாமொஜ்யதெநத ॥ ௬௦

சுபிஷிக்தஸ்தாமந்த்ரீ மூலமந்த்ரே மநுஸ்மரது ।
மாரூதஸ்நாநமித்யுக்தம் மந்த்ரஸ்நாநம் ததஃஶ்ரூணு ॥ ௬௧

மந்த்ரஸ்நாநந்தெதெஷாம் ஸர்வபாப நிகுந்தநம் ।
மாரூதஸ்நாநமந்தெத ப்ரக்ஷாஜ்யஜாநுபாதயொஃ ॥ ௬௨

ப்ரக்ஷாஜ்யபாதாவாசாம்ய பாத்ரெக்ஷிப்ஸாஜலந்தயா ।
வ்யோமவ்யாபிபதெஶ்சைவ ஷபம்மெஸ்ரீஹ்மபந்துகெஃ ॥

மூலெநெவத தத்தோயமபிமந்த்ர ஸகுஸ் ஸகுஸ் ।
ஸம்ப்ரஶெத்தெநதொயெந மூலமந்த்ரெணவர்மணா ॥ ௬௪

மூர்ஜாதிபாதபர்யந்தம்த்ரியா ஸம்ப்ரஶ்யெத்ததஃ ।
மந்த்ரஸ்நாநம்ஸமாப்யாதம் ஸர்வபாபக்ஷயொபவெஸ் ॥ ௬௫

ஸர்வவ்யாயிவிநிர்முக்திஸ்ஸர்வஸிஜிகரம்பரம் ।
வாரூணம்பஸ்மாஹேந்த்ரம் மாரூதமந்த்ர ஸம்ஜ்ஞகம் ॥ ௬௬

ஸவம்பந்துவிபம்ஸ்நாநம் ஸர்வகாரெ ஷுபூஜிதம் । ௬௭

உதி ஸ்நாநவிதி படல ஸகொநத்ரிம்ஶதிஃ.

நித்யார்ச்சநவிதிபடல ப்ராரம்பஃ.

வக்ஷ்யநித்யார்ச்சநம்பூண்யம் ஶுபதம்பாபநாஶநம் ।
மஹாபாதகதொஷஹ்நம் ஸர்வயஜ்ஞபலப்ரதம் ॥

சூதார்ச்சந்துபரார்ச்சந்துபூஜா சிவிதமுச்யதெ ।
தத்தெசமுரூணா லிம்மெஸ்யஜ்ஞிலெ ஸ்வயமாத்மநி ॥

க்ஷணிகெமஜ்ஞலெதொயெ ப்யாத்மார்ச்சயஜநம் ஸ்மூதம் ।
மஜ்ஞலெதுஶதம் பூண்யம் ஸ்யஜ்ஞிலெத ஸஹஸ்ரகம் ॥

கயுதம்களதஃகெ லிம்மெ கொடிகொடிமுணம் பவெஸ் ।
ஶெலஜம்ரத்நஜந்தெவ லொஹஜந்தாரஜந்தயா ॥

மூஜ்மயம்க்ஷணிகந்தெவ ஷப்விதம் லிம்மமுச்யதெ ।
ஸிகதந்தஜ்ஞுலந்துஹ ஹதீமூஜ்மொமயந்தயா ॥

ஆத்மார்த்த பூஜை என்றால் என்ன?

आत्मार्थ पूजा (वैयक्तिक पूजा) क्या है ?

What is Ātmārthapūjā ?

1. ஸவெ²ஷாம் ஆத்மரக்ஷார்த்த²ம் இஷ்டலிங்கா³ர்சநம் க்³ருஹே।
ஆத்மார்த்த²மிதி விக்²யாதம் ..... ॥ 12

- நித்யார்சநவிதி⁴படல:, பக்கம் – 208
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக³ம:

2. सर्वेषाम् आत्मरक्षार्थम् इष्टलिङ्गार्चनं गृहे।
आत्मार्थमिति विख्यातम् ..... ॥ १२

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०८
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

பொருள்:–

(பூஜையைச் செய்யும்) அந்தந்த தனி மனிதர்களின் நல்வாழ்வின் பொருட்டு (அவரவர்களின்) வீட்டில் (அவரவர்களுக்குப்) பிடித்தமான லிங்கங்களைப் பூஜிப்பது ஆத்மார்த்த [ஆன்மார்த்த] பூஜை எனப்படும். 12

–நித்யார்ச்சன விதி படலம், பக்கம் – 208,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

விளக்கம்:–

அதாவது அவரவர்களின் வீடுகளில் செய்யப்படும் ஆன்மார்த்த பூஜையில் அவரவர்களுக்கு மட்டுமே உரிமை உண்டு என்பது இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மேலும் அவரவர்கள் விரும்பும் லிங்கங்களில் (इष्टलिङ्गार्चनम्) அவரவர்களின் ஆன்மார்த்த பூஜையைச் செய்யலாமென்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. அதோடு மட்டுமின்றி அந்தந்த ஆன்மார்த்த பூஜையின் பலன் அவரவர்களையே சாரும் (सर्वेषाम्आत्मरक्षार्थम्), பிறருக்குப் பயன்படா; என்பதாலேயே அதற்கு ஆன்மார்த்தம் என்று பெயர் என்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

अर्थ -

आत्मार्थ पूजा वह है जो एक निश्चित व्यक्ति के कल्याण हेतु (स्वार्थ के लिये) एक निजी लिंग के साथ की जाती है।

विवरण:-

इसमें केवल उनका अधिकार होता है जिसके घर में पूजा की जाती हो। यह आत्मार्थ पूजा को अपेक्षित लिंग में(इष्टलिंगार्चनम्) की जा सकती है। इस आत्मार्थ पूजा का फल केवल करनेवाले को मिलता है (सर्वेषां आत्मरक्षार्थम्)।

4. Sarveṣām Ātmarakṣārtham Iṣṭaliṅgārcanaṁ Gṛhe।
Ātmārthamiti Vikhyātam .....॥ 12

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 208
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

The worship done at home on a Śivaliṅga of one's choice for the welfare of the person who performs it is called the Ātmārthapūjā.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 208

Note:

It is stressed here that the right of worship done at home belongs fully to oneself; also that one is free to worship in any liṅga (iṣṭaliṅga) that one desires. Moreover, as the fruit of such worship belongs entirely to oneself it is no use for others.

SIVAGAMA BHASKARA
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ துன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) எல்லாம் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

நவநீதஞ்ரு ஹூகூம் ஹஸ்வாஹூநக ஹிவுகூழ் ।
வஷோமாஹூலெவ கூணிகூம்ஹாடிஸம் ஹவெஸ் ॥
சாநஹாநணம ஸ்ரூஷ் ஏணயாஸ் கூணிகூம்வாழ் ।
கூணிகாஸ் ஹயிஸ்ரூஷ்ம் வடிவெவ தகஃவாழ் ॥
வடாஹாஹாவஸ்ரூஷ் சாஹாவாஸ் பிம்பைஸ்வ்ரூதெ ।
பிம்பாவெஹிம்மஸ்ரூஷ்ம் மிம்மாவெ நிஷ்டூம்வாழ் ॥
வவ்ரூயஜ்ரூதெபொஹாந தீவ்ரூஹெஸ்ரூஷ்யஸ்ஹயிழ் ।
தஷ்மும் கொழிஹ்ரூணிதம் ஸிவ மிம்மாவ்ரூநாஸ் ஹயிழ் ॥
வவெஷுஷாம் ரகூணாவ்ரூய ஸ்ரூசாஸிஷ்ரூ விஸ்ரூஷதகஃ ।
ஹ்லாவிதம்விழிநாமிம்மம் வ்ரூவெவ்ரூ சாஸ்ரூநிஹிந்ரூவெஸ் ॥
வ்லயசாஸ்ரூஹ்ரூதஹிம்மஞ்ரு வ்ரூதிசாஞ்ரூஷ்ரூஸாதகூழ் ।
தீத்ரூராவ்ரூம்வஸாவ்ரூயாதம் வவெஷுஷாசாதநஃஹயிழ் ॥
வவெஷுஷாசாதரகூஷாவ்ரூ ஸிஷ்டிம்மாவ்ரூநம்ஸ்ரூவெ ।
கூதாவ்ரூஸிதிவிவ்ரூயாதம் வாராவ்ரூஞ்ரூதஸ்ரூணூ ॥
வ்லயம்ஹஸ்ரூவெஷுவிகூவெவ ஸிவ்ரூசாநஷசாஷ்ரூகூழ் ।
ரகூஷவம்வொணஹிம்மஞ்ரு வவெவ்ரூதிஹிம்மஸ்ரூவ்ரூதெ ॥
வ்லயம்ஹஸ்ரூஃவ்லயஞ்ரூதஞ்ரூம் தெவ்ரூயாவ்ரூநதஸ்ரூவெஷிகூழ் ।
ஸிவ்ரூம்வெவாவ்ரூநவெவ்ரூவ ஜிஷிவஸ்ரூஜிதசாஷ்ரூகூழ் ॥
சாநஸ்ரூவெஷஃ ஹ்லாவிதம்ஹிம்மம் சாநஸ்ரூஷம்வஸ்ரூஸ்ரூகிஷ்ரூதிழ் ।
கூவஸ்ரூவெஸ் ரகூஷவெவஃவஸ்ரூஜ்ரூ சாவஸ்ரூரம்ரகூஷவஹவெஸ் ॥
வாணநாசி ஜயம்வெ ரகூம் தஜ்ரூதம் வாணஹிம்ஹிகூழ் ।
வாணெநவஸ்ரூஜிதம்ஹிம்மம் வாணஹிம்மஸிவெஹாவ்ரூதெ ॥
(விவ்ரூஷதி பவிஷ்டோ ஸ்ரூஉ ஈக்ஷிதோ ஸ்வவெவோகாஃ ।)
கூதாவ்ரூயஜநம்கஸ்ரூயாஸ் நகஸ்ரூயாஹ்வவாவ்ரூதிழ் ॥
கூதாவ்ரூஞ்ரூவவாவ்ரூஞ்ரூ ஹ்லாஸிவெவெநவஸ்ரூஜிதழ் ।
கூஸிவெவஉகி ஃவ்ரூரகூ ஹ்லஸிஃ ஐாஹ்ரூணாஸ்ரூஃ ॥
ஸிவொஹ்வஹஸ்ரூவெவஃவஸ்ரூயா வெவ்ரூவெவொஹ்ரூ வஹ்லஹாஸிவஃ ।
வஹாஸிவாதஸ்ரூஃவஃஹஸ்ரூகாஸிவஸ்ரூ ஃஷிஸ்ரூஉஹாஉஸ்ரூஃதா ॥
ஸிவெநஹ்லாவிதம்வெவஃ வெவெநஹ்லாவிதம்ஸிவழ் ।
ஸிவவெவஸிவாஸ்ரூஹாதா ஸிவஃவ்ரூஹாஹ்ரூண ஜஷ்யதெ ॥

ஆன்மார்த்த பூஜையைச் செய்யத் தகுதியுடையவர் யார்?

आत्मार्थ पूजा करने के लिये कौन अर्ह है ?

The person qualified for performing the Ātmārthapūjā:

1. விப்ர-க்ஷத்ரிய-விட்-ஶூத்³ராः தீ³க்ஷிதாஶ்ச ப்ரவேஶகாः।
ஆத்மார்த்த²-யஜனம் குர்யாத் ந குர்யாத் ச பரார்த்த²கம்॥ ௧௭

- நித்யார்சநவிதி¹படல:, பக்கம் - 208
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக³ம:

2. विप्र-क्षत्रिय-विट्-शूद्राः दी³क्षिताश्च प्रवेशकाः।
आत्मार्थ-यजनं कुर्यात् न कुर्यात् च परार्थकम्॥ १७

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०८
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

பொருள்:–

(சமயம், விசேஷம், நிர்வாணம் என்ற) தீக்ஷைகளைச் செய்துகொண்ட அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் ஆகிய நால்வரும் ஆத்மார்த்த பூஜையைச் செய்யலாம். பரார்த்த பூஜையைச் செய்யக் கூடாது.17

–நித்யார்ச்சன விதி படலம், பக்கம் – 208,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

விளக்கம் :

அதாவது நான்கு வர்ணத்தாரும் தீக்ஷைகளை செய்து கொண்ட பிறகே பூஜையைச் செய்யவேண்டும் என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. மேலும், தீக்ஷையைச் செய்துகொண்டதின் வாயிலாக அனைத்து தகுதிகளையும் உடையவராக இருந்தாலும்கூட நான்கு வர்ணத்தார்களும் ஆன்மார்த்த பூஜைக்கு மட்டுமே உரிமையுள்ளவர்கள்; பரார்த்த பூஜைகளில் அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பது திண்ணமாக கூறப்படுகிறது.

3. विप्र-क्षत्रिय-विट्-शूद्राः दीक्षिताश्च प्रवेशकाः।
आत्मार्थ-यजनं कुर्यात् न कुर्यात् च परार्थकम्॥ १७

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०८
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ -

इस श्लोक में बताया गया है कि जो (समय, विशेष, निर्वाण नामक) दीक्षा ग्रहण किये हुए हैं, वे सभी (ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य एवं शूद्र वर्ग के लोग) पूजा कर सकते हैं। यद्यपि, दीक्षाग्रहण एवं सभी प्रकार की योग्यता पूरा करने के बादभी केवल आत्मार्थ पूजा कर सकते हैं, परार्थ पूजा नहीं।

4. Vipra-Kṣatriya-Viṭ-Śūdrāḥ Dīkṣitāśca Praveśakāḥ।
Ātmārtha-Yajanaṁ Kuryāt Na Kuryāt Ca Parārthakam॥17

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 208
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

Anybody belonging to the four castes--Brāhmaṇa, Kṣatriya, Vaiśya and Śūdra--and who has been duly initiated (dīkṣā) in any of the three types of initiation--samaya ,viśeṣa and Nirvāṇa--is qualified to do the worship of which the fruit goes to the worshipper (Ātmārthapūjā) and not the worship of which the fruit goes to all beings (Parārthapūjā).

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 208

Note:

Only he or she who has been duly initiated can perform the worship; moreover it is fully clear from this authoritative verse that though one is initiated in any type of initiation mentioned above they are qualified only to perform the worship of which the fruit goes to oneself (Ātmārthapūjā) and he does not have any right to perform the Parārthapūjā.

"SIVAGAMA BHASKARA"
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ துன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) ஏன்னும் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

நவநீதஞ்ஞாஉராகும் மஹுவாஜ்நிகுவிதுகுழி ।
வஷோமாஹாலஷெனவ கூணிகும்மாடிஶம் மவெஸ ॥
சாநஹாநணமா ஸ்ரீஷ ஏணஸாஸ கூணிகும்வாழி ।
கூணிகாஸ மஸ்ரீஷ்ட்ரயஷம் வடுவெனவ கதஃவாழி ॥
வடாஹாஹாவஸ்ரீஷ்ட்ரயஷ சாஹாவாஸ விம்பஸ்ரவ்ருதெ ।
விம்பாவெஷிம்பஸ்ரீஷ்ட்ரயஷம் மிம்மாவெஷ நிஷ்டஹம்வாழி ॥
வவ்ருயஜ்ஞாகவொஹாந தீவ்ருதெஷொஷ்டயகஹவாழி ।
கஷ்டமும் கொழிஹாணிதம் ஶிவமிம்மாவ்ருநாஸ வாழி ॥
வவெஷுஷாம் ரகூணாவ்ருய ஸ்ராசோஷிஷ்ட விஶொஷுகஃ ।
ஜ்வாலிகம்வியிநாயிம்மம் வாஷெவ்ருா சாஸ்நிஹிநாருெஃ ॥
வ்யஸ்ரீஷ்ட்ரஹிதஞ்ஞிம்மஜ்ஞ வ்ருதிசாஷ்ஞெஜ்ஞாஸ்ரீஷாகுழி ।
கதஸாவ்ருஹ்ருவஸாவ்ருாகம் வவெஷுஷாசாஸ்ரீநஃவாழி ॥
வவெஷுஷாசாஸ்ரீரகூணாவ்ருய ஶிஷ்டமிம்மாவ்ருநம்ப்ரஷெ ।
கூஸாவ்ருஶிகிவிவ்ருாகம் வாராவ்ருஜ்ஞாகதஸ்ரீஷ்ண ॥
வ்யம்ஹாஷெவ்ருவிகுஷெனவ ஶிவ்ருசாஷ்ஞஷாஷ்டகுழி ।
ராகூஹவம்வாணஞ்ஞிம்மஜ்ஞ வவெஷெதெமிம்மஸ்ரவ்ருதெ ॥
வ்யம்ஹாஷ்ஃவ்யஜ்ஞ்ஞாஸ்ரீஜ்ஞம் ஶெவ்ருசவ்ருநஜ்ஞாஷெவிகுழி ।
ஶிவ்ரும்ஶெவாவ்ருநஷனவ ஜ்ஞிஷிவாஷாஜிதசாஷ்டகுழி ॥
சாநஷெஷெஃ வ்ஜ்ஞாலிகம்மிம்மம் சாநஷ்டம்வாஜிகீகிவ்ருதழி ।
கஹஷெஷெஃ ராகூஷவெஷ்ஃவாஜ்ஞ சாஹஸ்ரீரம்ராகூஹவம்ஹவெஸ ॥
வாணநாஸ ஜயம்ஶெராகூம் தஜ்ஞாகம் வாணமிம்ஶ்குழி ।
வாணெநவாஜிதகம்மிம்மம் வாணமிம்மஜிஶெஹாவ்ருதெ ॥
ஶிவ்ருஷ்டி பவிஷ்டிஸ்ரீஷ்டி ரூபாஜிகூஷிதிசாஸ்ரவ்ருவெஸகாஃ ।
கூஸாவ்ருயஜநம்கஸ்ரயுாஸ நகஸ்ரயுாஹவாஸ்ரவ்ருழி ॥
கூஸாவ்ருஹுவாஸ்ரவ்ருஹு வ்ஜாஜிஶொவெநவாஜிதழி ।
கூஜிஶொவஹகிஃஶ்ராகூ வ்ஜஸிஃவ்ஜாஹஜ்ஞாஸ்ரீஸ்ரஃ ॥
ஶிவொஹ்வஜ்ஞாஸ்ரொவம்ஸ்ரயுாஶ்ரெஷெவொஹ்ஹ வவ்ஜாஶிவஃ ।
வஷாஶிவாதஸ்ரவம்ஹாஜிகாஶிவவ்ருஷ்டிஸ்ரவ்ருஷாஹவ்ருதா ॥
ஶிவெநவ்ஜ்ஞாவிகம்ஶொவம் ஶொவெநவ்ஜ்ஞாவிகம்ஶிவழி ।
ஶிவஶொவஸிசாஸ்ரஷாதா ஶிவப்ரஹ்மண ஜஷ்யதெ ॥

பரார்த்த பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜை என்றால் என்ன?

परार्थ पूजा (देवालय की पूजा) क्या है ?

The temple worship called Parārthapūjā:

1. ஸவ்வேஷாம் ரக்ஷணார்த்தாய க்ராமாதிஷு விசேஷத:।
ஸ்தாபிதம் விதிநா லிங்கம் ஸுரைர்வா முநிபி: நரை:॥ கம

ஸ்வயமுத்பூதலிங்கஞ்ச ப்ரதிமாஞ்சேஶ்வராத்மகம்।
தத்பரார்த்தம் ஸமாக்யாதம் ஸர்வேஷாம் ஆத்மந: பலம்॥கக

- நித்யாசநவிதி படலம், பூ - உ0அ
ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாகம:

2. ஸர்வேஷாம் ரக்ஷணார்த்தா²ய க்³ராமாதி³ஷு விசேஷத:।
ஸ்தா²பிதம் விதி⁴நா லிங்க³ம் ஸுரைர்வா முநிபி⁴: நரை:॥ 10

ஸ்வயமுத்³பூ⁴த லிங்க³ஞ்ச ப்ரதிமாஞ்சேஶ்வராத்மகம்।
தத் பரார்த்த²ம் ஸமாக்²யாதம் ஸர்வேஷாம் ஆத்மந: ப²லம்॥ 11

- நித்யார்சநவிதி⁴படல:, பக்கம் - 208
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக³ம:

பொருள்:–

(உலகிலுள்ள) அனைவரின் நல்வாழ்வின் பொருட்டு கிராமம் (நகரம், பட்டணம்) போன்ற இடங்களில் விசேஷமான முறையில், தேவர்களாலோ, முனிவர்களாலோ அல்லது மனிதர்களாலோ முறைப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தினையோ, தான்தோன்றியாகிய ஸ்வயம்புலிங்கத்தினையோ, இறைத்தன்மை பொருந்திய சிலைகளையோ (பூஜைசெய்வது) என்பது பரார்த்தம் எனப்படும். (அந்த பரார்த்த பூஜையின்) பயன் அனைத்து உயிர்களுக்கும் உரியதாகும்.10&11

–நித்யார்ச்சன விதி படலம், பக்கம் – 208,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

விளக்கம் :–

அதாவது கிராமம், பட்டணம், நகரம் போன்ற பொது இடங்களில் வீட்டிலுள்ளதைக் காட்டிலும் विशेषत: - விசேஷேமான முறையில் ஆலயங்களை நிறுவிப் பூஜித்தலே பரார்த்தம் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. மேலும் தேவர்களாலோ, முனிவர்களாலோ அல்லது மனிதர்களாலோ विधिना = முறைப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்களையோ அல்லது ஸ்வயம்பூ போன்ற லிங்கங்களையோ பூஜிப்பது பரார்த்த பூஜை ஆகுமே தவிர, தன் இஷ்டப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்களைப் பூஜிப்பது பரார்த்தம் ஆகாது என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அதே போல், உலகிலுள்ள सर्वेषाम्आत्मन:फलम्= ஜீவராசிகள் அனைத்திற்கும் நல்வாழ்வு கிடைப்பது பரார்த்த பூஜையால் மட்டுமே நிகழக் கூடியது என்பதால், பரார்த்த பூஜா நிலயங்கள் எனப்படும் திருக்கோயில்களில் தனிமனித பூஜைக்கு இடமில்லை என்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மேலும் தனக்கு இது வேண்டும், அது வேண்டும் என்ற வேண்டுதல்களையே முக்கியமாகக் கொண்டு, அந்தந்த ஆத்மாக்களால் = மனிதர்களால் செய்யப்படும் பூஜையானது ஆத்மார்த்தம்.

ஆனால் எந்த வேண்டுதல்களையும் முக்கியமாகக் கொள்ளாமல் இறைவன் மேல் உள்ள பேரன்பின் காரணமாக ஆதிசைவரால் இறைவனுக்காகவே = பரத்திற்காகவே செய்யப்படும் பூஜையானது பரார்த்தம் என்று சில பெரியவர்கள் உயர்ந்த கண்ணோட்டத்திலும் பொருள் கூறுவர்.

3. सर्वेषां रक्षणार्थाय ग्रामादिषु विशेषतः।
स्थापितं विधिना लिङ्गं सुरैर्वा मुनिभिः नरैः॥ १०
स्वयमुद्भूतलिङ्गञ्च प्रतिमाञ्चेश्वरात्मकम्।
तत् परार्थं समाख्यातं सर्वेषाम् आत्मनः फलम्॥ ११

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०८
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ -

देवताएं, ऋषियों एवं पुरुषों द्वारा पद्धति के अनुसार स्थापित लिंग या स्वयंभू लिंग या देवतांश से युक्त प्रतिमाओंकी पूजा विश्व के सभी लोगों के कल्याणार्थ गांवों में की जाती है जिसे परार्थ पूजा कहते हैं। परार्थ पूजा का फल सभी जीवराशि के कल्याण के लिये है।

विवरण:-

गांव, नगर, शहर, देवालय के विशेष स्थल जैसे सार्वजनिक स्थलों में परार्थ पूजा की जाती है। किसी निजी इच्छा से या हव्यास के लिये स्थापित लिंग की पूजा परार्थ पूजा नहीं कही जाएगी।

इसी तरह, विश्व की संपूर्ण सृष्टि के कल्याण को परार्थ पूजा से सुनिश्चित किया जाता है, अतः किसी एक तथाकथित व्यक्ति की प्रार्थना को परार्थ पूजा में स्थान नहीं दिया जाता है। उसके लिये आत्मार्थ पूजा है। कुछ ज्येष्ठ लोगों का मानना है कि परार्थ पूजा आदिशैव द्वारा भगवान के प्रीत्यर्थ की जाती है जिसमें किसी तरह की निश्चित वैयक्तिक प्रार्थना नहीं होती।

4. Sarveṣāṁ Rakṣaṇārthāya Grāmādiṣu Viśeṣataḥ।
Sthāpitaṁ Vidhinā Liṅgaṁ Surairvā Munibhiḥ Naraiḥ॥ 10
Svayamudbhūtaliṅgañca Pratimāñceśvarātmakam।
Tat Parārthaṁ Samākhyātaṁ Sarveṣām Ātmanaḥ Phalam॥ 11

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 208
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

For the welfare of everybody worship performed to the liṅga specially installed either by gods, or by sages or by men or to a liṅga that has come out by itself (svayambhū) or to a statue that has divine attributes is called the parārthapūjā. The entire fruit of such worship goes to all living beings.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 208

Note:

It is Parārthapūjā which is done in temple specially constructed in a village or town in a scale and method different from home; only the worship done to a liṅga or a statue installed by gods or sages or by men according to the scriptural rules is the Parārthapūjā and not that done to any liṅga installed otherwise. Further, since only through the performance of the Parārthapūjā that the welfare and prosperity of all living beings are got there is absolutely no place for individual worship in the temple.

According to another explanation of the elders that worship is Ātmārthapūjā which is exclusively done by individuals with a personal desire or wish whereas Parārthapūjā is that which is done by the priests belonging to the Ādiśaiva community prompted only by supreme devotion to Śiva for its own sake and without any personal wish or desire.

SIVAGAMA BHASKARA
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞான்போதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ துன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) எல்லாம் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

நவநீதஞ்ரூஷ்ரூகூம் ஹஸ்வஹ்ரூநிகூவிவுகூழி ।
வோஷ்ரூஷ்ரூஹாரூவுவெஞ்வெவ கூணிகூம்ஷ்ரூஹாகூம் மவெஸ் ॥
ரூஷ்ரூநஹாரூணஹா ஸ்ரூஷ்ரூ ஸ்ஹ்ணஹாஸ் கூணிகூம்வாரூழி ।
கூணிகூஸ் ஹமஷ்ரூத்ரூஷ்ரூம் வடுஞ்வெவ தகஃவாரூழி ॥
வடுஹாஹாஹஷ்ரூத்ரூஷ்ரூ ரூஹாஹாஸ் ஸ்விம்ஹஷ்ரூவ்ரூகெ ।
ஸ்விம்ஹாஞ்வெஸ்விம்ஹஷ்ரூத்ரூஷ்ரூம் ஸ்விம்ஹாஞ்வெ நிஷ்ரூஹம்வாரூழி ॥
ஹவ்ரூயஜ்ரூகஞ்வொஹாந தீஹ்ரூவ்ரூதெஸ்ரூஷ்ரூ யஸ்ஹவாரூழி ।
தகஃவும் கொழிஹ்ரூணிகம் ஸிஹ்ரூவ்ஸ்விம்ஹாரூவ்ரூநாஸ் ஹவாரூழி ॥
ஹவெவ்ரூஷாம் ரூகூணாஹவ்ரூய ஹ்ரூரூஸாநிஷ்ரூ விஸ்ரூஷ்ரூகஃ ।
ஹ்ரூஸாநிகம்வியிநாஸ்விம்ஹம் வ்ரூஞ்வெவ்ரூ ரூஹ்ரூஹிநவ்ரூஞ்வெஃ ॥
ஹ்ரூயரூஹ்ரூஷ்ரூதஸ்விம்ஹஞ்ரூ வ்ரூதிரூஞ்வெஸ்ரூஹ்ரூரூதகூழி ।
தகஃவ்ரூரூஹவ்ரூம்ஹரூவ்ரூயாகம் ஹவெவ்ரூஷாரூதநஃஹவாரூழி ॥
ஹவெவ்ரூஷாரூதாரூகூரூஹாஹவ்ரூ ஸிஷ்ரூஸ்விம்ஹாரூவ்ரூநம்ரூவ்ரூஞ்வெ ।
கூரூதாஹவ்ரூஸிதிவிவ்ரூயாகம் வாரூஹாஹவ்ரூஞ்ரூதகஸ்ரூணாரூ ॥
ஹ்ரூயம்ஹரூஷ்ரூஞ்வுவிகூஞ்வெவ ஸிவ்ரூயரூநாரூஷ்ரூரூஷ்ரூவ்ரூகூழி ।
ரூரூகூஹவம்வொணஸ்விம்ஹஞ்ரூ ஹவெவ்ரூஞ்ரூதஸ்விம்ஹரூவ்ரூகெ ॥
ஹ்ரூயம்ஹரூஷ்ரூஹ்ரூயரூகூஞ்ரூதகஞ்ரூம் ரூதெவ்ரூயரூவ்ரூநகாரூஞ்ரூவுவிகூழி ।
ஸிவ்ரூயம்ரூதெவாவ்ரூநஞ்வெவ ஜீஷிவாரூஜிகரூரூஷ்ரூவ்ரூகூழி ॥
ரூநாரூஞ்ரூஷெஃ ஹ்ரூஸாவிதம்ஸ்விம்ஹம் ரூநாரூஷ்ரூம்வாரூஞ்ரூகீரூவ்ரூகூழி ।
ஹவாரூஞ்ரூரூஃ ரூரூகூஹ்ரூவெஸ்ஃவாரூஜிஜ்ரூ ரூஸாவாரூரூரூரூகூஹவாஸ்ஹவெஸ் ॥
வொணநாரூ ஜயம்ரூவெரூகூம் தஜ்ரூதாகம் வொணஸ்விம்ஹ்ரூகூழி ।
வொணெநவாரூஜிதம்ஸ்விம்ஹம் வொணஸ்விம்ஹரூவாரூவ்ரூகெ ॥
(ஸிவ்ரூஷ்ரூதி பலிஷ்ரூஸாரூஷ்ரூ ரூதீகூஷிதாரூஸ்ரூவ்ரூவெஸாரூஃ ।
கூரூதாரூவ்ரூயஜநம்காரூவ்ரூஸ் நகாரூவ்ரூஹ்ரூவாரூரூவ்ரூகூழி ॥
கூரூதாரூவ்ரூஞ்ரூவாரூரூவ்ரூஞ்ரூ ஹ்ரூஸாரூஷிரூஸாரூவெநவாரூஜிதகூழி ।
கூரூஷிரூஸாரூவஹாகீரூவ்ரூதகூ ஹ்ரூஸ்ஸிரூவ்ரூஸாரூஹ்ரூணாரூஸாரூரூஃ ॥
ஸிவெரூஹ்ரூவஜகாரூஸ்ரூஸாரூவ்ரூயாரூஞ்ரூவெஞ்ரூவெரூஹ்ரூ வஹ்ரூஸாரூஸிவஃ ।
வஹாரூஸிவாகூரூவ்ரூரூஹாகாரூஸிவவ்ரூ ரூஷிரூஸாரூஹாரூவ்ரூகா ॥
ஸிவெநஹ்ரூஸாரூவிதம்ரூஸாரூவம் ரூஸாரூவெநஹ்ரூ ஸாரூவிதம்ஸிவகூழி ।
ஸிவ்ரூஸாரூவஸிஸாரூஸாரூகா ஸிவஸ்ரூஹாரூஹ்ரூணாரூ ஹரூஷ்ரூவ்ரூகெ ॥

பரார்த்த பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜை செய்யத் தகுதியுடையவர் யார்?

परार्थ पूजा करने के लिये कौन अर्ह है ?

Persons qualified to perform Parārthapūjā:

I

1. சூத்ராத்ரூஜ பராத்ரூஜ ஸ்வாதிசைவேந பூஜிதம்।கஅ-சு

- நித்யாச்சநவிதி படலஃ, பூ - உ0அ
ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாகமஃ

2. ஆத்மார்த²ஞ்ச பரார்த²ஞ்ச ஸ்வாதி³ஶைவேந பூஜிதம்। 18-அ

- நித்யார்ச்சநவிதி⁴படலஃ, பக்கம - 208
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக³மஃ

பொருள் : –

ஆத்மார்த்த பூஜை, பரார்த்த பூஜை, (என்ற இரண்டும்) நல்லவரான ஆதிசைவரால் (செய்யப்படவேண்டும்) 18 – அ

–நித்யார்ச்சன விதி படலம், பக்கம் – 208,
ஸ்ரீ மத் பூர்வகாரணாகமம்

விளக்கம் : –

ஆத்மார்த்த பூஜையோடு மட்டுமல்லாது, பரார்த்த பூஜையிலும் ஆதிசைவர்கள் உரிமை உடையவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் விப்ர–க்ஷத்ரிய என்ற முந்தைய ச்லோகத்தினால் நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும் பரார்த்த பூஜையில் உரிமை கிடையாது எனத் தடுத்து, இந்த ச்லோகத்தில் ஆதிசைவர்களுக்கு பரார்த்த பூஜையில் உரிமை உண்டு என்று கூறுவதால், பரார்த்த பூஜையில், ஆதிசைவர்களுக்கு மட்டுமே உரிமை உண்டு என்பது தெளிவாகிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் மேற்கூறிய ச்லோகத்தில், இந்நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும் பரார்த்த பூஜையில் உரிமை இல்லை ; ஆதிசைவர் என்ற சிவாசார்யாருக்கே பரார்த்த பூஜையில் உரிமை உண்டு என்று கூறுவதால், ஆதிசைவர் என்ற சிவாசாரியார் மேற்கூறிய இந்நான்கு வர்ணத்தவர்க்கும் அப்பாற்பட்டவர் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

3. आत्मार्थञ्च परार्थञ्च स्वादिशैवेन पूजितम्। १८-अ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०८
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ -

इससे पहले की पंक्तियों में अन्य सभी (विप्र, क्षत्रिय, वैश्य एवं शूद्र सहित) वर्ग के लोगों को परार्थ पूजा करने से प्रतिवन्धित किया गया है।

विवरण:-

इस पंक्ति में आदिशैव या शिवाचार्य वर्ग के लोगों को आत्मार्थ पूजा एवं परार्थ पूजा दोनों करने की अनुमति दी गयी है, अर्थात् केवल आदिशैव ही परार्थ पूजा कर सकते हैं। आदिशैव वर्ग अन्य चार वर्गों से पृथक् है।

4. Ātmārthañca Parārthañca Svādiśaivena Pūjitam। 18-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 208
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

Ātmārthapūjā and the Parārthapūjā should be performed by a good Ādiśaiva.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 208

Note:

It is clear from this that the Ādiśaivas are qualified not only to do Ātmārthapūjā but also Parārthapūjā; further, prohibiting Parārthapūjā by persons belonging to the four castes in the scriptural statement cited on and by this statement that Ādiśaivas are the qualified persons for the Parārthapūjā it is clearly established that only Ādiśaivas are qualified to do Parārthapūjā and nobody else. As they are the only qualified persons for doing the Parārthapūjā and not the persons belonging to the four castes it is proved that the Ādiśaivas are different from and beyond these persons of the four castes.

SIVAGAMA BHASKAR
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ நுன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) ஏன்னும் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

நவநீதஞ்ஞ ஸுகம் ஸுவாந்நிகமிவழுகு ।
வஷ்ஷோமாஹாலஞ்ஞெவ கூணிகும்மாதிஸம் மவெஸ் ॥
சாநஹாந்நணை ஸ்ரெஷ்ட ஸ்ணாஸ கூணிகும்வாழு ।
கூணிகாஸ மமஸ்ரீத்ரயஷ்டம் வடமெஞ்ஞெவ தகஃவாழு ॥
வடாஹாஹாவஸ்ரீத்ரயஷ்ட சாஹாவாஸ ஸிம்பஸ்ரீவ்ரகெ ।
ஸிம்பாமெஞ்ஞெஸிம்பஸ்ரீத்ரயஷ்டம் ஸிம்மாமெஞ்ஞெ நிஷ்டஃம்வாழு ॥
ஸவ்யுபஜ்ஞாகமெஞ்ஞாந தீஸ்வுதெஸ்ரெஷ்டாயங்ஸவாழு ।
தத்தஸும் கொழிஸ்ரணிதம் ஸிவஸிம்மாஸ்வுநாஸ வாழு ॥
ஸவெஷ்டாம் ஸகூணாஸ்வுாய ஸ்ரீசாஹிஷ்டாவிஸ்ரெஷ்டகஃ ।
ஸ்ரீவிகம்ஸியிநாஸிம்மம் ஸ்ரீஸ்ரெஞ்ஞெவுா சாஸிஹிநாதுஸ்ரெஃ ॥
ஸ்ரயசாஸ்ரீஹிதஸிம்மஞ்ஞு வ்ரகிசாஞ்ஞெஸ்ரீவாதகாழு ।
தித்தாஸ்வுாம்ஸவாவ்யாதம் ஸவெஷ்டாசாதநஃவாழு ॥
ஸவெஷ்டாசாதாஸகூணாஸ்வுாய ஸிஷ்டஸிம்மாஸ்வுநம்ஸ்ரெஞ்ஞெ ।
சூகாஸ்வுாஸிகிவிவ்யாதம் வாராஸ்வுாஞ்ஞுதஸ்ரீணாஸ ॥
ஸ்வயம்ஹிஞ்ஞெவுிகஞ்ஞெவ ஸிவ்யசாநஸ்ரஷ்டாஷ்டாகாழு ।
ராகூஷஸம்வாணஸிம்மஞ்ஞு ஸவெஷ்டிதஸிம்மாஸ்ரீவ்ரகெ ॥
ஸ்வயம்ஹிஃஸ்வயஸ்ரீஸ்ரீதணம் தெவ்ரசுநஞ்ஞாஸ்ரெவிகாழு ।
ஸிவ்யம்தெவாவ்யுநஞ்ஞெவ ஜிஷிவஞ்ஜிதசாஷ்டாகூழு ॥
சாநஸ்ரெஷஃ ஸ்ரவிதகம்ஸிம்மம் சாநஸ்ரஷம்வர்ஸிகீர்திகூழு ।
கஹஸ்ரெஸ்ரஃ ராகூஷஸ்ரெஹஃவஞ்ஜ்ய சாஹாஸ்ரராகூஷஸஹஞ்ஞெஸ ॥
வாணநாசி ஜயம்ஸ்ரெராகூம் தஜ்ஜாதம் வாணஸிம்ம்கூழு ।
வாணெநவஞ்ஜிதகம்ஸிம்மம் வாணஸிம்மஸிஸ்ரெவாஸ்ரெக ॥
(ஸிவ்ரகூத்தி பவிஷ்டாஸ்ரஸ்ரீஉ ராகூஷிதாஸ்ரஸ்ரெஸ்ரகாஃ ।
சூகாஸ்வுாயஜநம்கூஸ்வுாஸ நகூஸ்யுாஹ்ஹவாஸ்வுாகூழு ॥
சூகாஸ்வுாஞ்ஞுவாஸ்வுாஞ்ஞு ஸ்ரீவிஸ்ரெஸ்ரெவநவஞ்ஜிதகூழு ।
சூஷிஸ்ரெஸவஹிஸ்ரெவாகூ ஸ்ரஸிஸ்ரஸ்ரீஹாஹ்ஹிணாகூஸ்ரஸ்ரஃ ॥
ஸிவெஸ்ரஸ்ரவஹஞ்ஞெஸ்ரெஸவஸ்ரஸ்ரீவாஸ்ரெஸ்ரெவெஸ்ரஹ்ஹ வஸ்ரஸ்ரஸிவஃ ।
வஹாஸிவாகூஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸிம்மஹிகாஸிஸவ ஸ்ரஷிஸ்ரஸ்ரஹாஸ்ரஸ்ரெகா ॥
ஸிவெநஸ்ரவாவிகம்ஸ்ரெஸவம் ஸ்ரெஸவெநஸ்ரவ்விகம்ஸிவழு ।
ஸிவஸ்ரெஸவஸிஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரீகா ஸிவஸ்ரவாஹ்ஹண ஜஷ்யுதெ ॥ உ0

II

1. நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் வர்ஜநீயம் பரார்த்²கே। 34-ஆ
கர்ஷணாதி³ ப்ரதிஷ்டா²ந்தம் ஆதி³ஶைவே நகாரயேத்॥ 35-அ

- நித்யார்ச்சநவிதி⁴ படல:, பக்கம் - 209
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக³ம:

பொருள் : –

(பரார்த்த பூஜா நிலையங்களாகிய திருக்கோயில்களில்) நித்ய பூஜை [தினந்தோறும் செய்யப்படுவது] நைமித்திக பூஜை [திருவிழாக்கள் போன்றது] காம்ய பூஜை [விருப்பமான தினங்களில் செய்யப்படுவது] ஆகியவை (ஆதிசைவரல்லாவதரால்) தவிர்க்கப்பட வேண்டியது. (கோயில் கட்டுவதற்கு முன்பு) நிலத்தினை உழுவது முதற்கொண்டு, ஆலயம் அமைத்து தேவதைகளை பிரதிஷ்டை செய்வது வரையும், ஆதிசைவர் வாயிலாகவே செய்யப்படுதல் வேண்டும். 34 ஆ &35 அ

–நித்யார்ச்சன விதி படலம், பக்கம் – 209,
ஸ்ரீ மத் பூர்வ காரணாகமம்

விளக்கம் : –

திருக்கோயில்களில் நிகழக் கூடிய கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் ஆகிய எந்த வகைப் பூஜைகளிலும் ஆதிசைவரைத் தவிர பிற எவருக்கும் உரிமை கிடையாது என்பது தெளிவாகிறது.

3. नित्यं नैमित्तिकं काम्यं वर्जनीयं परार्थके। ३४-आ
कर्षणादि प्रतिष्ठान्तम् आदिशैवेन कारयेत्॥ ३५-अ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०९
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ –

(परार्थ पूजा होनेवाले देवालय जैसे स्थलों पर) नित्य पूजा (दैनंदिन पूजा) एवं नैमित्तिक पूजा (विशेष, सान्दर्भिक पूजा) और काम्य पूजा (किसी अपेक्षित उद्देश्य की पूजा) को गैर-आदिशैव के लोगों द्वारा नहीं की जानी चाहिए। देवालय निर्माण के लिये भूमि जोतने से प्रारंभ होकर, देवता स्थापना पर्यन्त सभी कार्य आदिशैव द्वारा ही किया जाना चाहिए।

विवरण:-

अर्थात् आदिशैव के अतिरिक्त कोई भी देवालय की पूजा सम्बन्धी कार्य, देवालय निर्माण, स्थापना, नित्य, नैमित्तिक, काम्य क्रियाएं नहीं कर सकते।

4. Nityaṁ Naimittikaṁ Kāmyaṁ Varjanīyaṁ Parārthake। 34-Ā
Karṣaṇādi Pratiṣṭhāntam Ādiśaivena Kārayet॥ 35-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 209
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

In the temples where the Parārthapūjā is done the daily worship (Nityapūjā), occasional worship (Naimittikapūjā) such as the festival and the optional worship (Kāmyapūjā) such as those done on a certain occasion when one wishes should not be by anybody other than Ādiśaivas.

All the rites beginning from ploughing the land for the construction of the temple and ending with the rite of installation of the deity should be done only by the Ādiśaivas.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 209

அதாவெடுத்யிகாரிகூா வெஹவஹிஹாஹவாஸ்மஃ ।
ஆதாவுணடுயிகாரஹூா டாதிஸெவஹுதிஹ்வ ப்ருதஃ ॥ உஎ
ஸ்ருதிஸெவஸ்ருதிவொரஹுதெ ரா ஸாஹுா தாஸாஹுதிஸெவஹஃ ।
தஹ்வாவெஹ்வஃவ்ருகதுவ்யம் வ்ருதிஷ்டாஃஹ்வாஹுகழ் ॥ உஅ
உஹ்வாதிவ்ராயஸ்ருதி தாதிஸெவெநகாரயெஸ ।
ஸ்ருஸோகவ்ருகாரொண வ்ருதிஷ்டாஸ்மவ ஸ்ஜநழ் ॥ உக
ஸ்ருதிஸெவவ்யவ ஸ்ஜாவ வவடுஹிஹிகஸ்ஹ்வ ப்ருதா ।
கநயிவ்ரவ்ப ஸெவெநவ வவெடுதெடுவஸெகாஹவெஸ ॥ உச
யதிஸோவொநகாவீடுத ரா ஜெஸ்ரார்ஷவ்யஃஹ்ஸிதிஃ ।
கொவீஃஸிநயாஸீத ஸ்ரிவாஹ்வ்ருஸ்திஸொதிஜஃ ॥ உடி
வஹாகவிம்ஸாதிகாலம் வொகஷ்யஹராகாவ்ர ஜெக ।
ஞஸ்ருசிகஃகாஸ்ருவஸெவ்ய வாரஹாஜொயஹள்தஃ ॥ உஏ
காஹவ்யஸெவ்யவவெஞ்ஞுதெ வஞ்வ்கெஷ்டீகஷ்டிதாஃ ।
தெஷாம்வம்ஸொஷ்டவஸ்ரோதா ஸ்ரிவப்ரோஹண நாஃகாஃ ॥ உஎ
வீந்ருாதெடுடுகஷிணெஷிஸெ ஸெவொவ்தஸ்திஃவ்ருகீதி்டுதா ।
ஞஸ்ருசிகாஸ்ருவ்யாஸ்ஜீஷ்யெ்பா வ்ருாதிஸெவாஃவ்ருகீதி்டுதாஃ ॥ உஅ
ஸாஹெஸ்ரிவஸிஜெஃடுஹெவ்ரு ஹ்வாஹாரவஃநிவ்தெதஃ ।
தூஸ்ருவ்ருவ்ருவஃரோயஸாஹெ வெடுடுவெடாஹவாரஹெஃ ॥ உக
வாதெரயிஷ்டிகம்விந்ரு நிரொடுகஷிணவ்ரஸிகா ।
ஸெவஞ்ஞுஸ்ரியம்ஜ்ஞுயம் கமாகவவிஹெஷ்டதஃ ॥ ஊ0
கலம்வெஸ்ரிவஹவ்ஹும்வ்ரா டுகமாஜீஷ்டிஹவ்டுகழ் ।
வ்ருதிஷ்டாஹ்வாவநஸ்திதா வஸ்ரிஜநம்வெராக்ஷணஸ்தயா ॥ ஊக
உஹ்வாதீநிவவுாணி காரிவ்ருஃரிஹாணியாநிவ ।
தாநிவவுாணிகாவ்யுாணி கமெநதாவிஸொஷ்டதஃ ॥ ஊஉ
ஸாஹாவுநம் கூஸ்ருவிம்வ வஸ்ரிஜாஹ்ஹ்வாநவ்ஸ்ரிஜநழ் ।
வ்ருவ்ஷ்டிம்ஸாவுநம்ராஃ தெவதாராயநஸ்தயா ॥ ஊக
ககமெநவ்ருகதுவ்யம் ஸெவதஸ்ரஸ்நாவாஸிஸ்ணா ।
கீதவ்ரெஸ்ரிதிகம்காரிவ்ஃ வஜ்ருநீயம்வாஸவுதெ ॥ ஊச
கஷ்டுணாதிவ்ருதிஷ்டாஹ ஸாதிஸெவெநகாரயெஸ ।

॥ ஊடி

சிவாகமங்களின்படி திருக்கோயில்கள் இரண்டு வகைப்பட்டவை

शिवागम के अनुसार देवालय दो प्रकार के होते हैं।

According to the Śaivāgamas temples are of two types

முன்னுரை : –

சிவாகமங்களின்படி அமைக்கப்பட்ட விநாயகர் கோயில், சிவபெருமான் கோயில், தேவியின் கோயில், முருகன் கோயில், சூரியன் கோயில் போன்றவை முதல் வகையைச் சார்ந்தவை.

ஐயனார் கோயில், காளி, மாரி போன்ற கிராமதேவதைக்கோயில், மாடன், இடும்பன், பேச்சி, கடம்பன், போன்ற சிறு தெய்வங்களின் கோயில்கள் இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்தவை.

இவ்விரண்டு வகைத் திருக்கோயில்களிலும் ஆதிசைவருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் பல்வேறு ரிஷிவம்சங்களில் உதித்த பூசாரிகளுக்கு இரண்டாம் வகை, ஆலயங்களில் கூட நித்யபூஜைகளை மட்டுமே செய்ய அதிகாரம் உண்டு.

परिचय

विनायक, शिव, देवी, स्कन्द, सूर्य एवं अन्य देवालय प्रथम प्रकार के देवालय हैं।

अय्यनार, काली, मारी एवं ग्रामदेवता एवं छोटे देवताओं के देवालय जैसे माडन, इडुम्बन, पेच्ची, कडम्बन और अन्य देवालय दूसरे प्रकार के देवालय हैं।

केवल आदिशैव को ही दोनों प्रकार के देवालयों में पूजा करने का अधिकार है। पूजारी या अर्चक जो किसी ऋषि-परम्परा से आते हैं, वे दूसरे प्रकार के देवालय मेंकेवल, नित्य पूजा कर सकते हैं।

Introduction

The temples of Vināyaka, Śiva, Devī, Murukan̲ constructed according to the Śaivāgamas belong to the first group; those of Aiyan̲ār, Kālī, Iḍumban̲ and other village goddesses belong to the second group.

Ādiśaivas have the right to perform worship in all these types of temples. But the other priests called Pūcāri (in Tamil) who come in the lineage of various sages have only the right to do daily worship in the temples belonging to the second group.

மேற்கூறிய கருத்துக்களைக் கொண்ட ஆகம மேற்கோள்

1. ஶைவம் து சிவிடம் ஜ்ஞேயம் கலாகல விஹெஉதஃ। ௩௦-சூ
கலம் வை ஶிவமஹும் ஸ்யாக் சுகலம் ஜஷிமஹுகம்।
ப்ரதிஷ்டா-ஸ்தாபநம் நித்யபூஜநம் ப்ரொக்ஷணம் தமா॥ ௩௧
உத்ஸவாதீநி ஸவ்யாணி காமுகஜாணி யாநி ச।

தாநி ஸவபூணி கூாயபூணி கூலெந தூ விஸேஷதः॥ நஉ
ஸாஷ்டாஉபநம் கூஷுஊஸிஷ்டஷுஜநம் ஷாந்யஷுஜநழ।
வெஷ்டலிங்காஉபநம் ஸ்ராஉ-தெவதாஸாயநம் தயா॥ நந
கூகூலெந வ்ரகூதபவ்யம் ஸைவதந்த்ராநுஸாரிணா।
நித்யம் நெமித்திகம் காஉயம் வஜுநீயம் பராயபூகெ॥ நச
கூஷபூணாதி வ்ரதிஷ்டாதழ சூதிஸைவெந காரயெத்। நரு-சூ

- நித்யாஉபூநவியி வடலः, வபூ - உ0கூ
ஸ்ரீஉத்தூவுகூாரணாகமः

2. ஸைவம் து த்³விவித⁴ம் ஜ்ஞேயம் கலாகல விபே⁴த³த:। 30-ஆ
கலம் வை ஸிவக³ர்ப⁴ம் ஸ்யாத் அகலம் ருஷிக³ர்ப⁴கம்।
ப்ரதிஷ்டா²-ஸ்தா²பநம் நித்யபூஜநம் ப்ரோக்ஷணம் ததா²॥ 31
உத்ஸவாதீ³நி ஸர்வாணி காம்யகர்மாணி யாநி ச।
தாநி ஸர்வாணி கார்யாணி கலேந து விஸேஷத:॥ 32
ஸாஸ்த்ரார்ச்சநம் கூஷுத்³ரபி³ம்ப³பூஜநம் சாந்யபூஜநம்।
ஸ்வேஷ்டலிங்கா³ர்ச்சநம் க்³ராம-தே³வதாராத⁴நம் ததா²॥ 33
அகலே ந ப்ரகர்தவ்யம் ஸைவதந்த்ராநுஸாரிணா।
நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் வர்ஜநீயம் பராரத்த²கே॥ 34
கர்ஷணாதி³ ப்ரதிஷ்டா²ந்தம் ஆதி³ஸைவேந காரயேத்। 35-அ

- நித்யார்ச்சநவிதி⁴ படல:, பக்கம் – 209
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாக³ம:

பொருள் : –

கலம், அகலம் என்ற வேறுபாட்டால் சைவம் இருவிதமாக அறிந்துகொள்ளத் தக்கது. சிவகர்ப்பத்திற்கு [சிவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட வம்சத்தில் உதித்தவர்களுக்கு] கலம் என்று பெயர்.

அது போல, ரிஷிகர்ப்பத்திற்கு [சிவஸ்ருஸ்டியைச் சாராத ரிஷிகளின் வம்சத்தில் உதித்தவர்களுக்கு] அகலம் என்று பெயர்.

ஐயனார், சிறுதெய்வங்களின் திருமேனிகள், கிராம தேவதைகள் ஆகியவர்களின் திருக்கோயில்களில் நித்யபூஜைகள் சைவாகமங்களை அனுஸரிக்கக் கூடிய அகலன் என்பவரால் அதாவது ரிஷிகர்ப்பத்தைச் சார்ந்த பூஜாரிகளால் செய்யத் தக்கவை.

மேற்கூறிய இந்த திருக்கோயில்களில் கர்ஷணம் முதல் பிரதிஷ்டை ஈறான பூஜைகள் கும்பாபிஷேகம், நித்பூஜை, ஸம்ப்ரோக்ஷணம் உத்ஸவங்கள், காம்ய பூஜைகள் ஆகிய அனைத்தும் கலன் என்பவரால் அதாவது சிவகர்பத்தைச் சார்ந்த ஆதிசைவரால் செய்யப்படுவது விசேஷமானது. 30.ஆ–35.அ

–நித்யார்ச்சனவிதி படலம், பக்கம் – 209,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

விளக்கம்:–

ஐயனார் போன்ற தெய்வங்களின் திருக்கோயில்களில் நித்யபூஜையிலும் ஆதிசைவருக்கு உரிமை உண்டு என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

(முதல் வகைத் திருக்கோயில்களில்) அகலம் என்னும் ரிஷிகர்ப்பத்தைச் சார்ந்த பூஜாரிகளுக்கு எந்த பூஜையிலும் உரிமை இல்லை என்பதும் இதனால் தெளிவாகிறது.

उपर्युक्त विषय को प्रमाणित करने के लिए आगम का सन्दर्भ इस प्रकार है –

3. शैवं तु द्विविधं ज्ञेयं कलाकल विभेदतः। ३०-आ

कलं वै शिवगर्भं स्यात् अकलम् ऋषि गर्भकम्।

प्रतिष्ठा-स्थापनं नित्यपूजनं प्रोक्षणं तथा॥ ३१

उत्सवादीनि सर्वाणि काम्य कर्माणि यानि च।

तानि सर्वाणि कार्याणि कलेन तु विशेषतः॥ ३२

शास्त्रार्चनं क्षुद्रबिम्बपूजनं चान्यपूजनम्।

स्वेष्टलिङ्गार्चनं ग्राम-देवताराधनं तथा॥ ३३

अकलेन प्रकर्तव्यं शैवतन्त्रानुसारिणा।

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं वर्जनीयं परार्थके॥ ३४

कर्षणादि प्रतिष्ठान्तम् आदिशैवेन कारयेत्। ३५-अ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०९

श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ –

शैव को कलम् और अकलम् नाम के दो प्रकार से विभाजित किया जा सकता है। शिव के गर्भ से (शिव की सन्तान) उत्पन्न लोगों को कलम् कहते हैं। इसी तरह ऋषि गर्भ से (जो ऋषि साक्षात् शिव की सृष्टि से परे हैं) उत्पन्न लोगों को अकलम् कहते हैं। अय्यनार देवालयों में और अन्य छोटे देवताओं के देवालयों एवं ग्रामदेवालयों में पूजारी तथा अकलम् के लोग आगम शास्त्रों के अनुसार नित्य पूजा कर सकते हैं। यद्यपि, इन देवालयों में भी निर्माण से लेकर स्थापना तक की पूजाएं, कुम्भाभिषेक, सम्प्रोक्षणम्, नित्यपूजा, नैमित्तिक पूजा और काम्यपूजा आदि केवल आदिशैव ही कर सकते हैं।

विवरण:

इससे यह निश्चित हो जाता है कि अय्यनार एवंअन्य देवालयों में आदिशैव के लोग नित्यपूजा करने के लिये अर्ह हैं। उपर्युक्त श्लोकों से यह भी स्पष्ट है कि प्रथम प्रकार के देवालयों में गैर-आदिशैव के लोगों को पूजा करने की कोई अर्हता नहीं है।

The Āgama verses for this are:

4. Śaivaṁ Tu Dvividhaṁ Jñeyaṁ Kalākala Vibhedataḥ। 30-Ā
Kalaṁ Vai Śivagarbhaṁ Syāt Akalam ṛṣi Garbhakam।
Pratiṣṭhā-Sthāpanaṁ Nityapūjanaṁ Prokṣaṇaṁ Tathā॥ 31
Utsavādīni Sarvāṇi Kāmya Karmāṇi Yāni Ca।
Tāni Sarvāṇi Kāryāṇi Kalena Tu Viśeṣataḥ॥ 32
Śāstrārcanaṁ Kṣudrabimbapūjanaṁ Cānyapūjanam।
Sveṣṭaliṅgārcanaṁ Grāma-Devatārādhanaṁ Tathā॥ 33
Akalena Prakartavyaṁ Śaivatantrānusāriṇā।
Nityaṁ Naimittikaṁ Kāmyaṁ Varjanīyaṁ Parārthake॥ 34
Karṣaṇādi Pratiṣṭhāntam Ādiśaivena Kārayet। 35-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 209
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

The Śaiva system should be known to be twofold: Kala and Akala. Those who come in the lineage that has been created by Śiva are called Kala; others that come in the lineage of various sages are called Akala. The worship in the temples of Aiyaṉār and other village gods should be performed by the priest who is Akala and who follows the Śaivāgamas. It is desirable that the rites beginning from the ploughing the land for constructing the temple and ending with the installation of the Śivaliṅga, Kumbhābhiṣeka, Daily worship, Annual festivals and other optional rites are done by Ādiśaivas who is Kala.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 209

Note:

It is clear from this that the Ādiśaivas do have the right to worship even in the temples of Aiyaṉār and of others. But the pūcāri-s who belong to Akala group do not have any right over worship in the temples of the first type.

"SIVAGAMA BHASKARA"
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்.

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ துன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) எல்லாம் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

வக்த்ரத்வயஸமாயுக்தா த்ரைலோக்யவிஜயாஸ்த்ரகம் ।
ஹாதகாண்டாயுதாகாரஸ்தா தாதிஸௌம்யஸ்திதிப்ரதஃ ॥ உக

க்ரூதிஸௌம்யஸ்திதிஸ்தத்ர ஸுப்ரபாதாஸுகாஸனஸௌம்யகஃ ।
தத்ராத்மநோ(அ)நுரூபேண த்ரிஷ்டாதிஷ்டாநவாஞ்சயா ॥ உஉ

உத்தராதிப்ரதேசஸ்தித தாதிஸௌம்யேதராகாரயோக ।
க்ரூஸோக்தப்ரகாரேண த்ரிஷ்டாதிம்நவ ஸமாசரேத் ॥ உங

க்ரூதிஸௌம்யஸ்ய ஸமாப ஸவஸூக்தைர்ஜுஹுயாத்தா ।
கந்யஸிப்ரஸ்ப்ரஸௌம்யேந ஸமிதாஜ்யசரூக்ரஹை ॥ உச

யதிஸோமேந காண்டீய தாராஜ்யாரார்ஷஸ்யஸ்ருக்ஸ்ருகிபிஃ ।
கோவீ திலாந்யாஸீத ஸ்ரீவத்ஸாஜகியோபிஜஃ ॥ உடு

ஸஹகவிம்ஸதிகாலம் ஸோக்ஷயஸ்தாகாஸ்ய ஜைக ।
கஜஸிகஃகாஸ்யஸமேத ஹாரஸாஜோயமள்கரிஃ ॥ உஎ

காமஸ்யஸௌம்யஸமேதே வஜ்ரஸ்கேஷ்டீக்ஷிதாஃ ।
தேஷாம்வம்ஸஸ்ஸஸ்தாதா ஸ்ரீவத்ஸாஜணநாகிகாஃ ॥ உஅ

விந்யாஸேந்த்ர உக்ஷிணேதஸௌ ஸௌவர்ணாதிஃப்ரகீர்திதா ।
கஜஸிகாஸ்யாஸ்ஜிஷ்யோ வ்யாதிஸௌவாஃப்ரகீர்திதாஃ ॥ உஆ

ஸுஸௌம்யவிஜிஜேஸுஸௌம்யே ஸ்ஸஹாஸாஸஸ்ஸிஸ்திதேதஃ ।
க்ரூஸ்ருஸ்ருவஸாயஸ்தே வெடுவேஷாமவாஸௌமேஃ ॥ உக

வாதேராயிஷ்டிதம்விந்ய திரோஹுக்ஷிணமாதிகா ।
ஸௌவஸ்தாயிஷ்டிதம்ஜ்ஞேயம் கமாக்ரமவிஸேஷதஃ ॥ கo

கலம்வெஸிவமஹும்ஸ்யா உகமாஜிஷ்டிமஹுகழி ।
த்ரிஷ்டாஸ்ஸாவநஹிதய வஜ்ரநம்வைராக்ஷணஜயா ॥ கக

உத்தராதிஸிவஸுணி காரிஸுகிஸுணியாதிவ ।
தாதிஸிவஸுணிகாயஸுணி கூவைநதஸ்விஸேஷதஃ ॥ கஉ

ஸாஹாவஸுநம் க்ரூஸ்ருவிம்வ வஜ்ரஜணாநயவஜ்ரகழி ।
ஸ்வஷ்டிம்ஸாவஸுநம்ப்ராகி வைதாராயநஜயா ॥ கங

ககவைநவ்ரகதவ்யம் ஸௌவதஸ்த்ராநஸ்வாஸிணா ।
கீதயஸ்ஜிதிகம்காரிய்ம் வஜ்ரநீயம்வாஸவஸுகை ॥ கச

கஷஸுணாதிவ்ரதிஷ்டாஜ தாதிஸௌவைநகாரயேத் ।
॥ கடு

முதல் வகைத் திருக்கோயில்களில் ஆதிசைவரே பூஜை செய்யவேண்டும் என்பது .....

प्रथम प्रकार के देवालय में केवल आदिशैव ही पूजा करने के लिये अर्ह हैं।

Only the Ādiśaivas are eligible to do worship in temples of first type

I

1. ஆகமொக்த ப்ரகாரேண ப்ரதிஷ்டா லிங்கபூஜநம்। உந-ஆ
ஆதிசைவஸ்ய பூஜா ச ஸவ்வஸித்திகரீ ஸ்ம்ருதா॥உச-அ

- நித்யாசநவிதிபடலஃ, பூ - உ0கூ
ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாகமஃ

2. ஆக³மோக்த ப்ரகாரேண ப்ரதிஷ்டா² லிங்க³பூஜநம்। 23-ஆ
ஆதி³ஶைவஸ்யபூஜாசஸர்வஸித்³தி⁴கரீஸ்ம்ருதா॥ 24-அ

- நித்யார்சநவிதி⁴படல:,பக்கம் - 209
ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாக³ம:

பொருள்:–

சிவாகமங்களின் முறைப்படியான ப்ரதிஷ்டை, (கும்பாபிஷேகம்) சிவலிங்க வழிபாடு மற்றும் ஆதிசைவருடைய பூஜை (ஆகியவை) எல்லாவிதமான பயன்களையும் ஏற்படுத்தக்கூடியதாக அறியத்தக்கது. 23ஆ –24அ

–நித்யார்ச்சனவிதி படலம், பக்கம் – 209,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

3. आगमोक्त प्रकारेण प्रतिष्ठा लिङ्गपूजनम्। २३-आ
आदिशैवस्य पूजा च सर्वसिद्धिकरी स्मृता॥ २४-अ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ – २०९
श्रीमत् पूर्वकारणागमः

अर्थ -

यह माना जाता है कि आगमशास्त्र में बताए गये अनुसार शिवलिंग की समुचित स्थापना एवं पूजा तथा प्रार्थनाएं सदैव अच्छे फल ही देते हैं।

4. Āgamokta Prakāreṇa Pratiṣṭhā Liṅgapūjanam। 23-Ā
Ādiśaivasya Pūjā Ca Sarvasiddhikarī Smṛtā॥ 24-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page - 209
Śrīmat Pūrvakāraṇāgamaḥ

It should be known that the rituals of installation of the deity according to the Śaivāgamas, the kumbhābhiṣeka, worship of Śivaliṅga and other worships conducted by Āḍiśaivas are beneficial to all.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 209

SIVAGAMA BHASKARA
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ நுன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) எல்லாம் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

அத²வெபூர்யிகாநிகா²ஸ்²சைவாவரணாநிச ।
ஆதா⁴ரபூ⁴ர்யிகாரூபா தா⁴தி²ஸ்²சைவஉதீ³ர்யதாம் ॥ உ
தா⁴தி²ஸ்²சிவஸ்²சிவோரூத்³பூ⁴தாஸ்²சாத்மாதி²ஸ்²சிவக: ।
தஸ்மாத்³ப்³ரஹ்மபதாத்பூர்வம் ப்ரதிஷ்டா²ஸ்தவாத்தகே ॥ ஊ
உத்தவாதி³ப்ரயஸ்²சித்த தா⁴தி²ஸ்²சைவநகாரயேத் ।
ஸ்²ரமோத்கபூகாரேண ப்ரதிஷ்டா²மம்வ²ஜாநதி ॥ ஃ
தா⁴தி²ஸ்²சைவர்யவஜாவ வவபூஹிதிகாரீர்யதா ।
கநர்யிவர்யபூர்யிஸ்²சைநவ வவைபூத்பூவஸ்²சைகாஹவேத் ॥ ஋
யதி²ஸோஹநகாவீபூத ராஜ்ஞாரர்ஷவர்யஸ்²ரீகி: ।
கோவீ ஸீநயாரீத ஸ்²சிவாஹ்வ்யஸ்²சதுர்யிஜ: ॥ ஌
வஹ்நகவிஸ்²சதுர்கா²ம்ஸ்²சைகாயஹராகாவ ஜேத ।
தா⁴தி²ஸ்²சாஸ்²ரயவஸ்²சைவ ஹாரஹாஜோயமள்தி²: ॥ எ
கமர்தயஸ்²சைவவஸ்²சைத வஜ்ரவ்கேஷ்டீக்ஷிதாரி: ।
தேஷாம்வம்ஸ²ஷாவஸ்²சாதா ஸ்²சிவப்ரோக்தாணநாதி²காரி: ॥ ஏ
விந்யாரூத்பூகூர்யிணேத்பூ ஸ்²சைவோத்தீர்வுகீர்பூதா ।
தா⁴தி²காரூர்யாஸ்²ரீஷயோ வர்யாதி²ஸ்²சைவாஸ்²ரகீர்பூதாரி: ॥ ஐ
ஸ்²சைஸ்²சிவிஜைர்பூவைர்பூ ஸ்²சைர்யஸ்²சாஹாரவாதி²ஸ்²சைத: ।
தூர்பூர்பூர்வாயஸ்²சைத வெபூவைதாமவாரஸ்²சைத: ॥ ஒ
வாதை²ரயிஷ்டிகம்விந்ய மிரூத்பூக்ஷிணாம்தி²காரி ।
ஸ்²சைவஸ்²சியம்ஜேயம் கமாகமவிஹேத: ॥ ஓ
கமம்வெஸ்²சிவமஹாம்வர்யா உகமாஸ்²ஷிமஹாகழி ।
ப்ரதிஷ்டா²ஸ்தாவநாதி²ர்ய வஜ்ரநம்வ்ரோக்ஷணாத்மயா ॥ ஔ
உத்தவாதீ³நிவவபூர்ணி காரிர்யஸ்²சாபூர்ணியாநிச ।
தூர்நிவவபூர்ணிகாயபூர்ணி கமைநத வவிஸ்²சுத: ॥ க
ஸாஹாரபூநம் கூர்பூர்வ பிம்வ வஜ்ரஜநஸ்தாநர்யவஜ்ரநழி ।
ஸ்²வேஷ்டிம்ஸாரபூநம்ப்ரார்தி² தெவதாராரயநாத்மயா ॥ க
கமைநவ்ரகதபூர்யிம் ஸ்²சைவதஸ்²ரார்நவாஸிணா ।
தீர்தர்யைஸ்²சிதிகம்காரிர்யம் வஜ்பூநீயம்வாரபூகை ॥ க
கஷபூர்ணாதி³ப்ரதிஷ்டாஸ்ய தா⁴தி²ஸ்²சைவைநகாரயேத் ।

உ

II

1. தஸ்மாத் பராத்மாத்மாத்மம் ஸ்தாபநம் யஜநம் ததா। கஉரு-சூ
ஶிவவிப்ரேண கர்தவ்யம் அந்யேஷாம் ஸ்வாத்மைவ ஹி॥ கஉசூ-சு

- தந்த்ராவதாரபடலஃபூ-எ
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாமிகாகமஃ

2. தஸ்மாத் பரார்த²மாத்மார்த²ம் ஸ்தா²பநம் யஜநம் ததா²। 125-ஆ
ஶிவவிப்ரேண கர்தவ்யம் அந்யேஷாம் ஸ்வார்த²மேவ ஹி॥126-அ

- தந்த்ராவதாரபடல:பக்கம்-7
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாமிகாக³ம:

பொருள்:–

ஆகையால் = (ஆதிசைவருக்கு அனைத்திலும் உரிமை இருக்கும் காரணத்தினால்) ஆத்மார்த்த கும்பாபிஷேகம், ஆத்மார்த்த பூஜை, பரார்த்த கும்பாபிஷேகம், பரார்த்த பூஜை ஆகிய அனைத்தும் சிவவிப்ரன் எனப்படும் ஆதிசைவரால் செய்யப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில் (ஆதிசைவர் நீங்கலாக) பிறருக்கு ஆத்மார்த்த பூஜை மட்டுமே (கூறப்பட்டுள்ளது) 125ஆ –126.அ

–தந்த்ராவதாரபடலம் பக்கம் – 7,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாமிகாகமம்.

3. तस्मात् परार्थमात्मार्थं स्थापनं यजनं तथा। १२५-आ
शिवविप्रेण कर्तव्यम् अन्येषां स्वार्थमेव हि॥ १२६-अ

- तन्त्रावतार पटलः पृ-७
श्रीमत्-पूर्वकामिकागमः

अर्थ -

इसलिये, आत्मार्थ-कुम्भाभिषेक, आत्मार्थ-पूजा, परार्थ-कुम्भाभिषेक और परार्थ-पूजा, ये सभी केवल आदिशैव जिन्हें शिवविप्र भी कहा जाता है, के द्वारा किया जाना चाहिए। आदिशैव के अतिरिक्त, अन्य सभी केवल आत्मार्थ-पूजा कर सकते हैं।

4. Tasmāt Parārthamātmārthaṁ Sthāpanaṁ Yajanaṁ Tathā। 125-Ā
Śivavipreṇa Kartavyam Anyeṣāṁ Svārthameva Hi॥ 126-A

- Tantrāvatāra Paṭalaḥ Page-7
Śrīmat-Pūrvakāmikāgamaḥ

Therefore, as the Ādiśaivas have the right to worship everywhere the kumbhābhiṣeka, the worship, etc. for one's own sake (Ātmārthapūjā) as well as the worship for other's sake (parārthapūjā), the kumbhābhiṣeka for others sake should also be done by the Śivabrahmin called Ādiśaiva. For, [in the Āgamas] only the worship for one's own sake (Ātmārthapūjā) is ordained for all except for the Ādiśaivas.

- Kāmikāgama, Tantrāvatārapaṭala, p.7

॥ शिवमयम् ॥

कामिकागमः

पूर्वभागः

KAMIKAGAMAM

(POORVA BHAGAM)

ஸ்ரீமத் காமிகாகமம்

दक्षिणभारतार्चकसंघसंचालकैः

श्री. चे. स्वामिनाथशिवाचार्यैः

प्रकाशितः

दक्षिणभारतार्चकसंघः

11, तम्बुचेट्टि वीथी, मद्रास्

(रिजिस्टर्ड् 39—1950 तम्बुरी)

1975

केवलं यजनं प्रोक्तमुपमेदैर्विशेषतः ।
प्रतिष्ठाद्यं तु मूलैश्चेत् अष्टाविंशतिभिर्वरम् ॥ 105

येन तन्त्रेण चारब्धं कर्षणाद्यर्चनान्तकम् ।
तेन सर्वं प्रकर्तव्यं न कुर्यादन्यतन्त्रतः ॥

कारयेदन्यतन्त्रेण नोक्तं चेत्तु विशेषतः ।
उक्तानि प्रतिषिद्धानि पुनस्संभाषितानि च ॥

सापेक्षनिरपेक्षाणि शिववाक्यान्यनेकधा ।
चतुष्पादयुतान्येव भुक्तिमुक्त्यर्थसाधनम् ॥

एतान्येवाथ श्रुत्वा तु देवैर्मुनिवरादिभिः ।
संक्षेपतोऽपि कथितं सर्वेषामनुकम्पया ॥

एषामध्ययनं कार्यं शिवविप्रैर्गुरुक्रमात् ।
अव्यापनं च कर्तव्यं न कार्यमितरैर्नरैः ॥ 110

दीक्षाविहीनविप्राद्यास्त्रिवर्णाश्शूद्रजातयः ।
सवर्णाद्यनुलोमाश्च शिल्पिनः कारुकादयः ॥

पठन्ति शिवशास्त्रञ्चेत्तत्पापान्नृपराष्ट्रयोः ।
अचिरेण विनाशः स्यात्तस्माद्राजा निवारयेत् ॥

शिवसिद्धान्ततन्त्रेण प्रारब्धं कर्षणादिकम् ।
न कुर्यादन्यशास्त्रेण कुर्याच्चेत्तन्त्रसंकरः ॥

तन्त्रसंकरदोषेण राजा राष्ट्रं च नश्यति
गारुडं भूततन्त्रं च भैरवं वामतन्त्रकम् ॥

कापालं पाञ्चरात्रं च लाकुलं कुलशास्त्रकम् ।
तन्त्रं पाशुपतं चान्यत् पुराणं धर्मशास्त्रकम् ॥ 115

इतिहासं षडङ्गं च ऋग्यजुस्सामसंज्ञकम् ।
अथर्वणं तथा बौद्धमार्हतं मतमेव च ॥

ऊर्ध्वस्रोतोऽश्वपाच्छास्त्रादपरं तदनुक्रमात् ।
कामिकादि शिवज्ञानं मूर्ध्वा भगवतस्सदा ॥

इतराणि महेशस्य हृत्कण्ठाद्यङ्गकानि वै ।
पूर्वपक्षतया तानि कथितानीह शम्भुना ॥

हेयोपादेयवस्तूनां निर्णयं परमार्थतः ।
तत्सर्वमधरीकृत्य शैवसिद्धान्त ईरितः ॥

सिद्धान्तशास्त्रनिष्ठैश्च शिवविप्रैर्यथाक्रमम् ।
शास्त्रान्तरैस्तु संस्थाप्य लिङ्गं तद्भयार्थकम् ॥ 120

पूजनीयं नृपग्रामयजमानाभिवृद्धये ।
शैवस्सर्वाधिकारी स्यात्स्वकीये च परत्र च ॥

शैवास्सर्वेषु कुर्वन्ति ये गृहस्था द्विजोत्तमाः ।
यामले मातृतन्त्रे च कापाले पाञ्चरात्रके ॥

बौद्धे चार्हमते चैव लाकुले वैदिकेऽपि च ।
अन्येष्वपि च मार्गेषु तत्तच्छास्त्रैः स्वशास्त्रतः ॥

शैवाः कुर्वन्ति दीक्षाद्यं तल्लिङ्गस्थापनादिकम् ।
मुख्यत्वादिह शैवस्य मुखमाहात्म्यतोऽपि च ॥

अधिकारोऽस्ति सर्वत्र नान्येषां शिवदर्शने ।
तस्मात्परार्थमात्मार्थं स्थापनं यजनं तथा ॥ 125

शिवविप्रेण कर्तव्यमन्येषां स्वार्थमेव हि ।
परार्थमपि कुर्याच्चेल्लोपेन नृपतेस्तथा ॥

तद्राष्ट्रस्य च नाशः स्यादचिरेण न संशयः ।

॥ इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे तन्त्रावतारपटलः प्रथमः ॥

—0—

III

1. பராத்யஜநம் காய்யம் சிவவிப்ரைஸ்து நித்யசஃ। சு-சு

- சுஷ்நவிதி படலஃ, பூ-உரு
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாமிகாகமஃ

2. பரார்த[2] யஜநம் கார்யம் சிவவிப்ரைஸ்து நித்யசஃ। 6-அ

- அர்ச்சநவிதி[4] படலஃ, பக்கம்-25
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாமிகாக[3]மஃ

பொருள்:–

பரார்த்த பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜையானது சிவவிப்ரர் என்றழைக்கப்படும் ஆதிசைவர்களாலேயே தினமும் செய்யப்பட வேண்டும். 6A

–அர்ச்சனவிதி படலம், பக்கம் – 25,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாமிகாகமம்

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன் / 402,

–ஸ்ரீமத் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,
திருத்தொண்டர் தொகை, ப.எண், 314
7ஆம், திருமுறை

தெரிந்துணரின் முப்போதும் செல்காலம் நிகழ் காலம்
வருங்காலமானவற்றின் வழி வழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பியவர்ச்சனைகள் சிவவேதியர்க்கே உரியன அப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம் புகழும் பெற்றியதோ

ஸ்ரீமத் சேக்கிழார் சுவாமிகள்,
முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம், ப.எண்- 4165.
பெரியபுராணம்

3. परार्थयजनं कार्यं शिवविप्रैस्तु नित्यशः। ६-अ

- अर्चन विधि पटलः, पृ-२५
श्रीमत्-पूर्वकामिकागमः

अर्थ -

परार्थ-पूजा (देवालय की पूजा) प्रतिदिन केवल शिवविप्र कहे जानेवाले आदिशैव द्वारा ही की जानी चाहिए।

मुप्पोदुम् तिरुमेनि तीण्डुवार्क्कु अडियेन् / 402,

-श्रीमत् सुन्दरमूर्त्ति सुवामिगळ्,
तिरुत्तोण्डर् तोगै, प.ऐण्, 314
7आम्, तिरुमुरै

तॆरिन्दुणरिन् मुप्पोदुम् सॆल्गालम् निगळ् कालम्
वरुङ्गालमानवट्रिन् वळि वळियॆ तिरुत्तॊण्डन्
विरुम्बियवर्च्चनैगळ् सिववेदियर्क्के उरियन अप्
पॆरुन्दगैयार् कुलप्पॆरुमै याम् पुगळुम् पॆट्रियदो

- श्रीमत् सेक्किळार् सुवामिगळ्,
मुप्पोदुम् तिरुमेनि तीण्डुवार् पुराणम्, प.ऎण् - 4165.
पॆरिय पुराणम्

4. Parārthayajanaṁ Kāryaṁ Śivavipraistu Nityaśaḥ| 6-A

- Arcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-25
Śrīmat-Pūrvakāmikāgamaḥ

The temple worship called Parārthapūjā should be done daily only by the Ādiśaivas who are also called Śivavipras.

- Pūrvakāmikāgama, Arcanavidhipaṭala, p. 25

Muppodum Tirumeni Tīṇḍuvārkku Aḍiyen / 402,

-Śrīmat Sundaramūrtti Suvāmigaḷ,
Tiruttŏṇḍar Tŏgai, Pa.Ĕṇ, 314, 7ām, Tirumuṟai

I am the servant of those [devotees of Śiva] who touch the holy body, namely, the Śivaliṅga in all the three times.

- 402, Sundaramūrti Svāmikaḷ, vii, Tirumuṟai, Tiruttoṇṭattokai, p. 314

Tĕrinduṇarin Muppodum Sĕlgālam Nigaḷ Kālam
Varuṅgālamānavaṭrin Vaḷi Vaḷiye Tiruttŏṇḍin
Virumbiyavarccanaigaḷ Sivavediyarkke Uriyana Ap
Pĕrundagaiyār Kulappĕrumai Yām Pugaḷum Pĕṭriyado || 2

Śrīmat Sekkiḷār Suvāmigaḷ,
Muppodum Tirumeni Tīṇḍuvār Purāṇam; Pa.Ĕṇ - 4165.
Pĕriya Purāṇam

If one understands clearly the traditional hereditary holy service and worship [to Śiva] in all the three times --past, present and future--belongs only to the śiva brahmins. Am I in any way qualified to describe the greatness of such a community ?

- Cēkkiḷār Svāmikaḷ, Muppōtum Tirumēṉi Tīṇḍuvār Purāṇam, Periyapurāṇam, p. 4165.

विघ्नान्विरेच्य मार्गस्थानखरक्षितविग्रहः ।
व्रजेद्देवकुलं वापि गृहमात्मीयमुत्तमम् ॥

ततश्शुद्धिक्रमात् क्ष्मादीन्यधस्तत्त्वानि कल्पयेत् ।
विद्यातत्त्वात्मकं गेहं सिद्धिमुक्तिफलप्रदम् ॥

तन्त्रमन्त्रान् समाधाय नागदन्तादिके शुभे ।
प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च तथाऽऽचम्य यथाविधि ॥

मन्त्रसन्नद्धदेहस्तु सामान्यार्घ्यकरश्शुचिः ।
त्यजञ्छेषाध्वनो भागं प्रासादं प्रविशेद् बुधः ॥

सर्वमन्त्रकलाधारं सर्वशक्तिप्रवर्तकम् ।
एवं संक्षेपतः प्रोक्तं स्नानाद्यं मुनिसत्तमाः ॥

अनुक्तमन्यतन्त्रेभ्यस्समाहृत्याचरेद् बुधः ।

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे स्नानविधिस्तृतीयपटलः ॥

—*—

॥ अर्चनविधिपटलप्रारम्भः ॥

अथार्चनविधिं वक्ष्ये भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ।
परार्थं स्वार्थमित्येव द्विविधं तत्प्रकीर्तितम् ॥

दीक्षान्ते गुरुणा दत्ते लिङ्गे वा स्थण्डिलादिके ।
यजनं स्वार्थमाख्यातं स्वस्येष्टफलदं यतः ॥

ग्रामखेटपुरादौ वा नद्यां पर्वत एव वा ।
अष्टषष्टिमहाक्षेत्रेष्वन्यत्र च मनोरमे ॥

स्वयम्भुदैववाणार्षलिङ्गयुक्ते शिवालये ।
मनुजैः स्थापिते लिङ्गे परार्थयजनं स्मृतम् ॥

नृपतेरायुरारोग्यजयसम्पद्विवृद्धये ।
ग्रामादीनां विवृद्ध्यर्थं परार्थेज्या प्रयुज्यताम् ॥ 5

परार्थयजनं कार्यं शिवविप्रैस्तु नित्यशः ।
धार्मिकः कुरुते नित्यमादिशैवो द्विजोत्तमः ॥

अन्ये तु स्वार्थकादन्यं कुर्युश्चेत्कर्तृनाशनम् ।
शिवसृष्टिं विना ये तु जायन्ते ब्रह्मणो मुखात् ॥

ते सामान्या न तेषां तु परार्थेज्याधिकारिता ।
यदि मोहेन कुर्वीरन् राज्ञो राष्ट्रस्य नाशनम् ॥

भृत्यर्थं ये शिवं विप्रास्सामान्यास्त्वर्चयन्ति चेत् ।
षण्मासात्पतनं यान्ति तस्मात्तान्परिवर्जयेत् ॥

शिवदीक्षाभिषिक्तस्य शिवविप्रस्य धीमतः ।
शिवाज्ञावशतस्तस्य परार्थेज्या न दोषभाक् ॥ 10

अग्निहोत्राश्च वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ।
शिवलिङ्गार्चनस्यैते कोट्यंशेनापि नो समाः ॥

जातेनात्मद्रुहा येन नार्चितो भगवाञ्छिवः ।
सुचिरं सञ्चरत्यस्मिन्संसारे दुःखसागरे ॥

वरं प्राणपरित्यागश्छेदनं शिरसोऽपि वा ।
न त्वनभ्यर्च्य भुञ्जीयाद्भगवन्तं त्रिलोचनम् ॥

इति ज्ञात्वा प्रयत्नेन पूजनीयस्सदाशिवः ।
आजानुपादौ प्रक्षाल्य हस्तावामणिबन्धनात् ॥

कार्यं त्रिविधविघ्नानां प्रासादादपसारणम् ।
दिव्या नभोगताश्चैव भूगतास्त्रिविधाः स्मृताः ॥ 15

तत्त्वदृष्ट्या तु दिव्यांश्च पुष्पक्षेपान् नभोगतान् ।
पार्ष्णिघातत्रयाद्भौमान् प्रसादादपसारयेत् ॥

श्रेष्ठं पश्चान्मुखं लिङ्गमभावात् प्राङ्मुखं स्मृतम् ।
याम्यकौबेरवक्त्रन्तु न सिद्धाविष्यते बुधैः ॥

अथवा शान्तिकर्मादौ सौम्याभिमुखमिष्यते ।
एकद्वारविमानेऽयं नियमो निष्कलस्य तु ॥

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

தேவாரம்

முழுவதும் தெளிவுரையும்

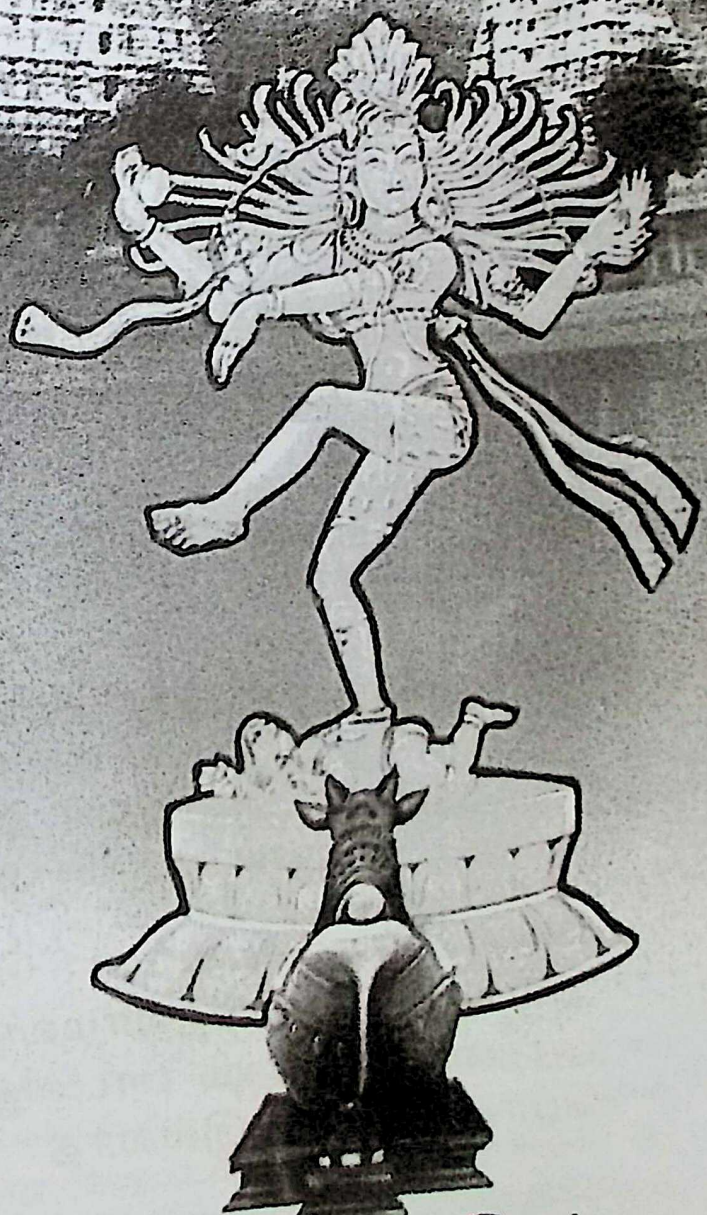

ஹரித்துமானன் பதிப்பகம்

மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாம் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும்
அடியேன்

புடைசூழ்ந்த புலியதன்மேல் அரவாட ஆடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும்
அடியேன்

அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. (9)

பல்லவர் குலத்தவரான கழற்சிங்கனுடைய அடியார்க்கும் அடியேன். கொடும்பாளூர் குறுநில மன்னரான இடங்கழிக்கும் தஞ்சை நகரில் வேளாண் குடியில் பிறந்த செருத்துணை நாயனாரின் அடியார்க்கும் அடியேன். பரமசிவனிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்ட புகழ்த்துணையாருக்கும் அடியேன். நாட்டியத்தான்குடி என்ற ஊரில் வேளாளர் மரபில் பிறந்த சிவனடியார் கோட்புலிக்கும் அடியேன். நம்பி ஆரூரனாகிய யான் திருவாரூர் பெருமானுக்கு என்றும் அடியேன்.

402. பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. (10)

தொகையடியார் மொத்தம் ஒன்பதின்மர். அவர்களுள் முதலாமவராகிய திலைவாழ் அந்தணரை 393ஆம் பாடலிலும் இரண்டாமவராகிய பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்களை 399ஆம்

முதல் வகைத் திருக்கோயில்களில் பூஜை செய்பவருக்கு உரியபெயர்கள்.....

प्रथम प्रकार के देवालय में पूजा करने के लिये अर्ह लोगों के नाम।

Various names of those who do worship in the temples belonging to the first group

சிவப்ராஹ்மணர், ஆதிசைவர், சிவத்விஜர், குருக்கள், தீக்ஷிதர், தேசிகர், ஆசார்யர், சிவாச்சார்யர், போன்ற பெயர்கள் முதல்வகை ஆலயங்களில் பூஜை செய்பவர்களைக் குறிக்கின்றன.

I சிவப்ராஹ்மணர்:– சொல்விளக்கம்

ஸதாசிவன் என்ற (சிவபெருமானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு) சிவபெருமானது திருமுகத்தில் தீக்ஷைபெற்ற ரிஷிகளின் வம்சத்தில் உதித்தவர்களே சிவப்ராஹ்மணர் எனப்படுபவர் என்பதனை எடுத்துரைக்கும் சான்று:–

1. ஸதாஶிவாவ்யஸ்ய ஶிவஸ்ய வக்த்ரே
யே தீக்ஷிதாः கௌஶிக-காஶ்யபாத்யாः।
தேஷாம் ஈநீநாம் விதிவத்க்ரமேண
ஜாதாஶ்ஶிவப்ராஹ்மண நாமதேயாः॥ 36

– நித்யார்சநவிதிபடலः, பக்கம்-210
ஶ்ரீமத்-பூர்வகாரணாகமः

2. **ஸதா[3]ஶிவாக்[2]யஸ்ய ஶிவஸ்ய வக்த்ரே**
யே தீ[3]க்ஷிதாः கௌஶிக-காஶ்யபாத்[3]யாः।
தேஷாம் முநீநாம் விதி[4]வத் க்ரமேண
ஜாதாஶ்ஶிவப்[3]ராஹ்மண நாமதே[4]யாः॥ 36

– நித்யார்சநவிதி[4]படலः, பக்கம்-210
ஶ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக[3]மः

பொருள்:–

ஸதாசிவன் எனப்படும் சிவபெருமானது திருமுகத்தில் கௌசிகர், காச்யபர் முதலிய எந்த ரிஷிகள் தீக்ஷை பெற்றார்களோ (ஸம்ஸ்காரமும் உபதேசமும் செய்யப்பெற்றார்களோ) அந்த முனிவர்களின் (பரம்பரையில்) முறைப்படி தொடர்ச்சியாக உண்டானவர்களே சிவப்ராஹ்மணர் எனப் பெயருடையவர்கள்.

–நித்யார்ச்சனவிதி படலம் பக்கம் – 210,
ஶ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்.

விளக்கம்:–

முதல்வகை ஆலயங்களில், பூஜை செய்பவருக்கு சிவப்ராம்ஹணர் என்று பெயர் இருந்தாலும் கூட, நேரடியாக சிவனால் தீக்ஷை பெற்ற கௌசிகர் போன்ற முனிவர்களின் வம்சாவளியினர் தான் இவர்கள் என்பதோடு பிற ப்ராஹ்மண சமூகத்தினின்று வேறுபட்டவர்கள் என்பதும் புலனாகும். பிற ப்ராஹ்மணர்களில் கோத்ர ரிஷிகளாகிய கௌதமர், காச்யபர் போன்றோர் ப்ரஹ்மாவினால்

படைக்கப்பட்டவர்கள். மேலே குறிப்பிட்ட இந்த கௌசிகர், காச்யபர் போன்றோர்களோ சிவனால் நேரடியாகப் படைக்கப்பட்டவர்கள்.

शिवब्राह्मण, आदिशैव, शिवद्विज, गुरुक्कल, दीक्षितर, देशिकर, आचार्यर, शिवाचार्यर आदि नाम यह सूचित करता है कि वे प्रथम प्रकार के देवालय में पूजा करनेवाले हैं।

I शिवब्राह्मण – ऋषियों द्वारा आरम्भ किये गये लोग जिनका जन्म शिवजी के मुख से हुआ हो, उन्हें सदाशिव (भगवान शिव से सृजित) कहा जाता है। उसका आधार है :-

3. **सदाशिवाख्यस्य शिवस्य वक्त्रे**
ये दीक्षिताः कौशिक-काश्यपाद्याः।
तेषां मुनीनां विधिवत्क्रमेण
जाताश्शिवब्राह्मण नामधेयाः॥ ३६

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ-२१०
श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ -

जिनका वंशीय उदयसदाशिव नामक शिवजी से आरब्ध ऋषियों की परम्परा से हो (जो संस्कार एवं उपदेश पाया हो) वे शिवब्राह्मण कहलाते हैं।

विवरण:-

शिवब्राह्मण न केवल प्रथम प्रकार के देवालय में पूजा करने के योग्य हैं, अपितु वे अन्य ब्राह्मणों से पृथक् हैं। क्योंकि वे साक्षात् भगवान शिवजी से सृजित कौशिक, काश्यप आदि ऋषियों की परम्परा से हैं। जबकि अन्य ब्राह्मण ब्रह्मा की सृष्टि से उत्पन्न ऋषियों की परम्परा से हैं।

Śivabrāhmaṇa, Ādiśaiva, Śivadvija, Gurukkaḷ, Dīkṣita, Deśika, Ācārya, Śivācārya are some of the names by which those who do worship in the temples belonging to the first type referred earlier.

I **Śivabrāhmaṇa**

Those that were born in the family of ṛṣis created by Sadāśiva and initiated by His [five] faces are called Śivabrāhmaṇa.

Scriptural evidence:

4. Sadāśivākhyasya Śivasya Vaktre
Ye Dīkṣitāḥ Kauśika-Kāśyapādyāḥ।
Teṣāṁ Munīnāṁ Vidhivatkrameṇa
Jātāśśivabrāhmaṇa Nāmadheyāḥ॥ 36

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-210
Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

They are called Śivabrāhmaṇa who were born in the family of the ṛṣis such as Kauśika and Kāśyapa that were initiated through the [five] holy faces of Sadāśiva.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 210

Note:

It is clear that those who are called Śivabrahmaṇas that are qualified to do worship in the temples of the first type are all born in the family of those sages such as Kauśika and Kāśyapa that have been initiated directly by Śiva; what is more, these Śivabrāhmaṇas are different from other brahmins that are born in the lineages of these ṛṣis. For, those sages by name Kauśika and Kāśyapa were created by Brahmā whereas the sages of the same name were initiated by Śiva directly through his faces.

மேலும் கௌசிகர் போன்றோரின் வம்சத்தைச் சார்ந்தவரே சிவப்ராமஹ்மணர் என்பது கீழுள்ள சான்றினாலும் புலனாகும்.

1. கௌஶிகஃ காஶ்யபஶ்சைவ ஹாரஶாஜோऽத மளதஃ।உசு-சூ
சுமஸ்த்யஶ்சைவ பஞ்சைதே பஞ்சவக்த்ரேஷு தீக்ஷிதாஃ।
தேஷாம் வம்ஶேஷு ஸஞ்ஜாதாஃ ஶிவப்ராஹ்மண நாமகாஃ॥உஎ

- நித்யாஶ்ரமவிதிபடலஃ, பூ-உ0கூ
ஶ்ரீமத்-பூர்வகாரணாகமஃ

2. கௌஶிக: காஶ்யபஶ்சைவபா[4]ரத்[3]வாஜோ(அ)த[2]கௌ[3]தம:।26- ஆ
அக[3]ஸ்த்யஶ்சைவபஞ்சைதேபஞ்சவக்த்ரேஷுதீ[3]க்ஷிதா:।
தேஷாம்வம்ஶேஷுஸஞ்ஜாதா: ஶிவப்[3]ராஹ்மணநாமகா:॥27

- நித்யார்சநவிதி[4]படல:,பக்கம்-209
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக[3]ம:

பொருள் : –

கௌசிகர், காச்யபர், பாரத்வாஜர், கௌதமர், அகத்தியர் ஆகிய இந்த ஐவரும் (சிவபெருமானது) ஐந்து முகங்களில் தீக்ஷிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களது வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் சிவப்ராஹ்மணர் என்று பெயருடையவர்கள். 26. ஆ & 27

आगे, शिवब्राह्मण कौशिक, काश्यप आदि ऋषियों की परम्परा से होने की पुष्टि के लिए उदाहरण है :-

3. कौशिकः काश्यपश्चैव भारद्वाजोऽथ गौतमः।२६-आ

अगस्त्यश्चैव पञ्चैते पञ्चवक्त्रेषु दीक्षिताः।

तेषां वंशेषु सञ्जाताः शिवब्राह्मण नामकाः॥२७

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ-२०९

श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ -

कौशिक, काश्यप, भारद्वाज,गौतम, अगस्त्य – ये सभी भगवान सदाशिव के पांच मुखोंमें से सृजित हैं। इनकी सन्तति एवं परम्परा को शिवब्राह्मण कहते हैं।

It is also clear from the following Āgama passages that only those that are born in the lineages of these ṛṣis are called Śivabrāhmaṇa:

4. Kauśikaḥ Kāśyapaścaiva Bhāradvājo'tha Gautamaḥ।26-Ā

Agastyaścaiva Pañcaite Pañcavaktreṣu Dīkṣitāḥ।

Teṣāṁ Vaṁśeṣu Sañjātāḥ Śivabrāhmaṇa Nāmakāḥ॥27

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-209

Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

The sages Kauśika, Kāśyapa, Bhāradvāja, Gautama and Agastya were initiated by Śiva through His five faces; those that are the descendants of these sages are called Śivabrāhmaṇa.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 209

"SIVAGAMA BHASKARA"
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞான்போதயந்த்ர்சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ துன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட்) ஏன்னும் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

ஸதாசிவாவ்ருத்ய ஸ்ருஷ்டிவ்ருத்யை தீக்ஷிதாஃ களஸிகதே
ஸ்ருவாத்ருஃ। கேஷாஞ்சிந்நீதாம் வியிவஸ்த்ரு ஸ்ரேஜாதா ஸ்ரிவ
ப்ரஹ்மணாதிபெயாஃ॥ ஈ

ஸதாதிஸிவஸ்ருஸ்டிவ ஸ்ருதிஸிவஸ்ருஸ்டிவதிஜஃ।
ஸஹாதொவத்ரு ஸ்விவ்ருணா உந்ரஸிவஸ்ரு ஸ்ரஹ்மஹ்ரு ஜாது॥ ஊ
ஸவாதுவத்ரு ஸ்ரஹ்மஜ்ருணாம் வஸ்துஸிவஸிவாஜ்ஹவம்ஸ்ரு ரோஸ।
ஸவெஷாம்ஸ்ருஸ்யாரீணாம் ஸிவஸ்வலவ்ருஸ்ரஹ்ரு ச்சயது॥ ஊ அ
ஸ்ரூஜ்ஞபெநஸிவெநெவ நிய்ரு கொவிஸிவாஜ்ஞயெ।
ஸ்ரூஜாவநாதிஸிவெஸ்ரு தீக்ஷிதஸ்ருஸ்ருதிஸிவஸ்ரு॥ ஊ ஊ
ஸிவரு ஜ்ஞாத்ருஸிவம்ஹி ஸிவெஸ்ரு நாத்ருஸிவஃ।
ஸிவஸிவஸிவெஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரஹ்மா ஜ்ஞிவஜ்ரோஹண உச்ருதெ॥ ஊ ஐ
ஊதிநிதர்ஷயாயாரு ஜ்ஞதஃவ ஸ்ரிஜ்ருஸ்ருதிவாகரூஃ।
விநாஸ ஸ்ரபுரவுநங்கரு தஸ்ரொநிஷ்டயதாஃவ ஜெஸ॥ ஊ ஏ
ஸளவணெஸுநகரூதம்ஸ்ரிம்ஸம் ஹரூக்ஷிரூக்ஷிவ்ருஷ்ஹவெஸ।
காரி ஜாவரூத்ருஷ்ஹவெஸ்ரு ரூம்ஜகாஸ்ரீ கரூம்ஹவெஸ॥ ஊ ஒ
ஸரூவஷ்காம்ஸஸிதரூக்ஷம் ஸ்வெதஸ்ஹம்ஸொமநாஸரூநு।
ஸ்ரூபஸாவரூத்ரு நாஸரூத்ரு தீ ஸொஹரூணம்ஹவெஸ॥ ஊ ஓ
தஸ்ரூவாஸ்வெ ஸவஸுஜாதீநாம் ஸ்ரூணஸிவொதஸிரூதஸிநு।
கூஸ்ரூஹ்ரு ஸஹ்ரு ஸ்ரியாவ்ருஸ்ரூக்ஷம் கூஸ்ரூஹ்ரு சாதாஸுவ ஸ்ரிஜநு॥ ஊ ஔ
ஸஹ்ரு ஸ்ரொராஸுஸ்ரிதரூக்ஷம் ஸ்ரூராசாஸுள ஸ்ரூாவநம் ஸ்ரிதிநு।
ரூதரூஸரூஜ்ஹரூ வஸ்ரியஸ்ரூம்ஸரூாஸ ஸ்ரூாநரூஸரூஜ்ஹிஸ்ரு தீயகநு॥ ஊ க
தஸ்ரு தீயம் ஹ்ரு வரூஸரூஜ்ஹரூாஸ வதரூஸுஸ்ரு ஸ்ரிம்ஸமொாயநு।
வஸ்ருஸ்ரம் ஸ்ரஹ்ரு ஸரூஜ்ஹரூா ஸ்ரிதெரூதாஃ வஸ்ருஸரூஜ்யஃ॥ ஊ ங
ஸ்ரியிநாஹ்ரூாநகம் கரூஸ்ருவா ஸ்ரெஹமரூஜ்ஸ்ரிரு தஃவாரு।
வாஹவ்ரு கூஸ்ரூஜநம் கரூஸ்ருவா ஸஸாவஸ்ரிரூவியாநதஃ॥ ஊ ச
ஸாராஹ்ரு ஸ்ரிம்ஹவம் மகுவா வஸ்ரிஜகூஸரூ ஸரூவாஸநஃ।
ஸாஸ்ரொகதஜநம் ஹஸ்ரு ஸ்ரெஸிகொயாரூஸெஸ ரூ ஸாஸ॥ ஊ ஜ
ஸஸ ஸ்ரிஜஸ்ரெ கஸுகதரூஸ்ரு தீ வரூம்ப்ரு ஸவஸுஸ்ரிஷரூ।
ஸாதீரூம்ஸரூ ஸஸ்ரிஸ்ரெஸிவா வ்ருஸ்ரவா ஸ்ரொஸவஸ்ரவஸி॥ ஊ ஞ
கஷ்டஸம்யிஷரூவா வஸ்ர ஸ்ரூாஸெநயாயஸ்ரு தீ வரூம்ப்ரு ஸ்ரிஜ।
ஸகுயாஸ்ரெ ஸ்ரிஸ்ரிஸ்ரீயெஸ ஸ்ரியாவரூஸ்ரிவரூா வஸரூாநயொஃ॥ ஊ ட

சதுர்வெதுர்யிகாரிக்கூ வைஷவஹிஜாதவார்ஹ: ।
ஆதுர்வுண்டுர்யிகாரக்கூ தீக்ஷிதொவஉதிஷ்யுதே: ॥ உக
சூதிதொவஸ்ரிவொரு ர்ஷெ ரு ஸுஜா தாஸு ஜொவகு: ।
தஷ்ணாவைஷவுர்வு கதுவ்யம் வ்ருதிஷ்டாசி தஷ்ணாதகுர்ம் ॥ உஉ
உதவாதிவ்ரு யஸ்ரித தீக்ஷிதொவைநகாரயெசு ।
சூரதொக்தவ்ரு காரெண வ்ருதிஷ்டாயிம்பவ ஜநர்ம் ॥ உங
சூதிதொவஷ்ரு வ ஜாவ ஸவ்டுஹிதிக்ரீஷ்யுதா ।
சூநர்விவ்ரு வ்யுதொவைநவ ஸவைவ்டுதெடுவலகொஹவெசு ॥ உச
யதிதொவைநகர்வீடுத ரூஜ்ஜுர்ஷ்டவ்ரு ஷ்ரிதிஃ ।
கொவீதவிநயாரீத ஸ்ரிவாஷ்ரு ஸுகியொவிஜஃ ॥ உஞ
வஹகவிம்ஸுதிகர்லம் வொகூயஜரகாவ்ரு ஜெசு ।
சுஜஸிகஃகாஸ்ரு வவிதொவ ஹாரு ஆஜொயமள்தசிஃ ॥ உசு
சுஹஸ்ரு தொவவவெஞ்டுதெ வஞுவ்கெஷ்டீக்ஷிதாஃ ।
தெஷாம்வம்தொஷ்டவஜ்ஜாதா ஸ்ரிவ்ராஹ்மணநாசிகாஃ ॥ உஎ
விந்ரு ஆதெரு டுக்ஷிணெதெவெ தொவொதுதிஃவ்ருகீதி டுதா ।
சுஜஸிகாடுர்ஸுஜிஷயெ்வா வ்ருதிதொவஸ்ரிவ்ருகீதி டுதாஃ ॥ உஅ
ஸுவெஜ்ரிவதிவிஜெடுஷ்டவெ்ரு ஷ்டுஆஸ்ரவஃநிதெதஃ ।
சூஷ்டுரு ஹடு ஸசாயஷ்டெதெ வெடுஉவெஹாஸவாரவெஃ ॥ உசு
வஷ்டெதெரயிஜ்ஜிதம்விந்ரு ஸிரெடுக்ஷிணஹ்ரிதிகா ।
தொவஜ்ஞசிவியம்ஜெஜ்ரு யம் சுமாசுமவிவெடுதஃ ॥ நூ0
சுயம்வெஜிவஸஹும்ஸ்ரு ா டுசுமம்ஜிஷிஸஹுகூழ் ।
வ்ருதிஷ்டாஷ்டாவநஸ்திதர்ரு வ ஜநம்வெ ராக்ஷணஜ்ஞயா ॥ நூக
உதவாதீ நிஸவடுணி சூசிரு சுடுணியாஸிவ ।
தீநிஸவடுணிகாயடுணி சுவெநதஷ்டவிதொஷ்டதஃ ॥ நூஉ
ஸாஹாவடுநம் சூஷ்டுரு வைம்வை வ ஜநஜஷ்டாரு வ ஜநர்ம் ।
ஷ்ரொஷ்டிம்ஸாவடுநம்ரு சி தெவதாராயநஜ்ஞயா ॥ நூங
சுசுவெநவ்ரு கதுவ்யம் தொவதஜ்ஞாநஷ்டஸாஸிணா ।
நிதரு ஸெஜிதிகம்காசிரு வஜ்டுநீயம்வராஷடுதெ ॥ நூச
சுஷ்டுணாதிவ்ரு திஷ்டாஜ சிதிதொவைநகாரயெசு ।
॥ நூஇ

II ஆதிசைவர் – சொல்விளக்கம்

மேற்கூறிய சிவப்ராஹ்மணரே ஆதிசைவர் எனப்படுவர் என்பதற்குச் சான்று :–

1. ஆதிசைவ ஐதி ப்ரோக்தஃ ஸ ஶிவப்ராஹ்மணோ ஶுரு:॥ கஅ-ஆ

- நித்யாசநவிதி படலஃ, பூ-உ௦அ
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாகமஃ

2. ஆதி³ஶைவ இதி ப்ரோக்த: ஸ ஶிவப்³ராஹ்மணோ கு³ரு:॥ 18-ஆ

- நித்யார்சநவிதி⁴படல:, பக்கம்-208
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக³ம:

பொருள்:–

சிவப்ராம்ஹணர் என்ற அந்த குருவே (குருக்களே) ஆதிசைவர் எனப்படுவர்.

விளக்கம்:–

ஆதிசைவர் என்ற சொல்லிற்கு முதல் சைவர் என்பது பொருள். அதாவது இவ்வுலகம் தோன்றிய பின் சைவர்களுள் முதன்மையானவர் என்பது கருத்து .

3. आदिशैव इति प्रोक्तः स शिवब्राह्मणो गुरुः॥ १८-आ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ-२०८
श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ -

शिवब्राह्मण कहे जानेवाले गुरु (गुरुक्कल्) को आदिशैव कहते हैं।

विवरण:-

आदिशैव का शाब्दिक अर्थ है "शैव में प्रथम"। अर्थात्,विश्व की सृष्टि के पश्चात्जिस प्रथम शैव की सृष्टि हुई, वह आदिशैव है।उन्हें "गुरु", "गुरुक्कल" (तमिल भाषा में) कहा जाता है।

II Ādiśaiva:

The scriptural authority to show that the Śivabrāhmaṇa-s are the Ādiśaivas:

4. Anādiśaivaḥ Sa Śivaḥ Tvādiśaivaḥ Śivadvijaḥ।37-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-210
Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

The Śivabrāmaṇas who are the teachers are called Ādiśaivas.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 210

Note: The term Ādiśaiva means the first śaiva. That is, they are the first śaivas that were created immediately after the creation of the world.

ஸதாசிவப்பெருமானோ இவ்வுலகம் தோன்றுவதற்கு அனாதி காலத்திலேயே அதாவது உலகம் தோன்றும் முன்பே சைவராக இருப்பதால் அனாதிசைவர் எனப்படுகிறார்.

இவற்றினை விளக்கும் பிரமாணம்.

1. சுநாஇஜெவஃ ஸ ஶிவஃ சூவாஇஜெவஃ ஶிவஜிஜஃ। நஎ-சு

- நித்யாசுநவியிவடமஃ, வூ-உக०
ஸ்ரீமக-வூவுகாரணாமஃ

2. அநாதி[3]ஜெவஃ ஸ ஶிவஃ த்வாதி[3]ஜெவஃ ஶிவத்[3]விஜஃ। 37-அ

- நித்யார்சநவிதி[4]படலஃ, பக்கம்-210
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக[3]மஃ

பொருள் : –

அந்த சிவபெருமான் (ஸதாசிவப்பெருமான்) அனாதிசைவர் எனப்படுவார். சிவத்விஜர் ஆதிசைவர் எனப்படுவார். 37 – அ

–நித்யார்ச்சனவிதி படலம் பக்கம் – 210,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்

இக்கருத்தை உணர்த்தும் பெரியபுராணப் பாடல்

எப்போதும் இனியபிரான் இன்னருளால் அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக் கப்போதும் ஆர்வமிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார் முதற்சைவராம் முனிவர் 1

–முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்,
பெரிய புராணம், பக்கம் –4165

3. अनादिशैवः स शिवः त्वादिशैवः शिवद्विजः।३७-अ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ-२१०
श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ -

भगवान शिव (सदाशिव) को अनादिशैव कहा जाता है और शिवद्विज या शिवब्राह्मण को आदिशैव कहा जाता है।

एप्पोदुम् इनियबिरान् इन्नरुळाल् अदिगरित्तु
मेय्प्पोद नेरिवन्द विधिमुरैमै वळुवामे
अप्पोदैक् कप्पोदुम् आर्वमिगुम् अन्बिनराय्
मुप्पोदुम् अर्च्चिप्पार् मुदर्शैवराम्मुनिवर्१

-मुप्पोदुम् तिरुमेनि तीण्डुवार् पुराणम्,
पेरिय पुराणम्, पृष्ट– 4165

God Sadāśiva is called Anādiśaiva as He exists since beginningless time.

4. **Anādiśaivaḥ Sa Śivaḥ Tvādiśaivaḥ Śivadvijaḥ**137-A

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-210
Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

Sadāśiva is called Anādiśaiva and the Śivadvija is called Ādiśaiva.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 210

The verse from the Periyapurāṇam reinforces the same:

Ĕppodum iniyabirān innaruḷāl adigarittu
mĕyppoda nĕṟivanda vidimuṟaimai vaḻuvāme
appodaik kappodum ārvamigum anbinarāy
muppodum arccippār mudaṟcaivarām munivar 1

-Muppodum tirumeni tīṇḍuvār purāṇam,
Pĕriya purāṇam, page – 4165

The first śaiva-s (Ādiśaiva) worship the Lord in all the three times with utmost devotion and zest everytime in accordance with the rules and the tradition that are well established [in them] due to the unfailing and benign grace of the Supreme Lord.

- Muppōtum tirumēṉi tīṇḍuvār purāṇam, Periyapurāṇam, p. 4165.

நவநீதஞ்ஞாஉ ராகூம் மஹுவாஉ நிகூவிவுகுழி ।
வாஷ்டிமாமாஹாலஹெவ கூணிகூம்மாதிஸம் மஹெஸ ॥ ஈ
சாநஹாநுணாஸ ஸ்ரெஷ்டு ஸ்ணுவாஸ கூணிகூம்வாழி ।
கூணிகூாஸ் மஹிஸ்ரீதுஷ்டம் வடுஹெவ தத்தஃவாழி ॥ ஸ
வடுஹாஹாவஸ்ரீதுஷ்டு சாஹாவாஸ் விம்பஸ்ரீவுதெ ।
விம்பாஹெவிம்மஸ்ரீதுஷ்டம் விம்மாஹெவ நிஷ்டூம்வாழி ॥ அ
ஹவுயஜ்ஞாதிஹெபாஹாந தீஷயுஹெஸ்ரெஷ்டாயஸ்ஹவாழி ।
தத்தஞ்ஞம் கொழிமாணிதம் ஸிவவிம்மாவுநாஸ் ஹவாழி ॥ ஊ
ஸஹெவுஷாம் ராகூணாஸவுாய ராஸாஸிஷ்டாவிஸ்ரெஷ்டதஃ ।
ஹ்ராவிதம்விழிநாவிம்மம் ஹாஹெவுா ஸாநிஹிநாயெஃ ॥ ஏ0
ஹ்ரயஸ்ரீஹ்ரிதவிம்மஞ்ஞ வ்ரதிஸாஞ்ஞெஷ்ராதாதகுழி ।
தீத்தராஸவும்ஹஸாவ்யாதம் ஹஹெவுஷாஸாதநஃஹவாழி ॥ ஈ
ஹஹெவுஷாஸாதராகூாஸவுா ஸிஷ்டவிம்மாவுநம்ரவுஹெ ।
ரூதாஸவுழிதிவிவ்யாதம் வராஸவுஞ்ஞுதத்ரஷ்ராணா ॥ ஊ
ஹ்ரயம்ஹாஹிதெவுவிகுஹெவுஹ ஸிவ்யஸாநாஸ்ஷாஸ்ஷாவுகுழி ।
ராகூஷவம்வாணவிம்மஞ்ஞ ஹவுவெதிதவிம்மஸ்ரீவுதெ ॥ ஊ
ஹ்ரயம்ஹாஹிஃஹ்ரயஸ்ரீதுஷ்டம் தெவ்யாவுநதாஸ்ரீதெவிகுழி ।
ஸிவ்யம்தெவாவ்வுநஹெவுஹ ஜீஷிவாஹிஜிதஸாஷ்டாவுகுழி ॥ ஏ
ஸாநாஸ்ரெஷ்டஃ ஹ்ராவிதம்விம்மம் ஸாநாஸ்ஷம்வாஸிகீதிவுதழி ।
கஹாஸ்ரெஷ்டஃ ராகூஷவெஃவாஹிஜ்ய ஸாஹாராராகூஷவஃஹவெஸ ॥
வாணநாஸி ஜயம்வெராகூம் தஜ்ஜாதம் வாணவிம்மழி ।
வாணைநவாஹிஜிதம்விம்மம் வாணவிம்மஸிஹ்ரொவுதெ ॥ ஊ
(விவ்ரஸ்தி பலிஷ்டாஸாஸ்ரி உராதீக்ஷிதாரிஹ்ரவுவெஸாகாஃ ।
கூாதாஸவுயஜநம்காஸ்யுாஸ் நகாஸ்யுாஹ்ரவாஸவுழி ॥ ஏ
கூாதாஸவுஹ்ரவாஸவுஞ்ஞ ஹ்ராவிஹ்ரொவெநவாஹிஜிதழி ।
கூஹிஹ்ரொவஹதிவ்ராதஞ்ஞ ஹ்ரஸிஸ்ரவாஹ்ரவிணாஸ்ராஃ ॥
ஸிவொஹ்வஹஸ்ரிஹ்ரொவம்ஸ்யா ஹ்ரொவெஹொஹ்ர வஹ்ரஸாஸிவஃ ।
ஹஹாஸிவாதஞ்ஞாலம்ஹாதிகாஸிவ்யஸ்ரீஷிஸ்ராஹாஹ்ரஸ்ரீதாகா ॥ ஏ
ஸிவெநஹ்ரவாவிதம்ஹ்ரொவம் ஹ்ரொவெநஹ்ரவாவிதம்ஸிவுழி ।
ஸிவஹ்ரொவஸிஸ்ராவ்யாதா ஸிவஸ்ராஹாவிண ஹவ்யாதெ ॥ ஊ

வஜாஸிவாவ்ருவ்ருஸ்ரிவவ்ருவ்ருவ்ருவ்ருவெயெ தீக்ஷிதாஃ களஸ்ரிவகஜ
ஸ்ருவாஜ்ருாஃ। ஸெஷாஜ்ரு நீநாம் வியிவஸ கரு ஸெணஜாதகா ஸ்ரிவ
வ்ராஜ்ஜாநாதிபெயாஃ॥ ஈக

சுநாதிவிஸெவஜ்ஜஸ்ரிவ ஜ்ஜாதிவிஸெவஸ்ரிவ ஜிஜஃ।
ஜிஹாஸொவஜ்ஜாவிவ்ருாணா உந்விஸெவஜ்ஜ ஹாஜிஹாஜாழ்॥ ஈள
சுவாஜ்ஜாஜ்ஜாஸ்ரிவ்ருாணாம் வஜ்ஜுவிஸெவொஜ்ஜவங்கு ரோஸ।
வவெயுஷாஸ்ஜவெயாஸீணாம் ஸெவஸ்வவயுவஸிஜாச்சயழ்॥ ஈஅ
சூஜளபெநஸ்ரிவவெநவ நிய ஜ்ஜொவிஸ்ரிவாஜ்ஜவொ।
சூஜாவநாதிவிஸெவெந தீக்ஷிதஜ்ஜாதிவிஸெவகஃ॥ ஈக
ஸ்ரிவஸிஜ்ஜதுவ்ருஸெவஸ்ரிஸ்ரி ஸெவெநொஜ்ஜதுவ்ருதெஸ்ரிவஃ।
ஸ்ரிவவிஸ்ரிவெகவ்ருஜ்ஜவகுவா ஹ்விவ்ராஹண உவ்ருதெ॥ ஈம
ஜதிநிதவ்ருஷாயாஜ்ஜ ஜதஃவ ஜ்ஜவிஜ்ஜ்ருாதிவாகஜ்ஜஃ।
விநாஸ ஜ்ஜபுாவயுநங்கஸி தகொநிஷ்ஷயதாஃவ ஜெஸ॥ ஈன
வளவணெயுநகவ்ருதம்ஸ்ரிம்ஸம் ஹாஜ்ஜிஸாஜ்ஜிவ்ருஸ்ரிஹவெஸ।
காஸி ஜ்ராவாஜ்ஜதுஸ்ரிவ்ருெகாகும் ரஸ்ஜதாஸ்ரீ கரஸ்ரிஹவெஸ॥ ஈஉ
வாஜ்வஹாகாஸ்வஜிதவ்ருாகும் ஸ்ரிவெதஜ்ஜஸ்ரிஸ்ரொஸநாஸநழ்।
சூபவஸ்வாஜ்ஜதநாஸஜ்ஜ தீ ஸ்ரிஸ்ரொஹஜ்ரஸாணஸ்ரிஹவெஸ॥ ஈக
தவ்ராவிவெ வவயுஜாதீநாம் வாணஜிவிஸ்ரிவொதகிஸொதகிழ்।
கூஸ்ரு ஹஜ்ரு ஸ்ரியாவ்ருெகாகும் கூஸ்ரு ஸொதாவயுவ்ருஸ்ரிஜநழ்॥ ஈஎ
உஜ்ரு வொஸாவயுழ்ஜிதவ்ருாகும் ஜ்ரஸிஸ்ரிஉள ஜ்ராவஸநம் ஹிதழ்।
சூதஸாஸ்ரிஹ்ரு வஜ்ரிவயுஸ்ரிவ்ருாஸ ஜ்ராநஸாஸ்ரிஜிஜுதீயகழ்॥ ஈன
தவ்ருதீயம் உவ்ருஸாஸ்ரிஹ்ரு வதாஸவயுஸ்ரி ஸிஸ்ரிஸாயநழ்।
வஜ்ஜுஸ்ரி ஸிஜ்ரு ஸாஸ்ரிஹ்ரு ஜிதெவ்ருதாஃ வஜ்ஜுஸாஜ்ஜயஃ॥ ஈள
வியிநாஹாநகும் கூவ்ருகுவா ஜெஹஸாஸ்ரிஜ்ரதஃவாழ்।
வாஜவ்ருகூஸ்ரிஜநம் கூவ்ருகுவா ஸஸ்ரிஸாவஸிவ்ருவியாநதஃ॥ ஈஅ
ஹாஸாஜ்ரு ஸ்ரிம்டவம் ஸகுவா வஜ்ஜுகஹ்ஸ வஸ்வாஸநஃ।
ஸாஜிஹொகஜ்ஜஹநம் ஹஹ ஜெஸிகொயாஜ்ஜயெஸ ரு ஸோஸ॥ ஈக
ஸஜ்ஜஜிஜெநெ கஸுகஜ்ஜொஸ ஜ்ரிவஸ்ரும்ப்ரு ஹவயுஹஸ்ரிஷ்ஷ।
ஸாஜ்ரிஸுஸ வஸ்ரிஜிஜெஸுவா வ்ருயுவா ஷொஸஜொவ்ஷவி॥ ஈம
கவ்ஷவஸ்யிஷ்ஷவா வஜ்ஜ ஹ்ஸாஜெநயாயஸும் ஜ்ரிவஸ்ரும்ப்ரு ழ்।
வயவ்ருஜ்ரு வஜ்ரிஸ்ரியெஜ ஸுயவ்ருாவஜ்ஜவுா வஹஸாநயொஃ॥ ஈன

வெளியீடு எண்: 1001

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை இரண்டாம் காண்டம்

ஞானசம்பந்தம் [illegible]
தருமை [illegible]
மயிலாடுதுறை [illegible]

உரிமை பதிவு 1997 தருமை ஆதீனம்

பதிப்புரிமை : ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம்,
மயிலாடுதுறை - 609 001. தமிழ்நாடு. இந்தியா.

முதற் பதிப்பு : 1997
இரண்டாம் பதிப்பு : 2014

பதிப்பாசிரியர் :

ஸ்ரீமத் திருநாவுக்கரசுத் தம்பிரான் சுவாமிகள், எம்.ஏ.,
கட்டளை விசாரணை, வேளூர் தேவஸ்தானம்

பொழிப்புரை, விளக்கக் குறிப்புரை :
தருமை ஆதீனப் புலவர், சித்தாந்தநன்மணி,
சைவசித்தாந்த சரபம்,
முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி
அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
தருமை ஆதீனம், தருமபுரம்.

பன்னிரு திருமுறைகள் (16 தொகுதிகள்)
அடக்க விலை ரூ. 6000/-

அச்சிடல் - தயாரிப்பு:
பாரதி டிஜிட்டல் பிரிண்டர்ஸ்
35/16ஏ, பிள்ளையார் கோவில் மேல வீதி,
கணபதி நகர் - மயிலாடுதுறை - 609 002

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4157 எப்போதும் இனியபிரான்
இன்னருளால் அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த
விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக் கப்போதும்
ஆர்வமிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார்
முதற்சைவ ராமுனிவர். 1

4158 தெரிந்துணரின் முப்போதும்
செல்காலம் நிகழ்காலம்
வருங்கால மானவற்றின்
வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பிஅர்ச் சனைகள்சிவ
வேதியர்க்கே யுரியனஅப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை
யாம்புகழும் பெற்றியதோ. 2

1.பொழிப்புரை: எஞ்ஞான்றும் உயிர்களுக்கும் இனியவரான சிவபெருமானின் இனிய திருவருளால் பெருகி, உண்மையான சிவாகம ஞான நெறியில் நின்று, தவறாமல் அவ்வக் காலத்தோறும் ஆசை மிகும் அன்புடையவராகி, முக்காலத்தும் இறைவழிபாடாற்றி வருபவர்கள் ஆதிசைவரான முனிவர்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை: அதிகரித்து – பெருகி. இறைவனின் ஐம்முகங்களின் வழியாகத் தோன்றிய அகத்தியர், கௌதமர், பரத்துவாசர், காசிபர், கௌசிகர் ஆகிய ஐவர் வழி வந்து பெருகியவர்கள் ஆதலின் 'இன்ன ருளால் அதிகரித்து' என்றார். மெய்ப்போதம் – உண்மை ஞானம். இதனைப் பெறுதற்குச் சிவாகமங்கள் உதவும். அந்நெறிவழி ஒழுகுப வர்களே இவ்வடியவர்கள் ஆவர். ஆறுகாலங்களிலும் வழிபாடு செய்விக்கும் இவர்கள், அவ்வக் காலத்தும் முற்காலத்தில் ஆற்றிய வழிபாட்டிற்கும் மேலாக அன்பும் ஆர்வமும் கொண்டு வழிபட்டும் வழிபாடு செய்வித்தும் வருபவர்கள் ஆவர். முதற் சைவர் – ஆதி சைவர்.

2.பொழிப்புரை: ஆராய்ந்து காணின், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்று மூன்றாய்ப் பகுக்கப்படும் எக்காலத்திலும், வழிவழியாய்ச் சிவபெரு மானது அகம்படித்

III சிவத்விஜர் : – சொல்விளக்கம்

ஆதிசைவருக்கே சிவத்விஜர் என்பதும் பெயர் என்பது, கீழே உள்ள சுலோகத்தில் இருபெயர்களையும் ஒருவரைக் குறித்தே சொல்லுவதால் தெளிவாகிறது.

1. க்வாதிஶைவஃ ஶிவத்விஜஃ।

- நித்யார்சநவிதிபடலஃ, பூ-உகம
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாகமஃ

2. த்வாதி³ஶைவஃ ஶிவத்³விஜஃ।

- நித்யார்சநவிதி⁴படலஃ, பக்கம் -210
ஸ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக³மஃ

பொருள் : –

சிவத்விஜர் ஆதிசைவர் எனப்படுவார். 37 – அ

=நித்யார்ச்சனவிதி படலம் பக்கம் – 210,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்.

निम्नलिखित पंक्ति से स्पष्ट है कि केवल आदिशैव ही शिवद्विज कहलाते हैं जिसमें दोनों शब्दों का प्रयोग एक ही व्यक्ति को सूचित करता है –

3. त्वादिशैवः शिवद्विजः।

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ-२१०
श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ -

शिवद्विज को आदिशैव कहते हैं।

III Śivadvija:

The following passage clearly proves that Śivadvija is another name for the Ādiśaiva.

4. Tvādiśaivaḥ Śivadvijaḥ।

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-210
Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

Śivadvija is called Ādiśaiva.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 210

SIVAGAMA BHASKARA
SHIVA SRI
G. KARTHIKEYA SIVAM
THIRUPARANKUNDRAM.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்

பூர்வ காரணாகமம்

மூலம்

மயிலை - அழகப்ப முதலியாரவர்களால்
சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க—பாகம்

இரண்டாம்-பதிப்பு புத்தகம் - உ00.
ஐயா முதலியார் வீதி ௩௫-வது, இலக்க வீடு.
சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை
கலி - ௫0உ௩-இ நன்மதி௵ வைகாசி௴.

(காப்பிரையிட) என்னும சுதந்தரம் பெறப்பட்டது

வஜாஸிவாவ்ருவ்ருஸிவஸ்ருவ்கெயெ தீக்ஷிதாஃ களஸிகெஜ
ஸ்ருவாஜ்ருாஃ। தெஷாஞ்நீநாம் வியிவஸ்ருகரணேஜோதா ஸ்ரீவ
ப்ராஹ்மணாநாமியாஃ॥ ஈவ

கநாதிமொவஹ்ஸஸிவ ஹ்ஸாதிமொவஸ்ரிவமிஜஃ।
ஸஹாமொவத்ரவிப்ராணா ஸ:நமொவத்ரஹ்மிஹ்ரஜாழி॥ ஈள
ஸவாத்ரமத்ரஸ்ரஸிஜ்ராணாம் வத்ருமொவொஜ்ரவம்க்ரஸாஸ।
வஸெஜுஷாம்ஹ்ஸயாரீணாம் மொவம்வஸவுஹஸிச்சயழி॥ ஈஅ
க்ரூளபெநஸிவெமெநவ நிய்கொவிஸிவாஜ்ருஸெ।
க்ரூவாவநாதிமொவெந தீக்ஷிதஹ்ஸாதிமொவகஃ॥ ஈக
ஸிவஸ்ரத்ருஜ்ருமொவம்ஹி மொவெநொத்ருஜ்ருதெஸிவஃ।
ஸிவமொவெகஜ்ரஸ்ரவகா ஹிவப்ராஹ்மண உச்ருதெ॥ ஈம
உகிநிதர்ஷபாயாஸ ஹதஃவஸ்ரஜ்ரஸிவாகஸ்ரஃ।
விநாவஸ்ரியுாவுநம்கஸிஜு தமிதாநிஷ்டயதாஃவ ஜெஸ॥ ஈஎ
வளவணெஜுநகஜ்ருதம்ஸிம்ஹம் ஹ்ஸ்ரிஸ்ரிவ்ருஜ்ரும்ஹவெஸ।
தாஸிஜ்ராவ்ரத்ருஜ்ரும்வெராகஜ்ரம் ரஞ்ஜாஸ்ரீகர்ம்ஹவெஸ॥ ஈஉ
வ்ரவ்ரஜ்ருகாம்வஸிதர்ஷ்ரஜ்ரம் வெத்ரஹ்மஜ்ரொமநாஸ்ரநழி।
க்ரஸ்ரம்வ்ரத்ரநாஸத்ர தீ்ரொஹர்ரணம்ஹவெஸ॥ ஈஊ
தவ்ராவெ ஸவஜுஜாதீநாம் வாணஸிவொத்ரஸோத்ரழி।
கூஜ்ரஹ்ரம் வியாவெராகஜ்ரம் கூஜ்ரஸாத்ரஸ்ரவிஜநழி॥
ஹ்ரர்ம்வாஸமுஸிதர்ஷ்ரகஜ்ரம் ஸ்ரராஸாஉள ஸ்ரூவநம் ஹிதிழி।
குத்ரஸ்ரஜிஸ்ரா வஸிவஜுஜ்ரம்வர்ராஸ ஸ்ரூநஸ்ரஜிவிஜுதீயகழி॥
த்ருதீயம் ஹ்ரவர்ரஸ்ரஜிஸ்ரர்ராஸ வத்ரஸ்ரஜுஜ்ரம் விஜ்ரமொராயநழி।
வஜ்ரஸிம் ஸஹ்ரஸ்ரஜிஸ்ரர்ரா திதெர்ருதாஃ வஜ்ரஸ்ரஸ்ரயஃ॥ ஈஏ
வியிநாஸ்ரூநகஜ்ரம் கர்ருகா தெஹஸ்ரஜிர்ருதஃவாழி।
வாஹவ்ருக்ஷ்ரஜுஜ்ரம் கர்ருகா வஸிராஸிர்ரியாநதஃ॥ ஈஐ
வாராஹ்ரஸிஜுஜ்ரவ்ரம் ஸஹ்ரா வஜிஜுகஸ்ரஸ்ரா வஸ்ரவாஸநஃ।
ஸாவிஸ்ரொகஸ்ரஹாநம் ஸஹ்ரு தெஸிகொயாஸ்ரயெஸ க்ரஸாஸ॥ ஈஒ
ஸஸ்ரஹ்ரஸெந வஸ்ருகஸ்ரெஸ்ரஸ தீ்ரவாஸ்ரஹ்ரவஸவுஸ்ரஜிஷ்ரா।
காத்ரிஸ்ரஸ வஜ்ரீதெஸ்ரொவா வர்ருஸவா ஷொஸஸ்ரவ்ரஷ்டி॥ ஈஓ
கஷ்டவஸ்யிஷ்ரவா வஜ்ர ஸ்ரூாதெந்ரயாயஜ்ரம் தீ்ரவாஸ்ரஹ்ரவஸ்ரஜிஸ்ரா
வாஜ்ரர்ருதெவதீஸ்ரஸெவ ஸாயர்ரவ்ரஸிவஸ்ரவ வஸாதயொஃ॥ ஈஔ

IV குருக்கள்:– சொல்விளக்கம்

ஆதிசைவருக்கே குரு என்றும் பெயர் என்பது கீழே உள்ள சான்றில், அவ்விருபெயர்களையும் ஒருவரையே நோக்கிச் சொல்லுவதால் புரிந்து கொள்ளலாம்.

1. ஆதிஶைவ இதி ப்ரோக்தः ஸ ஶிவப்3ராஹ்மணோ கு3ருः॥ 18-ஆ

- நித்யார்சநவிதி4படல:,பக்கம்-208
ஶ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக3ம:

2. ஆதி3ஶைவ இதி ப்ரோக்தः ஸ ஶிவப்3ராஹ்மணோ கு3ருः॥ 18-ஆ

- நித்யார்சநவிதி4படல:,பக்கம்-208
ஶ்ரீமத்-பூர்வகாரணாக3ம:

பொருள் : –

சிவப்ராஹ்மணர் என்ற அந்த குருவே ஆதிசைவர் எனப்படுவார். 18 – ஆ

–நித்யார்ச்சனவிதி படலம் பக்கம் – 208,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்.

விளக்கம் : –

குரு என்ற வடமொழிச்சொல்தான், தமிழில் மரியாதை நிமித்தம் குருக்கள் என்று பன்மையாகச் சொல்லப்படுகிறது.

IV गुरुक्कल

आदिशैव को गुरु कहते हैं। निम्नलिखित पंक्ति से इसे समझा जा सकता है जिसमें दोनों शब्दों का प्रयोग एक ही अर्थ में है–

3. आदिशैव इति प्रोक्तः स शिवब्राह्मणो गुरुः॥ १८-आ

- नित्यार्चन विधि पटलः, पृ-२०८
श्रीमत्-पूर्वकारणागमः

अर्थ - शिवब्राह्मण कहलानेवाले गुरु को आदिशैव कहते हैं।

विवरण:- गुरु शब्द का प्रयोग सम्मानपूर्वक "गुरुक्कल" के रूप में किया जाता है।

IV Gurukkaḷ:

The following passage makes it clear that Ādiśaivas are the priests and teachers.

4. Ādiśaiva Iti Proktaḥ Sa Śivabrāhmaṇo Guruḥ॥ 18-Ā

- Nityārcana Vidhi Paṭalaḥ, Page-208
Śrīmat-Pūrvakāraṇāgamaḥ

The Śivabrāmaṇas are the teachers and are called Ādiśaivas.

- Pūrvakāraṇāgama, Nityārcanavidhipaṭala, p. 208

Note: The sanskrit word 'guru' has been Tamilised and expressed as "gurukkaḷ" with reverence.

நவநீதஞ்ஞாஹூராகூம் ஹஸ்வஹ்ரூநகூவிவஷுகூழி ।
வஷோமாஹாலூவெவ கூணிகூம்ஹாஹூம் வவெஸ் ॥
சோநஹாநணா ஸ்ரூஷ ஸ்ணாஸ் கூணிகூம்வாழி ।
கூணிகாஸ் வமசூத்ரூஷ்டம் வடுவெவ தகஃவாழி ॥
வடாஹாஹாவஃசூத்ரூஷ சோஹாவாஸ் ஸிம்பைசூவ்ருதெ ।
ஸிம்பாவெவிம்மஃசூத்ரூஷ்டம் ஸிம்மாவெவ நிக்ஷஃம்வாழி ॥
வவ்ருயஜ்ஞாகவொஹாந தீவ்ருவ்ருதொஷூ யகூவாழி ।
தத்தூம் கொழிஹூணிதம் ஸிவஸிம்மாவ்ருநாஸ் வாழி ॥
வவெவ்ருஷாம் ரகூணாவ்ருய ஹ்ராசோஷ்டி விஷூஷகஃ ।
ஸ்ரூவிதம்விழிநாஸிம்மம் வஸ்வெவ்ரூ சூஹிஹநவ்ருவெஸ் ॥
ஸ்ரூயசூஹ்ரூ திதஸிம்மஞ்ஞு வ்ருதிசாவ்ருஞ்ஞுராதகூழி ।
தத்தூராவ்ருஸ்ரூம்வசோவ்ருதம் வவெவ்ருஷாசோதநஃவாழி ॥
வவெவ்ருஷாசோதராகூவ்ருய ஸிஷ்டஸிம்மாவ்ருநம்ஹ்ருவெ ।
கூதாவ்ருஸிதிவிவ்ருதம் வராவ்ருஞ்ஞுதஸ்ரூணா ॥
ஸ்ரூயம்ஹஸிதொவுகூவெவ ஸிவ்ருசோநஷசோஷ்டுகூழி ।
ராகூஷவம்வாணஸிம்மஞ்ஞு வவெவ்ருதஸிம்மசூவ்ருதெ ॥
ஸ்ரூயம்ஹஸிஃஸ்ரூயஜ்ஞாதஞ்ஞம் தொவ்ருசவ்ருநஞ்ஞாதொவிகூழி ।
ஸிவ்ருஸ்ரூவெவாவ்ருநவெவ ஜிஷிவஸிஜிதசோஷ்டுகூழி ॥
சோநஷ்வெஷஃ ஸ்ரூவிதம்ஸிம்மம் சோநஷம்வஸிகீகிவ்ருதழி ।
கவஷ்ரொஃ ராகூஷவொஃவஸிஜ்ருஜ்ருசோவஷ்ரம்ராகூஷவஃவவெஸ் ॥
வாணநாசி ஜயம்வ்ரொகூம் தஜ்ஜாதம் வாணஸிம்ஹகூழி ।
வாணெநவஸிஜிதம்ஸிம்மம் வாணஸிம்மஜிவெஹாவ்ருதெ ॥
(விவ்ருஷ்டி பவிஷ்டிஸ்ரூஷ்டி உ ஈகூஷ்டி தீர்ஸ்ரூவெவகூஃ ।
கூதாவ்ருயஜநம்கூவ்ருநாஸ் நகூவ்ருயாஜ்ஞவராவ்ருஞ்ஞுழி ॥
கூதாவ்ருஞ்ஞுவராவ்ருஞ்ஞு ஸ்ரூஷிவொவெநவஸிஜிதழி ।
கூஷிவொவஉகிஃவ்ரொகூ ஸ்ரூஸிஃஸ்ரூஹ்ரூஷ்டிணாஸ்ரூஃ ॥
ஸிவொஸ்ரூவஜ்ஞாஸ்வொவஸ்ருவ்ருதெவொஸ்ரூ வஸ்ரூஷாஸிவஃ ।
வஷாஸிவாதகூவஸ்ரூஸிதகூ ஸிவஸ்ரூஷிஸ்ரூஷாஹ்ருதகூ ॥
ஸிவெநஸ்ரூஸ்ரூவிதம்வொவம் வொவெநஸ்ரூஸ்ரூவிதம்ஸிவ்ருழி ।
ஸிவஸிவொவஸிஸ்ரூஷாதகூ ஸிவஸ்ரூஹ்ரூஷ்டிணஉஷ்ருதெ ॥

V தீக்ஷிதர் : – சொல்விளக்கம்

சிவபெருமானால் தனது பூஜையின் பொருட்டு ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் தீக்ஷை செய்விக்கப்பெற்ற குலத்தில் உதித்ததால் ஆதிசைவருக்கு தீக்ஷிதர் என்றும் பெயர் என்பதை உணர்த்தும் சுலோகம்.

1. ஶிவத்விஜ கூலொத்தாஃ யெ தெ ச மாஹெஶ்வரா ஜநாஃ॥ ருசு-சூ
ஶிவெந தீக்ஷிதாஃ பூர்வம் ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ஸர்வ ஏவ தெ।
மதர்சநார்த்தம் தெஷாஞ்ச தீக்ஷா ஶுத்யர்த்தமிஷ்யதெ॥ ருஎ

- சூசார்யாபிஷெகபடலஃ பூ-எந
ஸ்ரீமத்உத்தரகாமிகாகமஃ

2. ஶிவத்[3]விஜ குலோத்தா[2]: யே தே ச மாஹேஶ்வரா ஜநா:॥ 56-ஆ
ஶிவேந தீ[3]க்ஷிதா: பூர்வம் ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ[3] ஸர்வ ஏவ தே।
மத[3]ர்சநார்த்த[2]ம் தேஷாஞ்ச தீ[3]க்ஷா ஶுத்[3]த்[4]யர்த[2]மிஷ்யதே॥ 57

- ஆசார்யாபி[4]ஷேகபடல: பக்கம்-73
ஸ்ரீமத்உத்தரகாமிகாக[3]ம:

பொருள் : –

எவர்கள் சிவத்விஜர் எனப்படும் ஆதிசைவர்களின் வம்சத்தில் உண்டானவர்களோ அவர்கள் மாஹேச்வரர்கள் (மஹேச்வரனோடு தொடர்புடையவர்கள்) ஆவர். தனது பூஜையின் பொருட்டே ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் சிவபெருமானால் தீக்ஷிக்கப் பெற்றவர்கள் . (எனவே அவர்கள் தீக்ஷிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.) 56 ஆ & 57

–ஆசார்யாபிஷேக படலம், பக்கம் – 73,
ஸ்ரீமத் உத்தர காமிகாகமம்

V दीक्षितर

इनकी सृष्टि भगवान शिवजी द्वारा, सृष्टि के प्रारम्भ में स्वयं शिवजी की पूजा करने के उद्देश्य से हुई। इसलिये आदिशैव को दीक्षित भी कहा जाता है।

3. शिवद्विज कुलोत्थाः ये ते च माहेश्वरा जनाः॥ ५६-आ
शिवेन दीक्षिताः पूर्वं सृष्ट्यादौ सर्व एव ते।
मदर्चनार्थं तेषाञ्च दीक्षा शुद्ध्यर्थमिष्यते॥ ५७

- आचार्याभिषेक पटलः पृ-७३
श्रीमत् उत्तरकामिकागमः

विषय:-

शिवद्विज के वंश में जन्मे व्यक्ति को आदिशैव या माहेश्वर कहा जाता है। उनकी सृष्टि एवं दीक्षा भगवान शिवजी द्वारा स्वयं उनकी पूजा हेतु हुई, अतः वे दीक्षित कहलाते हैं।

V Dīkṣita:

The following verse shows that as these Ādiśaivas are born in the family of the sages who were initiated (dīkṣita) by Śiva Himself in order that they worship Him they are called Dīkṣita.

4. Śivadvija Kulotthāḥ Ye Te Ca Māheśvarā Janāḥ॥ 56-Ā
Śivena Dīkṣitāḥ Pūrvaṁ Sṛṣṭyādau Sarva Eva Te।
Madarcanārthaṁ Teṣāñca Dīkṣā Śuddhyarthamiṣyate॥ 57

- Ācāryābhiṣeka Paṭalaḥ Page-73
Śrīmat Uttarakāmikāgamaḥ

"Those who are born in the family of Ādiśaivas called Śivadvija are known as Māheśvras (those that are related to Maheśvara);they have been initiated for the purpose of worshipping Him (Śiva) even at the beginning of creation. Therefore they are called dīkṣita.

- Uttarakāmikāgama, Ācāryābhiṣika Paṭala, p. 73.

॥ शिवमयम् ॥

कामिकागमः

उत्तरभागः

KAMIKAGAMAM

(UTTARA BHAGAM)

दक्षिणभारतार्चकसंघसंचालकैः

श्री चे. स्वामिनाथशिवाचार्यैः

प्रकाशितः

दक्षिणभारतार्चकसंघः

24, बद्रैयन वीथी, मद्रास

(रिजिस्टई 89–1950 मद्रपुरी)

1988

ततोऽस्य दद्याद्दाचार्यश्शिष्यस्योष्णीषकादिभिः ।
करणीं कर्तरीं तद्वद् घटिकां स्रक्सुवौ पुनः ॥

दर्भं च पुस्तकान्यक्षसूत्रमामकुटं गुरुः ।
पादुकां चामरं छत्रं हस्तिनं शिबिकादिकम् ॥

राजाङ्गमन्यत् तत्काले दद्याच्छ्रद्धासमन्वितः ।
आज्ञां च श्रद्धया यावद्दद्यप्रभृति देशिक ॥ 45

दीक्षाव्याख्यादिकं ज्ञात्वा परीक्ष्य विधिना कुरु ।
तथैव देवदेवाय देशिकाय मया कृतम् ॥

त्वत्प्रसादादविघ्नेन चाधिकारं करोत्विति ।
विज्ञापयेत्ततः कुण्डान्निधिं प्राप्य देशिकः ॥

निवृत्त्यादिकलानां तु पृथगेवाहुतिं नयेत् ।
स्वस्वमन्त्रैस्ततः पूर्णां कृत्वा तद्दक्षिणे करे ॥

[दर्भोन्मुकेन पञ्चाङ्गैः कनिष्ठादिषु लाञ्छयेत् ।
हरहस्तं च संकल्प्य स्वाधिकारं समर्पयेत् ॥]

तदर्थं विधिनानेन प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।
शिवासनाङ्गमन्त्रैश्च पूज्य देवस्य नामभिः ॥ 50

अङ्गैर्दशाहुतीर्हुत्वा शिवेनान्ते दशाहुतीः ।
तेनैव पूर्णां दत्वान्ते भगवन्तं क्षमापयेत् ॥

अनेनैव प्रकारेण साधकं चाभिषेचयेत् ।
किं तु साध्याणुनालब्धैर्घटैरस्याभिषेचनम् ॥

[दीक्षितः पुत्रकः प्रोक्तस्संस्कृतस्समयीकृतः ।
सामान्यसमयी यस्तु स तु माहेश्वरस्मृतः ॥

जात्युद्धारविहीनो यस्सामान्यसमयी भवेत् ।]
तद्भक्तस्तु विशेषस्स्यात् चाक्षुष्याद्यास्तु याः स्मृताः ॥

दीक्षास्ताभिस्समायुक्ताः परिचारकनामकाः ।
न तु लिङ्गार्चने योग्याः किमु दीक्षादिकर्मणि ॥ 55

शापानुग्रहकर्ता चेद् गुर्वादीश्चैव दीक्षयेत् ।
शिवद्विजकुलोत्था ये ते च माहेश्वरा जनाः ॥

शिवेन दीक्षिताः पूर्वं सृष्ट्यादौ सर्व एव ते ।
मदर्चनार्थं तेषां च दीक्षा शुद्ध्यर्थमिष्यते ॥

शरीरबन्धनं यस्मात् प्रायश्चित्तमथाचरेत् ।
[बहुधा दीक्षितो यस्तु शीघ्रं शिवमवाप्नुयात् ॥]

भौतिको ब्रह्मचारी वा देशिको गृहमेधिनाम् ।
नैष्ठिको नैष्ठिकेषु स्याद् भुक्तौ मुक्तौ क्रमाद्यतः ॥

भुक्तिमुक्तिप्रसिद्ध्यर्थं गृहस्थो गुरुरिष्यते ।
सर्वानुग्राहकः प्रोक्तस्सान्तानिकगुरुस्सदा ॥ 60

अनुलोमक्रमो वा स्यात् प्रतिलोमस्तु नेष्यते ।
योषिद्युक्तस्सकेशश्च जटारुद्राक्षदण्डयुक् ॥

कौपीनमेखलाभिश्च परित्यक्तस्तु यो भवेत् ।
स गृहस्थ इति प्रोक्तो मुण्डी वा स्याज्जटादियुक् ॥

व्रती दारवियुक्तस्तु भिक्षार्शी च तथा भवेत् ।
व्रती व्रतासमर्थो यो विधिना व्रतमर्पयन् ॥

पश्चात् कृतविवाहस्सन् व्रतार्पक इहेष्यते ।
सृष्ट्यनन्तरकाले ये दीक्षिताः कौशिकादयः ॥

शिवेन तत्कुलोत्थाःस्युश्शैवास्सान्तानिका द्विजाः ।
आदिशैवास्तु ते ज्ञेयास्सर्वानुग्राहका मताः ॥ 65

[वर्णाचारव्रतास्तेषु तद्वियुक्तास्तु वा मताः ।]
पक्षत्रयमधश्शायी नक्ताशी चरुभुक् सदा ॥

मौनी त्रिषवणस्नायी शिवाग्निगुरुपूजकः ।
समूर्तिकं शिवं साङ्गमभ्यसेच्छक्तितो गुरुः ॥

आचार्यव्रतमेतत्स्यात् व्रतानामुत्तमं व्रतम् ।
आचार्यस्साधकश्चान्यः पुत्रकस्समयी यतः ॥

लिङ्गार्चं पूजयेन्नित्यं नान्यो नैमित्तिके मतः ।
[प्रत्यहं समनुष्ठेयं तन्नित्यमिह कीर्त्यते ॥

स्नपनोत्सवशान्त्यादि कर्म नैमित्तिकं मतम्]
प्रायश्चित्ते स्वनित्योक्ते तयोस्स्यादधिकारिता ॥ 70

VI தேசிகர் : – சொல்விளக்கம்

தேசிகர் என்ற சொல்லிற்கு என்ன பொருள்? என்பது கீழ்கண்ட சுலோகத்தின் மூலமாக விளங்குகிறது.

1. ெஉ ஸூஷ்ரூதெ யெந ெஉஶிகூவஸ்துஉுஆஹ்ரூதஃ।

- வீரதஞ்ர

ஶிவாமஃஶொவஷ்ர, ெரு-உக

2. தே³ஶ ஆதி³ஶ்யதே யேந தே³ஶிகஸ்ததது³தா³ஹ்ருதஃ।

- வீரதந்த்ரம்

ஶிவாக³மஶேக²ரம், பக்கம் -21

பொருள் :

எவரால் தேசமானது அதாவது (சிவப்பரம்பொருளின்) இருப்பிடமானது = நிலையமானது சுட்டிக்காண்பிக்கப்படுகிறதோ அவர் (ஆதிசைவர்) அதே காரணத்தால் தேசிகர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

–வீரதந்த்ரம், சிவாகம சேகரம், பக்கம் – 21

விளக்கம் : –

கர்ப்பக்ருஹத்தில் இருக்கும் இறைவனது நிலையை ஒரு ஆதிசைவர் தீபாராதனையின் மூலமாக பக்தர்களுக்கு சுட்டிக் காண்பிப்பதால் – தரிசனம் செய்வித்தலால் அனைத்து பக்தர்களுக்கும் ஆதிசைவரே தேசிகர் என்பது நடைமுறைச்சான்று என்று பெரியவர்கள் பலர் கூறுகின்றார்கள்.

VI देशिकर

इस शब्द का अर्थ निम्नलिखित पंक्ति से स्पष्ट होता है :-

3. देश आदिश्यते येन देशिकस्तदुदाहृतः।

- वीरतन्त्रम्

शिवागम शेखरम् I, पृ-२१

अर्थ -

वे, जिनसे देश (भगवान शिवजी की भूमि या वासस्थान) निर्दिष्ट किया गया हो, देशिक (आदिशैव) कहलाते हैं।

विवरण:-

'प्रतिदिन के अभ्यास में, आदिशैव लोग गर्भगृह में दीपाराधना से भक्तों को भगवान शिवजी के दर्शन कराते हैं, इसलिये वे अक्षरशः देशिक होते हैं।

VI Deśika:

The following passage explains the meaning of the word deśika:

4. **Deśa Ādiśyate Yena Deśikastadudāhṛtaḥ।**

- Vīratantram
Śivāgama Śekharam, Page-21

He by whom the supreme reality Śiva is shown is called deśika.

- Vīrāgama as cited in the Śivāgamaśekhara, p. 21.

Note: It is the opinion of many elders that as the Ādiśaiva priest shows (diś) to the devotees the Supreme Lord, Śiva installed in the innermost sanctum of the temple by the offering of the lamp (dīpa) he is called Deśika.

உ

சிவமயம்.

ஶிவாகமஶேவரடு।
ப்ரதிஷ்டாவிதி:।
ப்ரயமபாக:।

சிவாகமசேகரம்
பிரதிட்டாவிதி.

முதற்பாகம்.

யாழ்ப்பாணம், அச்சுவேலி
சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்களால்
சங்கிரகித்து,
அகோரசிவாசார்யபத்ததியுடன் பரிசோதித்து
ஷையார் புத்திரர்
வைத்தீசுவரக்குருக்களால்

பருத்தித்துறை
கலாநிதியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1949.

மறு பதிப்பு - 2009
வெளியீடு :
அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

வல்மீகிரிவாசாய நமஸ்தே வாக்தேவதாயை நம:।
நமோ ரகுகுலாதித்ய ராஜாதிராஜாய ராமாய நம:॥

கவசம்।

ஸ்ரீராமசந்த்ரோ மே பாது பாதௌ ஜானகிவல்லப:।
மேதாவீ புருஷ: பாது கடீம் ராஜீவலோசன:॥
ஸுக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதோ மம ஸதா பாஹுத்வயம் பாதுவை।
ஸீதாசித்தஸமாதிலப்தஸுகவான் பாயாந்முகம் மாருதி:॥
ஸர்வாந்காந்பரிபாது ராகவகுல: ஸ்ரீராமபத்ரோ விபு:।
ஸ்ரீமான்வேங்கடநாயகோ மம ஸதா பாயாத்ரஹஸ்யாக்ஷரம்॥

ஷட்ஸ்தவாதிகாரம்।

தீர்வதாயுர்வபுர்ஜாதீர்ஜாயதே நாஹங்காரவர்ஜிதம்।
உபாஸ்யாநுஸவம் ஸர்வைர்தஸ்ய ஸ்தவஸ்ய நிர்வாருகம்॥

காரிகை।

ஸ்ரீராமாயேதி ராமேதி ரமே ராமாய தாரிணே।
நமோ நமஸ்தே ஸ்ரீராம ராஜ்யம் தேஹி ப்ரயச்ச மே॥

உத்தரகாண்டம்।

ஸ்ரீமதோ ரகுநாதஸ்ய ஸ்ரீதிஷ்ணோர்மநுஜாதநு।
ஸ்ரீமச்சரணஸாரூப்யதாயகம் ஸர்வதா பஜே॥
ஸ்ரீராமராமேதி ரமே மநோரமே ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம்।
வாமாநந ஸ்ரீராமநாம வரராமநாம ஸத்ருசம்॥
ராமாய ராமபத்ராய ராமசந்த்ராய வேதஸே।
ரகுநாதாய நாதாய ஸீதாயா: பதயே நம:॥
ஸ்ரீராம ராம ரகுநந்தந ராம ராம
ஸ்ரீராம ராம பரதாக்ரஜ ராம ராம।
ஸ்ரீராம ராம ரணகர்கச ராம ராம
ஸ்ரீராம மாம் பாலய பாலய ராம ராம॥
ஸ்ரீராம ராம ரகுநாயக ராம ராம
ஸ்ரீராம ராம பரதாக்ரஜ ராம ராம।
ஸ்ரீராம ராம ரணகர்கச ராம ராம
ஸ்ரீராம மாம் பாலய பாலய ராம ராம॥
ஸ்ரீராம ராம ரகுநாயக ராம ராம
ஸ்ரீராம ராம பரதாக்ரஜ ராம ராம।
ஸ்ரீராம ராம ரணகர்கச ராம ராம
ஸ்ரீராம மாம் பாலய பாலய ராம ராம॥

பலஸ்ருதி।

ஸ்ரீராம ராம ரகுநாயக ராம ராம
ஸ்ரீராம ராம பரதாக்ரஜ ராம ராம।
ஸ்ரீராம ராம ரணகர்கச ராம ராம
ஸ்ரீராம மாம் பாலய பாலய ராம ராம॥

வீரஸ்தவம்।

ஸ்ரீராமராமேதி ரமேமநோரமே ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம்।

VII ஆசார்யர் : – சொல்விளக்கம்

ஆசார்யர் என்ற சொல்லிற்கு என்ன பொருள்? என்பது கீழ்கண்ட சுலோகத்தின் மூலமாக விளங்குகிறது.

1. ஸ்வயமாசரதெ யஸ்து ஆசாரெ ஸ்தாபயத்யபி।
ஆசிநொதி ச ஶாஸ்த்ராயூந் ஆசார்யஸ்தெந சொச்யதெ॥

- ப்ரஹ்மஸூத்ர-ஶிவாத்வைத-ஶைவ-பாஷ்யம், பக்கம்-6

2. **ஸ்வயமாசரதேயஸ்துஆசாரேஸ்தா²பயத்யபி।**
ஆசிநோதிசஶாஸ்த்ரார்தா²ன்ஆசார்யஸ்தேநசோச்யதே॥

- ப்³ரஹ்மஸூத்ர-ஶிவாத்³வைத-ஶைவ-பா⁴ஷ்யம், பக்கம்-6

பொருள் : –

எவரொருவர் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங்களை நன்கு சேகரித்து தெரிந்துகொண்டும், தானும் அவ்விஷயங்களை கடைப்பிடித்துக் கொண்டும் (பிறரின்) பழக்கவழக்கங்களில் நிலைபெறும்படிச் செய்துகொண்டும் இருக்கிறாரோ (ஆதிசைவராகிய அவரே) ஆசார்யர் எனப்படுவார்.

–பிரம்ம சூத்திர சிவாத்துவிதசைவபாடியம், பக்கம் – 6

விளக்கம் : –

இங்குஆசினோதி, ஆசரதி, ஆசாரேஸ்தாபயதிஎன்ற மூன்று செயல்களும் உடையவராக இருத்தலே ஆசார்யர் என்ற பெயர் வந்ததற்கு காரணம்.

அதாவது ஆசினோதிஎன்பதற்கு (சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங்களை) நன்கு சேகரித்து தெரிந்துகொள்பவர் என்றும் ஆசரதிஎன்பதற்கு (தானும் அவ்விஷயங்களைக்) கடைபிடிப்பவர் என்றும், ஆசாரேஸ்தாபயதிஎன்பதற்கு சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங்களை (பிறரின்) பழக்கவழக்கங்களில் நிலைபெறும்படிச் செய்துகொண்டு இருப்பவர் என்றும் பொருள். இம்மூன்று தன்மைகளும் பொருந்தியவராக இருப்பதாலேயே அவருக்கு ஆசார்யர் என்று பெயர்.

VII आचार्य

इस शब्द का अर्थ निम्नलिखित पंक्ति से स्पष्ट होता है:-

3. **स्वयमाचरते यस्तु आचारे स्थापयत्यपि।**
आचिनोति च शास्त्रार्थान् आचार्यस्तेन चोच्यते॥

- ब्रह्मसूत्र-शिवाद्वैत-शैव-भाष्यम् पृ-६

अर्थ -

जो शास्त्रों का अध्ययन कर उससे ज्ञान ग्रहण करते हैं, प्राप्त ज्ञानात्मक विषयों का अनुसरण करते हैं और उसे अन्य लोगों को अनुसरण करने के लिये निर्देश देते हैं वे आचार्य (आदिशैव) कहलाते हैं।

विवरण:-

यहां, "आचिनोति", "आचरते" एवं "आचारे स्थापयति" नामक तीनों कर्तव्यों का निर्वहण करनेवाले को आचार्य कहा गया है। शास्त्रों से ज्ञान प्राप्त करना – आचिनोति। उसका अपने अभ्यास में अनुसरण करना – आचरते। सामान्य लोगों को इस ज्ञान का अनुसरण करने के लिये निर्देश देकर उसे सफल बनाना – आचारे स्थापयति। ये तीनों गुण जिनके पास है, वे आचार्य कहलाते हैं।

VII Ācārya:

This passage explains the term ācārya:

4. Svayamācarate Yastu Ācāre Sthāpayatyapi।
Ācinoti Ca Śāstrārthān Ācāryastena Cocyate॥

- Brahmasūtra-Śivādvaita-Śaiva-Bhāṣyam Page-6

That Ādiśaiva who learns the scriptures clearly, follows the truths expounded therein and instructs others also to follow the same is called an Ācārya.

- Brahmasūtra Śivādvaita Śaiva Bhāṣya, p.6

Note: Learning the truths of the scriptures by collecting them, himself following the truths and establishing (inculcating) those truths in the minds and practices of others are the three main functions of an ācārya.

VIII சிவாசார்யார் : – சொல்விளக்கம்

முன்னுரை :

ஒரு ஆதிசைவர் விசேஷதீக்ஷையைச் செய்து கொள்வதால் சிவன் என்ற அடைமொழியைப் பெறுகிறார். பின்பு நிர்வாண தீக்ஷை செய்து கொண்டு, அதன் பின் ஆசார்யாபிஷேகம் செய்துகொள்வதால் ஆசார்யர் என்ற அடைமொழியைப் பெறுகிறார். எனவே சிவனாகவும், ஆசார்யராகவும் இருப்பதால் சிவாசார்யார் என்ற பெயர் பெறுகிறார்.

இங்கு நமக்கு ஒரு ஐயம் ஏற்படலாம். மேற்கூறிய விசேஷதீக்ஷை, நிர்வாணதீக்ஷை, ஆசார்யாபிஷேகம் ஆகிய அனைத்தும் பிற சில வர்ணத்தார்களுக்கும் உண்டு என்பதால் அவர்களுக்கும் சிவாசார்யர் என்ற பெயர் பொருந்துமல்லவா? என்று, அது உண்மையே. எனினும் (சிவாசார்யார் என்பது) ஆதிசைவர்களுக்காவே அளிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பெயர் என்பதை கீழ்கண்ட லிங்கபுராண வாக்கியம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

1. ௰ளரவாதெவ ஸஂஜ்ஞைஷா ஶிவாசாயூஸ்ய நாந்யதா॥

- ப்ரஹ்மஸூத்ர-ஶிவாத்வைத-ஶைவ-பாஷ்யம் ப்ரு-சு

2. கௌ³ரவாதே³வ ஸஞ்ஜ்ஞைஷா ஶிவாசார்யஸ்ய நாந்யதா²॥

- ப்³ரஹ்மஸூத்ர-ஶிவாத்³வைத-ஶைவ-பா⁴ஷ்யம் ப்ரு-6

கௌரவத்தினாலேயே (அதாவது சிவபெருமானுக்கு பூஜை செய்கின்ற காரணத்தினாலேயே) அவருக்கு (ஆதிசைவராகிய ஆசார்யருக்கு) சிவாசார்யார் என்ற சிறப்புப் பெயர் (வழங்கப் படுகின்றதேயன்றி) பிற காரணத்தால் இல்லை.

–பிரம்மசூத்திர சிவாத்துவிதசைவபாடியம், பக்கம்–6

VIII शिवाचार्य

परिचय

कोई एक आदिशैव व्यक्ति विशेष दीक्षा ग्रहण करने के पश्चात् "शिव" नाम से जाना जाता है। पुनः, निर्वाणदीक्षाऔर आचार्याभिषेक ग्रहण करने के बाद उसे "आचार्य" कहा जाता है। इसतरह,उस आदिशैव जो उक्त दोनों दीक्षाओं को ग्रहण करके निकलता हो और शिव एवं आचार्य भी कहलाता हो, उन्हेंशिवाचार्य नाम से जाना जाता है। एक सवाल उठ सकता है कि अन्य (गैर आदिशैव) लोग जो इस दीक्षाग्रहण के अर्ह हैं, क्या उन्हें भी शिवाचार्य कहा जा सकता है ? इसके लिए लिंगपुराण से एक सन्दर्भ को यहां उद्धृत किया जा सकता है जिसमें बताया गया है कि यह शब्द निर्दिष्टरूप से केवल आदिशैव के लिये विशेषतः दिया जाता है।

3. गौरवादेव संज्ञैषा शिवाचार्यस्य नान्यथा॥

- ब्रह्मसूत्र-शिवाद्वैत-शैव-भाष्यम् पृ-६

यह भगवान शिवजी की सेवा हेतु प्रदत्त विशेष सम्मान के अतिरिक्त और कुछ नहीं है, अतः आदिशैव को शिवाचार्य कहा जाता है।

VIII Śivācārya:

Introduction

When an Ādiśaiva gets the 'viśeṣadīkṣā' he also gets the special appellation "Śiva"; then when gets the [final] nirvāṇadīkṣā and then the ācāryābhiṣeka he gets the special appellation 'ācārya'. Therefore as he is both Śiva and an ācārya he is called Śivācārya. As these types of initiations can also be performed to any person belonging to the four castes one may doubt whether all these initiated persons are eligible for the special appellation of Śivācārya. It is true; but this appellation is specially given to Ādiśaivas is evidenced by the following Liṅgapurāṇa passage:

4. Gauravādeva Saṁjñaiṣā Śivācāryasya Nānyathā॥

- Brahmasūtra Śivādvaita-Śaiva-Bhāṣyam Page-6

Because of the greatness and merit (due to their worshipping Śiva) the term Śivācārya applies only to the Ādiśaivas and not due to any other reason.

- Brahmasūtra Śivādvaita Śaiva Bhāṣya, p.6

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர்

அருளிய

பிரமசூத்திர

சிவாத்துவித சைவபாடியம்.

இது

காசிவாசி.செந்திநாதையரால்

தமிழில் மொழிபெயர்த்து

தேவிகோட்டை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ அரு. அரு. சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

தமது

திருமங்கலம்

செந்திநாதசுவாமி யந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிலவங்க௵ ஐப்பசி௴

௧௯௦௭.

Copyright Reserved.

சுயாதொ ஸ்ரவஜ்ஜ்ஞாவா வெதாந்நவி வாஜுவெச:।
(கைலா. அ: அநு)

"அதாதோ பிரம்ம ஜிஞ்ஞாசா" எனப் பிரமசூத்திரத்தை முதற்சூத்திரத்தை எடுத்துக்கூறிய கைலாசசங்கிதையும் சைவபுராணத்ததே. சிவபெருமானால் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவும் (சுநுசு-ஆம் இலக்கத்திற்) கூறப்பட்டவாறு சைவரே. சூத்திரஞ் செய்த முனிவராகிய வியாசருஞ் சைவரே. அவரால் இயற்றப்பட்ட பிரமசூத்திரமும் (சுஎசு—சசுஅ-ஆம் இலக்கம் வரையிற் கூறப்பட்டவாறு) சிவபரத்ததேயாம்.

சிவாசாரியர்.

மௌளாவாதெவ ஸம்ஜெஜ்ஞுஷா ஸிவாசாயு-ஹ்வு நாநுயா।
வுய சாஸாதெ யஷ்டு சுவாஸ்ரெ ஷ்டாவயதுவி। சுவிநாதி ஸ
ஸாந்நாஸ்-நாசாயு-ஹ் வெந்ந வொஹுதெ (இலிங். உத். உ0. சுசு, உ0)

"கவுரவமாயிருத்தலினாற் சிவாசாரியர்க்கு குரு என்னும் இப்பெயர் எய்திற்று; மற்றோர் பிரகாரத்தால் அன்று; தாம் நன்னெறிக்கண் ஒழுகிப் பிறரையும் நன்னெறிக்கண் ஒழுகச் செய்கின்றமையானும், சாஸ்திரார்த்தங்களை (இதயத்திலே) தொகுத்துவைத்தலானும் ஆசாரியர் எனப்படுகின்றனர்" என்று இலிங்கபுராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

ஸிம்தொ வூதஷ்டுஹொஷ்டாஸ்ரா ஹ்விகூமம். நாயதீர்ஷாசுஹ்யம்கிதா வி
தெஸ்ரஸாதி வாஸாகுஸ்ரோதா தஷவதூ-ஹ்வ-ஹாவஹெஷ கூதிதெள। ஸிஷ்யா
தெ வூதநாஸ்ரஹொதய ஜுஷ்தொ வஷெ-ஹ் zஷவதூஸாதெ ஸ்ரீதிநூ
வுகதாஸ்வஜுஷிஷண யாதஜ்ஞாதெ-ஹ் வாஜுஸ்ரஸ்ரிபு।

"நிஷ்களசிவத்தினின்று உதித்த சதாசிவர் பிற்றைஞான்று செய்த காலத்து, சைவகாயத்திரி உண்டாயிற்று; இந்தக் காயத்திரியினால் அதிட்டிக்கப்பட்டது சைவசந்தானம்; மேலும், அவ்விந்நாளைகாலத்திலே வைந்தவசரீரிகளாகிய *வித்தியேசுவர் என்பவர் உதித்தவர்; இவருள்ளே ஈசுவரதத்துவத்தினராகிய அனந்தேசுவராற் பிரமாண்டமத்திய கைலாசாதிபதித்துவத்தோடு ஸ்ரீகண்டருத்திரர் உதித்தனர்; ஸ்ரீகண்டருத்திரரினின்று விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவினின்று பிரமாவும், இவரினின்று இந்திராதி தேவரும்

* வித்தியேசுவர் எண்மராவார் அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சென்டி எனவிவர்.

திருக்கோயில்களில், பூஜை செய்யப்படுவதின் நோக்கம், ஆதிசைவரே பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்கள், பிற ப்ராஹ்மணர்கள் கூட பூஜை செய்யக்கூடாது என்பதற்கான காரணம், செய்தால் ஏற்படும் விளைவு

देवालय की पूजा करने का उद्देश। देवालय की पूजा केवल आदिशैव द्वारा किये जाने के पीछे का कारण। अन्य ब्राह्मणों द्वारा देवालय की पूजा करने के लिये क्या निर्देश है। उल्लंघन के परिणाम।

The basic purpose of temple worship, the reasons that justify that only Ādiśaivas are eligible for temple worship, the reasons which prohibit other brahmins to perform worship in the temple and the consequences if other brahmins do worship:

1. நூபதெராயூராரொஶ்ய-ஜய-ஸம்பத்-விவூஶயெ।
ஶ்ராமாதீநாம் விவூஶ்யத்ம் பராத்ரெஜ்யா ப்ரயூஜ்யதாம்॥ ரு
பராத்ர யஜநம் காயம் ஶிவவிப்ரைஸ்து நித்யஶஃ।
தாமிகஃ குருதெ நித்யம் ஆதிஶைவொ த்விஜொத்தமஃ॥ சு
அந்யெது ஸ்வாத்ரகாதந்யம் குர்யுஶ்சேத் கர்த்ருநாஶநம்।
ஶிவஸ்ருஷ்டிம் விநா யெ து ஜாயந்தெ ப்ரஹ்மணொ முகாத்॥ எ
தெ ஸாமாந்யா ந தெஷாம் து பராத்ரெஜ்யாதிகாரிதா।
யதி மொஹெந குர்வீரந் ராஜ்ஞொ ராஷ்ட்ரஸ்ய நாஶநம்॥ அ
ப்ருத்யத்ம் யெ ஶிவம் விப்ராஃ ஸாமாந்யாஸ்ஸ்வர்சயந்தி செத்।
ஷாண்மாஸாத் பதநம் யாந்தி தஸ்மாத்தாந் பரிவர்ஜயெத்॥ கூ

- சுசுநவிதிபடலஃ பூ - உரு
ஸ்ரீமத்பூர்வகாமிகாகமஃ

2 ந்ருபதேராயுராரோக்³ய-ஜய-ஸம்பத்³-விவ்ருத்³த⁴யே।
க்³ராமாதீ³நாம் விவ்ருத்³த்⁴யர்த²ம் பரார்தே²ஜ்யா ப்ரயுஜ்யதாம்॥ 5
பரார்த²யஜநம் கார்யம் ஶிவவிப்ரைஸ்து நித்யஶஃ।
தா⁴ர்மிக: குருதே நித்யம் ஆதி³ஶைவோ த்³விஜோத்தம:॥ 6
அந்யே து ஸ்வார்த²காத³ந்யம் குர்யுஶ்சேத் கர்த்ருநாஶநம்।
ஶிவஸ்ருஷ்டிம் விநா யே து ஜாயந்தே ப்³ரஹ்மணோ முகா²த்॥ 7
தே ஸாமாந்யா ந தேஷாம் து பரார்தே²ஜ்யாதி⁴காரிதா।
யதி³ மோஹேந குர்வீரன் ராஜ்ஞோ ராஷ்ட்ரஸ்ய நாஶநம்॥ 8
ப்⁴ருத்யர்த²ம் யே ஶிவம் விப்ரா: ஸாமாந்யாஸ்த்வர்சயந்தி சேத்।
ஷாண்மாஸாத்பதநம் யாந்தி தஸ்மாத்தான் பரிவர்ஜயேத்॥ 9

- அர்சந விதி⁴ படல: பக்கம் - 25
ஸ்ரீமத் பூர்வகாமிகாக³ம:

பொருள் :

(திருக்கோயில்கள் அமைத்து பூஜை செய்வதன் நோக்கம்)

அரசன் மற்றும் கிராமம் (பட்டணம், நகரம்) போன்றவற்றின் வளர்ச்சியின் பொருட்டும், ஆயுள், நோயின்மை, வெற்றி, செழிப்பு போன்றவற்றின் வளர்ச்சியின் பொருட்டும், பரார்த்தாலய பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜையானது நடைபெற வேண்டும். 5

அந்தப் பரார்த்த பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜையானது சிவவிப்ரர் என்று அழைக்கப்படும் ஆதிசைவராலேயே நித்தமும் செய்யப்பட வேண்டும். (ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டியில் உதித்த) ப்ராஹ்மணர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவராகிய ஆதிசைவர் அறநெறி தவறாதவராக இருந்து கொண்டு திருக்கோயில் பூஜையை நித்தமும் செய்யவேண்டும். 6

ஆதிசைவர்களைக் காட்டிலும் பிறர் (அவரவர் வீடுகளில் தாங்களாகவே செய்துகொள்ளக்கூடிய) ஆத்மார்த்த பூஜையைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதான திருக்கோயில் பூஜையைச் செய்தால் (அத்திருக்கோயில்களின்) கர்த்தாவாகிய தர்மகர்த்தாவிற்கு – அறங்காவலர்க்கு அழிவு ஏற்படும். 7 – அ

விளக்கம் :

ஆதிசைவர்களே திருக்கோயில் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான காரணம் இனிவரும் இந்த சுலோகத்தில் (7 – ஆ&8)சொல்லப்படுகிறது. சிவாகமங்களின் சான்றுகளின்படியும் சைவர்களின் நம்பிக்கையின்படியும் ஸ்ருஷ்டியானது இருவகைப்படும். அவை சிவஸ்ருஷ்டி, ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டி என்பன. சிவபெருமானால் நேரடியாகவே உருவாக்கப்பட்டதால் ஆதிசைவர்கள் சிவஸ்ருஷ்டியைச் சார்ந்தவர்கள். பிற நான்கு வர்ணத்தார்களோ ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டியைச் சார்ந்தவர்கள்.

இனி சுலோகத்தின் பொருளைப் பார்ப்போம் –

பொருள் :

சிவஸ்ருஷ்டியில்லாமல் ப்ரஹ்மாவின் வாயிலாக எந்த (நான்கு வர்ணத்தார்கள்) மனிதர்கள் உண்டாகிறார்களோ அவர்களுக்கே சாமான்யர்கள் என்று பெயர்.

பரார்த்தாலய பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜை செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. ஒருவேளை (அவர்கள்) மோகத்தினால் பரார்த்தாலய பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜையைச் செய்தால், அரசனுக்கும், நாட்டிற்கும் அழிவு ஏற்படும். 7 – ஆ &8

ஸாமான்யர்களுள் ஒருவராகிய ப்ராஹ்மணர்கள் (மானியம் பெறுதல், படித்தரம் பெறுதல், பொருளாதார உதவி பெறுதல், சன்மானம் பெறுதல், சம்பளம் பெறுதல் போன்றவற்றின் வாயிலாக தங்களது வாழ்வினை) பராமரிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்தினால் (திருக்கோயிலில் இருக்கும்) சிவபெருமானை (ஸாமான்யர்கள் எனப்படுபவர்கள்) பூஜிப்பார்களே யானால் ஆறு மாதங்களுக்குள் (பலவகைகளில்) வீழ்ச்சியானது ஏற்படும். எனவே (ஸாமான்யர்களை) திருக்கோயில் பூஜை செய்யும் விஷயத்தில் தவிர்த்தல் வேண்டும். 9

–அர்ச்சன விதி படலம், பக்கம் –25,
ஸ்ரீமத் பூர்வகாமிகாகமம்

இந்நிலையில் திருமூலரின் கீழ்கண்ட திருமந்திரத்தைப் பார்ப்போம்.

பேர் கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்ச்சித்தால்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார் கொண்ட நாட்டிற்குப் பஞ்சமும் ஆம் என்றே
சீர் கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத்தானே. 519

–திருக்கோவில் இழிவு, பக்கம் – 591,
திருமந்திரம் பகுதி –1

மேற்கூறிய சிவாகம சுலோகத்தின் பொருளையே பிரதிபலிப்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளதாலும், திருக்கோயிலிழிவு என்னும் தலைப்பின் கீழ் இப்பாடல் வருவதாலும் இப்பாடலுக்கு இதுவே பொருள் : –

(ப்ரஹ்மாவின் வாயிலாக உண்டான காரணத்தால் ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டியைச் சார்ந்த ஸாமான்யர்களுள் ஒருவராகிய) பெயரளவில் மட்டுமே ப்ராஹ்மணராக இருக்கக்கூடிய (ஸாமான்ய ப்ராஹ்மணர்கள்) (பரார்த்த பூஜை என்னும் திருக்கோயில் பூஜையில்) சிவபெருமானை அர்ச்சித்தால், போர் செய்கின்ற அரசனுக்குப் பெருநோய் உண்டாகும், உலகமனைத்திற்கும் பஞ்சம் ஏற்படும் என்று சிறப்புடைய சிவபெருமான் தெரிந்து உரைத்திருக்கிறார்.

–திருக்கோயிலிழிவு, பக்கம் – 591, திருமந்திரம் பகுதி 1

சிறப்புடைய சிவபெருமான் தெரிந்துரைத்தார் என்பதால் இவ்விஷயம் சிவாகம விஷயமே என்பதும், அதையே திருமூலர் இங்கு மறுமொழியாகக் கூறுகிறார் என்பதும் தெளிவாகிறது.

3. नृपतेरायुरारोग्य-जय-सम्पद्-विवृद्धये।
ग्रामादीनां विवृद्ध्यर्थं परार्थेज्या प्रयुज्यताम्॥ ५
परार्थयजनं कार्यं शिवविप्रैस्तु नित्यशः।
धार्मिकः कुरुते नित्यम् आदिशैवो द्विजोत्तमः॥ ६
अन्ये तु स्वार्थकादन्यं कुर्युश्चेत् कर्तृनाशनम्।
शिवसृष्टिं विना ये तु जायन्ते ब्रह्मणो मुखात्॥ ७
ते सामान्या न तेषां तु परार्थेज्याधिकारिता।
यदि मोहेन कुर्वीरन् राज्ञो राष्ट्रस्य नाशनम्॥ ८
भृत्यर्थं ये शिवं विप्राः सामान्यास्त्वर्चयन्ति चेत्।
षाण्मासात्पतनं यान्ति तस्मात्तान् परिवर्जयेत्॥ ९

- अर्चन विधि पटलः पृ – २५
श्रीमत् पूर्वकामिकागमः

अर्थ -

राजा के कल्याण एवं ग्राम (नगर, शहर, राज्य) के श्रेय के लिये और दीर्घायु के निरन्तर विकास के लिये, रोगों से मुक्ति पाने के लिये, जय हासिल करने के लिये, श्रेयःप्राप्ति आदि के लिये परार्थ पूजा (देवालय पूजा) की जानी चाहिए।

यह परार्थपूजा प्रतिदिन आदिशैव कहे जानेवाले शिवविप्र द्वारा की जानी चाहिए। आदिशैव जो ब्राह्मणों से भी श्रेष्ठ हैं, अपने लिये बताए गए धार्मिक क्रियाओं को छोडे बिना ही देवालयों में प्रतिदिन पूजा करेंगे। आदिशैव के अतिरिक्त अन्य कोई अगर आत्मार्थ पूजा के अलावा किसी तरह की पूजा करते हैं, तो उस देवालय के धर्मकर्ता का नाश हो जाएगा।

विवरण:-

केवल आदिशैव ही देवालय की पूजा करेंगे – इस पर पंक्ति 7b-8 में स्पष्टीकरण दिया गया है। शिवागम में उपलब्ध सन्दर्भों के अनुसार एवं शैवों के विश्वास के आधार पर सृष्टि दो प्रकार की हैं – शिवसृष्टि और ब्रह्मसृष्टि। आदिशैवों की सृष्टि साक्षात् शिव से होने के कारण, वे शिवसृष्टि के अन्तर्गत आते हैं। अन्य चार वर्णों के लोग ब्रह्मसृष्टि के अन्तर्गत आते हैं।

जो शिवसृष्टि से परे ब्रह्मसृष्टि के हैं, उन्हें सामान्य कहा गया है। वे परार्थ पूजा या देवालय की पूजा करने योग्य नहीं हैं। अगर वे अपनी इच्छा से ऐसा करना चाहे तो राजा एवं राज्य को नष्ट पहुंचेगा।

अगर ब्रह्मसृष्टि के लोग, जिन्हें सामान्य कहा गया है, मात्र अपनी आजीविका के लिये देवालय में भगवान शिव की पूजा (मान्य, वेतन या वस्तु या वित्तीय सहायता या सम्मान पाकर) करना चाहे तो छः महीनों के भीतर कई प्रकार के नुकसान हो सकते हैं। अतः, ऐसा (देवालयों में सामान्य द्वारा पूजा) नहीं करना चाहिए।

इस सन्दर्भ में तिरुमन्तिरम् के निम्नोक्त पंक्ति को देख सकते हैं –

पेर् कॊण्ड पार्प्पान् पिरान्दन्नै अर्च्चित्ताल्
पोर्गॊण्ड वेन्दर्क्कुप् पॊल्ला वियादियाम्
पार् कॊण्ड नाट्टिर्कुप् पञ्चमुम् आम् एण्ड्रे
सीर् कॊण्ड नन्दि तॆरिन्दुरैत्ताने. 519

-तिरुक्कोविल् इळिवु, पृष्ट - 591,
तिरुमन्दिरम् भाग– 1

.....यह पंक्ति शिवागम के महत्व को समझाती है। यह पंक्ति "देवालय की न्यूनताएं" नामक अनुभाग में मिलता है जिसका अर्थ है –

जो नाम मात्र से ब्राह्मण (सामान्य ब्राह्मण) हैं, अगर वे देवालय में शिव की अर्चना करते हैं, तो परिणाम स्वरूप राजा बडे रोग से पीडित हो सकता है, राज्य में क्षाम आ सकता है।

यह पंक्ति बताती है कि यह दावा स्वयं शिवजी द्वारा किया गया है। तिरुमूलर भी यहां शिवागम का पुनरुद्धरण देते हैं।

4. Nṛpaterāyurārogya-Jaya-Sampad-Vivṛddhaye।
Grāmādīnāṁ Vivṛddhyarthaṁ Parārthejyā Prayujyatām॥ 5
Parārthayajanaṁ Kāryaṁ Śivavipraistu Nityaśaḥ।
Dhārmikaḥ Kurute Nityam Ādiśaivo Dvijottamaḥ॥ 6
Anye Tu Svārthakādanyaṁ Kuryuścet Kartṛnāśanam।
Śivasṛṣṭiṁ Vinā Ye Tu Jāyante Brahmaṇo Mukhāt॥ 7
Te Sāmānyā Na Teṣāṁ Tu Parārthejyādhikāritā।
Yadi Mohena Kurvīran Rājño Rāṣṭrasya Nāśanam॥ 8
Bhṛtyarthaṁ Ye Śivaṁ Viprāḥ Sāmānyāstvarcayanti Cet।
ṣāṇmāsātpatanaṁ Yānti Tasmāttān Parivarjayet॥ 9

- Arcana Vidhi Paṭalaḥ Page - 25
Śrīmat Pūrvakāmikāgamaḥ

Purpose of constructing a temple and performing worship there

For the welfare, prosperity, longevity, health and for victory in the battle of the king, for the welfare of the village and of the town the temple worship called Parārthālayapūjā should be done.

That worship should be done daily only by the Ādiśaivas called Śivavipra. The Ādiśaivas who are greater than other brahmins created by Brahmā should daily perform the worship following strictly the scriptural instructions.

If persons other than the Ādiśaivas perform temple worship which is different from the Ātmārthapūjā only to which they are eligible then there will occur great calamity for the temple administrator.

Note: In the following verse the reason for the injunction that only Ādiśaivas should do worship in the temple is given.

According to the Śaivāgama-s and the traditional belief of the Śaiva-s the creation (sṛṣṭi) is of two types: śivasṛṣṭi and brahmasṛṣṭi. As the Ādiśaivas are directly created by Śiva they belong to the śivasṛṣṭi while persons of the other four castes belong to brahmasṛṣṭi.

Meaning of the verses 7cd and 8: Those human beings belonging to the four castes created by Brahmā and are different from the śivasṛṣṭi are called ordinary (sāmānya). They do not have the right to do worship in the temple which is called Parārthālayapūjā. If due to greed and haste he performs the temple worship then there will be calamity for the king and the country.

If the brahmins belonging to the general category (sāmānya) with the only aim to get their livelihood (by getting the regular salary, financial help, etc.) perform worship in temples great misfortune will definitely follow. Therefore, worship in temples by persons of ordinary type (sāmānya) should be avoided. (Verse 9.)

The following Tirumantiram verse is witness to this:

Per kŏṇḍa pārppān pirāndannai arccittāl
porgŏṇḍa vendarkkup pŏllā viyādiyām
pār kŏṇḍa nāṭṭiṟkup pañjamum ām ĕṇḍre
sīr kŏṇḍa nandi tĕrinduraittāne. 519

-Tirukkovil iḻivu, page - 591,
Tirumandiram, part– 1

If the brahmin who belongs to the category created by Brahmā and is a brahmin only in mane sake worships in the temple then the king will be attacked by diseases, there will prevail terrible famine in the world. Thus has told Lord Śiva.

- Tirumantiram, Tirukkōyil iḻivu chapter, p. 591

As this verse occurs in the chapter called "tirukkōyil iḻivu" in the Tirumantiram it clearly reflects the meaning of the verses of the Pūrvakāmikāgama referred above.

As the Lord has told thus it is definitely the utterance of Śiva and according to tradition Śaivāgama-s are the utterances of Śiva.

॥ शिवमयम् ॥

कामिकागमः

पूर्वभागः

KAMIKAGAMAM

(POORVA BHAGAM)

ஸ்ரீமத் காமிகாகமம்

दक्षिणभारतार्चकसंघसंचालकः
श्री. चे. स्वामिनाथशिवाचार्यैः
प्रकाशितः

दक्षिणभारतार्चकसंघः
11, तम्बुचेट्टि वीथी, मद्रास्
(रेजिस्टर्ड् 39—1950 मद्रपुरी)
1975

विघ्नान्विरेच्य मार्गस्थानस्त्ररक्षितविग्रहः ।
व्रजेद्देवकुलं वापि गृहमात्मीयमुत्तमम् ॥

ततश्शुद्धिक्रमात् क्ष्मादीन्यधस्तत्त्वानि कल्पयेत् ।
विद्यातत्वात्मकं गेहं सिद्धिमुक्तिफलप्रदम् ॥

तन्त्रमन्त्रान् समाधाय नागदन्तादिके शुभे ।
प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च तथाऽऽचम्य यथाविधि ॥

मन्त्रसन्नद्धदेहस्तु सामान्यार्घ्यकरश्शुचिः ।
त्यजञ्च्छेषाध्वनो भागं प्रासादं प्रविशेद् बुधः ॥

सर्वमन्त्रकलाधारं सर्वशक्तिप्रवर्तकम् ।
एवं संक्षेपतः प्रोक्तं स्नानाद्यं मुनिसत्तमाः ॥

अनुक्तमन्यतन्त्रेभ्यस्समाहृत्याचरेद् बुधः ।

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे स्नानविधिस्तृतीयपटलः ॥

—※—

॥ अर्चनविधिपटलप्रारम्भः ॥

अथार्चनविधिं वक्ष्ये भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ।
परार्थं स्वार्थमित्येव द्विविधं तत्प्रकीर्तितम् ॥

दीक्षान्ते गुरुणा दत्ते लिङ्गे वा स्थण्डिलादिके ।
यजनं स्वार्थमाख्यातं स्वस्येष्टफलदं यतः ॥

ग्रामखेटपुरादौ वा नद्यां पर्वत एव वा ।
अष्टषष्टिमहाक्षेत्रेष्वन्यत्र च मनोरमे ॥

स्वयम्भुदैवबाणार्षलिङ्गयुक्ते शिवालये ।
मनुजैः स्थापिते लिङ्गे परार्थयजनं स्मृतम् ॥

नृपतेरायुरारोग्यजयसम्पद्विवृद्धये ।
ग्रामादीनां विवृद्ध्यर्थं परार्थेज्या प्रयुज्यताम् ॥ 5

परार्थयजनं कार्यं शिवविप्रैस्तु नित्यशः ।
धार्मिकः कुरुते नित्यमादिशैवो द्विजोत्तमः ॥

अन्ये तु स्वार्थकादन्यं कुर्युश्चेत्कर्तृनाशनम् ।
शिवसृष्टं विना ये तु जायन्ते ब्रह्मणो मुखात् ॥

ते सामान्या न तेषां तु परार्थेज्याधिकारिता ।
यदि मोहेन कुर्वीरन् राज्ञो राष्ट्रस्य नाशनम् ॥

भृत्यर्थं ये शिवं विप्रास्सामान्यास्त्वर्चयन्ति चेत् ।
षण्मासात्पतनं यान्ति तस्मात्तान्परिवर्जयेत् ॥

शिवदीक्षाभिषिक्तस्य शिवविप्रस्य धीमतः ।
शिवाज्ञावशतस्तस्य परार्थेज्या न दोषभाक् ॥ 10

अग्निहोत्राश्च वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ।
शिवलिङ्गार्चनस्यैते कोट्यंशेनापि नो समाः ॥

जातेनात्मद्रुहा येन नार्चितो भगवाञ्छिवः ।
सुचिरं सञ्चरत्यस्मिन्संसारे दुःखसागरे ॥

वरं प्राणपरित्यागश्छेदनं शिरसोऽपि वा ।
न त्वनभ्यर्च्य भुञ्जीयाद्भगवन्तं त्रिलोचनम् ॥

इति ज्ञात्वा प्रयत्नेन पूजनीयस्सदाशिवः ।
आजानुपादो प्रक्षाल्य हस्तावामणिबन्धनात् ॥

कार्यं त्रिविधविघ्नानां प्रासादादपसारणम् ।
दिव्या नभोगताश्चैव भूगतास्त्रिविधाः स्मृताः ॥ 15

तत्त्वदृष्ट्या तु दिव्यांश्च पुष्पक्षेपान् नभोगतान् ।
पार्ष्णिघातत्रयाद्भौमान् प्रसादादपसारयेत् ॥

श्रेष्ठं पश्चान्मुखं लिङ्गमभावात् प्राङ्मुखं स्मृतम् ।
याम्यकौबेरवक्त्रन्तु न सिद्धाविष्यते बुधैः ॥

अथवा शान्तिकर्मादौ सौम्याभिमुखमिष्यते ।
एकद्वारविमानेऽयं नियमो निष्कलस्य तु ॥

திருமூலர் திருமந்திரம்

பாயிரம்

முதல் மூன்று தந்திரங்கள்

பஞ்சாக்ஷர தீபம் என்னும் உரையுடன்

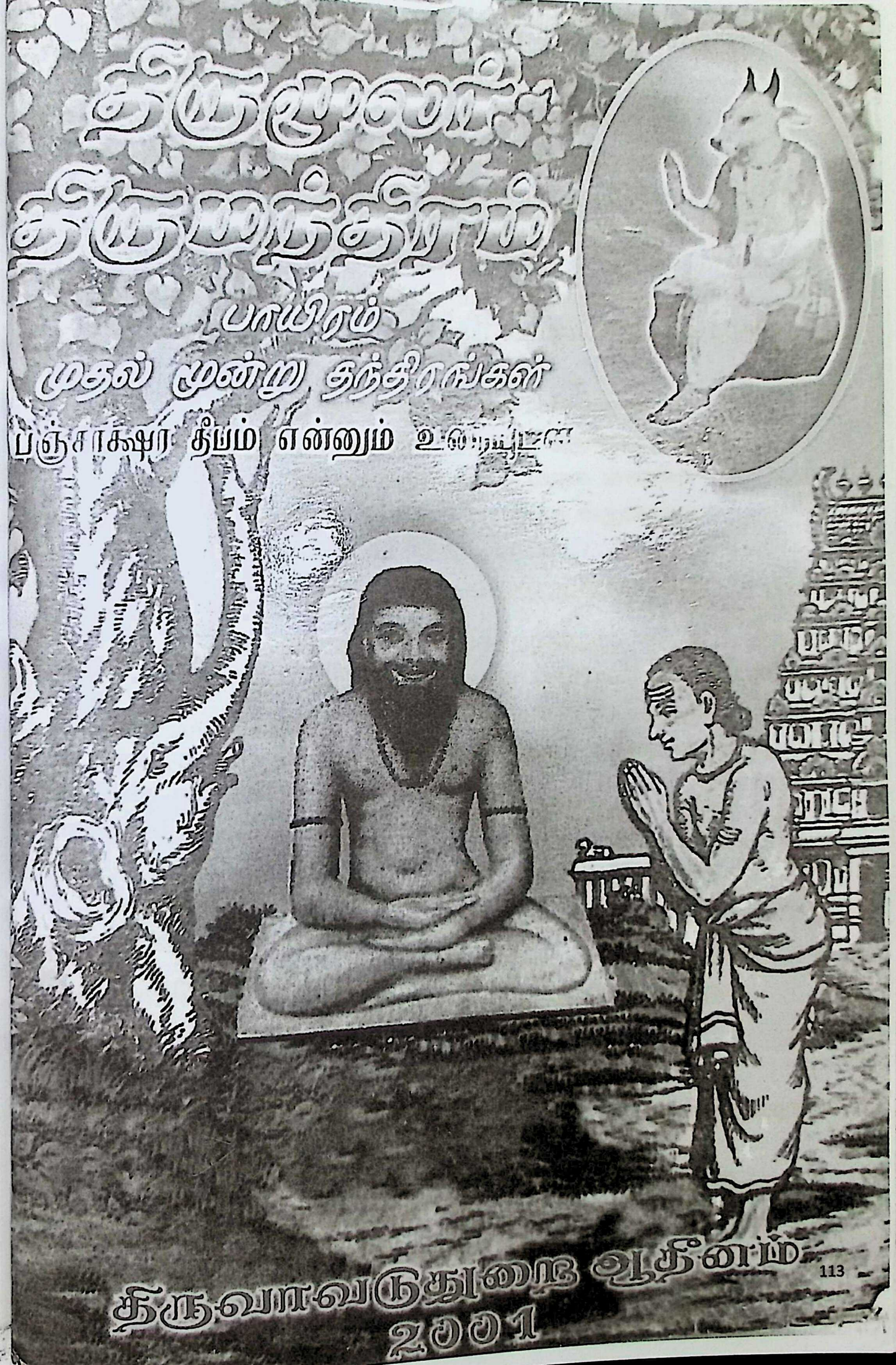

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

2001

பட்ட பூசை முறை தப்புமாயின், நாட்டில் பொறுக்க முடியாத நோய் பரவும்; மழை குறைந்து, போற்றுதற்கரிய மன்னர்களும் போர் வலி குன்றுவர் என்றவாறு.

இதனால் நாட்டிற்கும் நாட்டைக் காக்கின்ற அரசனுக்கும் வருந்தீமை அறிவிக்கப்பட்டது.

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னருள் நந்தி எடுத்துரைத் தானே. 518

இம் – எனின், இதுவுமது.

இ–ள்: முதல்வனுடைய திருக்கோயில்களில் பூசைக்கு இடையூறு நேருமாயின் அரசர்கட்குத் தீமை உளதாம்; மழை நீர் வளப்பம் குறையும்; கன்னம் களவுகள் மிகும் என்று எனது அருள் வடிவாகிய சிவபெருமான் எடுத்துச் சொன்னான் என்றவாறு.

வாரி – வருவாயும் ஆம்.

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்ச்சித்தால்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாம்என்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே. 519

இம் – எனின், பார்ப்பான் இறைவனைப் பூசித்தலாகாது என்றல் நுதலிற்று.

இ–ள்: பெயரளவில் அமைந்த பார்ப்பான் சிவபெருமானை வழிபடின், போர்புரியும் அரசர்கட்குப் பொல்லாத

ஒரு ஆதிசைவர் மற்றொரு ஆதிசைவ வம்சத்தைச் சார்ந்த திருக்கோயிலில் பூஜை செய்யலாமா ?

क्या एक देवालय के आदिशैव अन्य आदिशैव सन्तति के अधिकार में रहे दूसरे देवालय में पूजा कर सकते हैं ?

Can one Ādiśaiva worship in a temple where another one worships ?

1. சூசாயு ஸஜ்கரொ ராஷ்ட்ரம் ராஜாநம் நாஶயத்யத।
ஸகாசாயெண கர்தவ்யம் ஸக-தெவாலய-ஸ்திதம்॥ அகக
கர்மாந்யேந க்ருதம் தச்சேத் தத் ஸ்யாத் சூசாயுஸஜ்கரஃ। அகஉ-சு

- ப்ராயஶ்சித்தவிதி படலஃ பூ-கஙசு
ஸ்ரீமத் உத்தரகாமிகாகமஃ

2. ஆசார்ய ஸங்கரோ ராஷ்ட்ரம் ராஜாநம் நாஶயத்யத[2]।
ஏகாசார்யேண கர்தவ்யம் ஏக-தே[3]வாலய-ஸ்தி[2]தம்॥ 891
கர்மாந்யேந க்ருதம் தச்சேத் தத் ஸ்யாத் ஆசார்யஸங்கரஃ। 892-அ

- ப்ராயஶ்சித்தவிதி[4] படலஃ பக்கம்-136
ஸ்ரீமத் உத்தரகாமிகாக[3]மஃ

பொருள் :

ஒரு ஆலயம் தொடர்பான (பூஜை முதலிய) வேலையானது ஒரே ஆசார்யனால் (அந்தந்த ஆலயத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆதிசைவ வம்சத்தால் என்ற பொருள் இதே படலத்தின் பிற்பகுதியில் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. செய்யப்பட வேண்டும். அந்த வேலைகள் வேறொரு ஆசார்யனால், (அந்தந்த ஆலயத்துடன் சம்பந்தப்பட்டாத ஆதிசைவ வம்சத்தால்) செய்யப்பட்டால் அதற்கு ஆசார்ய ஸங்கரம் என்று பெயர். ஆசார்ய ஸங்கரம் = ஆசார்யக் கலப்பு அரசனையும் அவனது தேசத்தையும் அழித்துவிடும். 891 & 892 அ

–ப்ராயச்சித்த படலம், பக்கம் – 136,
ஸ்ரீமத் உத்தர காமிகாகமம்

3. आचार्य सङ्करो राष्ट्रं राजानं नाशयत्यथ।
एकाचार्येण कर्तव्यम् एक-देवालय-स्थितम्॥ ८९१
कर्मान्येन कृतं तच्चेत् तत् स्यात् आचार्यसङ्करः। ८९२-अ

- प्रायश्चित्तविधि पटलः पृ-१३६
श्रीमत् उत्तरकामिकागमः

अर्थ –

देवालय से सम्बन्धित सभी कार्य (पूजा एवं अन्य) को एक ही आचार्य द्वारा किया जाना चाहिए। (इससे मालूम होता है कि देवालय से सम्बन्धित आदिशैव के वंशज ही वंशीयता के अनुसार पूजा करने के अर्ह हैं जिसका स्पष्टीकरण नीचे दिया गया है) अगर ये कार्य किसी अन्य आचार्य द्वारा किए जाने पर (जो देवालय के आदिशैव वंश से सम्बन्धित न हो), उसे आचार्यसंकरम् कहा जाता है।आचार्यसंकरम् = आचार्यों का अन्तःमिश्रण जिससे राजा एवं राज्य को नष्ट पहुंच सकता है।

4. Ācārya Saṅkaro Rāṣṭraṁ Rājānaṁ Nāśayatyatha।
Ekācāryeṇa Kartavyam Eka-Devālaya-Sthitam॥ 891
Karmānyena Kṛtaṁ Taccet Tat Syāt Ācāryasaṅkaraḥ। 892-A

- Prāyaścittavidhi Paṭalaḥ Page-136
Śrīmat Uttarakāmikāgamaḥ

The worship and other rites pertaining to a particular temple should be conducted regularly by a particular Ādiśaiva connected to that temple (This is being explained in the following) if these rites are done by another Ādiśaiva not connected with this particular temple then that is called the mixing of ācārya which will destroy the king and the country.

- Uttarakāmikāgama, Prāyaścittavidhipaṭala, p. 136.

॥ शिवमयम् ॥

कामिकागमः

उत्तरभागः

KAMIKAGAMAM

(UTTARA BHAGAM)

दक्षिणभारतार्चकसंघसंचालकैः

श्री चे. स्वामिनाथशिवाचार्यैः

प्रकाशितः

दक्षिणभारतार्चकसंघः

24, बद्रैयन वीथी, मद्रास

(रिजिस्टई 39–1950 मद्रपुरी)

1988

व्यस्तेन पूर्वकुम्भादीन् संपूज्य वृषमध्वजम्।
मूर्तिहोमं विधायान्ते पूर्ववद्यागमण्टपम्॥

कृत्वा सद्योऽधिवासं तु पूर्ववत्सर्वमाचरेत्।
कुम्भसंस्थापनोपेते विदग्धे यागमण्टपे॥

महानसेऽथवास्थानमण्टपे गोपुरादिके।
विदग्धे शान्तिहोमं तु कृत्वा पूर्ववदाचरेत्॥

प्रपायामग्निदग्धायां संहिताहोममाचरेत्।
विदग्धे गर्भगेहेऽर्धमण्टपे प्रतिमादिके॥

अन्तस्साल्यन्तरे बाह्ये साले च क्रमशो भवेत्।
स्नपनेन दिशाहोमो मूर्तिहोमस्तथाविधः॥ 885

शान्तिश्च शान्तिहोमश्च संहिताहोम एव च।
दुष्टे तु लिङ्गबेरादौ तदुक्तं निष्कृतिं नयेत्॥

परिवाराल्ये कुर्यात् प्रतिमामण्टपोक्तवत्।
उत्सवेऽनुत्सवेप्येतत् सामान्यं कर्म संमतम्॥

ग्रामादिकेऽग्निदाहे तु संहिताहोममाचरेत्।
महादाहोद्भवे ग्रामे शान्तिहोमं समाचरेत्॥

प्रतिक्रियाश्चदग्धे चेद्वसनं चोत्तरीयकम्।
सोष्णीषं देशिकद्रव्यं हैमपञ्चाङ्गभूषणम्॥

अङ्गुलीयकमात्रं वा तानि यानीष्टमानतः।
अघोरशतमार्कर्य दद्याच्चन्यादरादगुरोः॥ 890

आचार्यसंकरो राष्ट्रं राजानं नाशयत्यथ।
(एकाचार्येण कर्तव्यमेकदेवाल्यस्थितम्॥

कर्मान्येन कृतं तच्चेत् तत्स्याद्याचार्यसंकरः।)

ऋषय ऊचुः—

जलाद्याहरणं गन्धपुष्पधूपादिकल्पनम्॥

दीपनैवेद्यसंकल्पनिर्देवे नित्यार्चनं च यत्।
सकलाराधनं यच्च परिवारार्चनादिकम्॥

नित्योत्सवश्च गानाद्यं स्नपनाद्यङ्गकल्पनम्।
उत्सवाद्यङ्गबलिर्वा देवतावाहनादिकम्॥

तत्काले मूललिङ्गादिपूजनं नित्यहोमकम्।
अनेकनरनिर्वर्त्यं कथमेकः करोत्यहो॥ 895

शिवः—

साधवस्ते महाप्राज्ञाः समाधिं कथयाम्यहम्।
नित्ये नैमित्तिके काम्ये यत्कर्मैकाल्ये स्थितम्॥

एकाचार्येण कर्तव्यमिति साधूदितं मया।
देशिकस्यापि पुत्रो वा पौत्रो वा तस्य बान्धवाः॥

तदीक्षितास्तदादेशसमभिष्टाश्च ये नराः।
आदिशैवकुले जाता ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः॥

शूद्रा वा येऽनुलोमास्ते गन्धर्वा नर्तकादयः।
रूपकन्याश्च महास्तत्तदाज्ञापालका यदि॥

तैरप्यनुष्ठितं कर्म देशिकानुष्ठितं भवेत्।
यथा राज्ञा नियुक्तैस्तु सामन्तप्रमुखैरपि॥ 900

यत्कृतं राज्यकार्यं स्यात्तयैवात्रापि संमतम्।
अन्यथा सति कर्तव्ये शान्तिं तत्र समाचरेत्॥

तत्र संकरदोषोऽपि फलमेवं च निष्कृतिः।
क्रिया या वर्तते पूर्वं शास्त्रसिद्धा पुनः पुनः॥

सर्व क्रिया प्रकर्तव्याशास्त्रसिद्धां परित्यजेत्।
अन्यथा सति कर्तव्ये राष्ट्रो ध्वंस उदाहृतः॥

शान्तिस्तदर्थं कर्तव्या तद्दोषविनिवृत्तये।
शास्त्रसिद्धैव पूर्वापि ततो वृद्धिस्सुखप्रदा॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूर्वमप्यधिकं चरेत्॥

इति उत्तरकामिकाख्ये महातन्त्रे प्रायश्चित्तविधिः त्रिसप्ततितमः पटलः॥

ஒரு திருக்கோயிலில் உள்ள ஆசார்யரால் அனைத்து வேலைகளையும்செய்ய முடியாத நிலையில்.....

किसी देवालय में एक ही आचार्य द्वारा सभी काम करना असंभव हो जाने पर।

In the situation where all the rites cannot be performed by a single ācārya...

முன்னுரை : –

ஒரு திருக்கோயில் தொடர்பான அனைத்து வேலைகளும் ஒரே ஆசார்யரால் (ஆதிசைவரால்) செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் அந்த ஆசார்யரால் அனைத்து வேலைகளையும் செய்யமுடியாத நிலையில் என்ன செய்ய வேண்டும்? அதனைக் கூறும் பிரமாணம் வருமாறு :

1. நிதை நெநிதிகெ கூாதை யக கூதொகூாமயெ வநிதழ॥ அகூசு-சூ
வனகூாஉாயொுண கூதுவ்ழ ஊதி வாய்ஶிதம் உயா।
தொஶிகூவஸ்யாவஸ்ய வூஶொ வா வளஶொ வா தவஸ்ய வாஙுவாஃ॥ அகூள
தத்தீகூஷிதாவஸ்ஹாதொஶ வஸாவிஷ்டாஶச யெ நராஃ।
சூநிஶைவ கூலெஜாதாஃ ..... ॥அகூஅ

- வ்ராயஶசித்தவிதி படலஃ வ்ர-கங்சு
ஸ்ரீமக் உத்தரகாமிகாகமஃ

2. நித்யே நைமித்திகே காம்யே யத் கர்மைகாலயே ஸ்தி²தம்॥ 896-ஆ
ஏகாசார்யேண கர்தவ்யம் இதி ஸாதூ⁴தி³தம் மயா।
தே³ஶிகஸ்யாஸ்ய புத்ரோ வா பௌத்ரோ வா தஸ்ய பா³ந்த⁴வாஃ॥ 897
தத்³தீ³க்ஷிதாஸ்ததா³தே³ஶ ஸமாவிஷ்டாஸ்ச யே நராஃ।
ஆதி³ஶைவ குலேஜாதாஃ..... ॥ 898

- ப்ராயஶ்சித்தவிதி⁴படல: பக்கம்-136
ஸ்ரீமத் உத்தரகாமிகாக³ம:

முன்னுரை :

(ஸ்ரீமத் உத்தர காமிக ஆகமத்தில் ப்ராயச்சித்த விதி படலத்தில் சிவபெருமானுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் இடையே ஒரு சுவையான உரையாடல் இடம்பெறுகிறது. அதில் ரிஷிகளைக் குறித்து சிவபெருமான் கூறுகிறார். "ஒரு ஆலயம் தொடர்பான வேலையானது ஒரே ஆசார்யனால் செய்யப்பட வேண்டும்.")

அந்த வேலைகள் வேறு ஒரு ஆசார்யனால் செய்யப்பட்டால் அதற்கு ஆசார்ய ஸங்கரம் = ஆசார்யக் கலப்பு என்று பெயர். ஆசார்ய ஸங்கரமானது அரசனையும் அவனது தேசத்தையும் அழித்துவிடும்" என்று.

இவ்வாறு சிவபெருமான் கூறிய பின்பு ரிஷிகள் கேட்கின்றனர். "பல நபர்களால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வேலைகளை எவ்வாறு ஒருவரே தனியாகச் செய்ய முடியும் என்று")

பொருள்:–

(அதற்கு இறைவனின் பதில்:– ஹே சாதுக்களே! இதற்கான பதிலை (வழியை) நான் கூறிகிறேன்.) ஒரு ஆலயம் தொடர்பான நித்யம், நைமித்திகம் அல்லது காம்யம் சம்பந்தப்பட்ட எந்த ஒரு வேலை உள்ளதோ அதனைத்தும் ஒரே ஆசார்யரால் செய்யப்படுதல் நலம் என்று என்னால் சொல்லப்பட்டது. (எனினும் இதை நடைமுறையில் செயல்படுத்த) ஆதிசைவ குலத்தில் உதித்தவர்களும், தேசிகர் எனப்படும் ஆசார்யரால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட அவரது மகனோ, பேரனோ, உறவினர்களோ அல்லது பிறரோ அந்த ஆசார்யரின் கட்டளைக்கு அடிபணிபவராய் இருப்பின், (அவர்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட (அனைத்து) வேலைகளும் தேசிகர் எனப்படும் அந்த ஆசார்யரால் செய்யப்பட்டதாகவே ஆகும்.)

விளக்கம்:–

இதிலிருந்து என்ன தெளிவாகிறது என்றால் – ஆதிசைவ குலத்தில் பிறந்தாலும் கூட குறிப்பிட்ட திருக்கோயில் தொடர்புடைய வம்சம் சார்ந்த ஆசார்யரால் (देशिकस्यास्य)தீக்ஷிக்கப்பட்ட (तद्दीक्षिताः) பின்பே, அவர் அனுமதியின் படியே, (तदादेशसमाविष्टाः)அத்திருக்கோயில் பூஜாதிகளைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்ட திருக்கோயில் தொடர்புடைய வம்சம் சார்ந்த ஆசார்யரின் மகனோ, பேரனோ, உறவினர்களோ கூட மகன், பேரன், உறவினர் என்ற ஒரே காரணத்தால் மட்டுமே அத்திருக்கோயில் பூஜாதிகளைச் செய்யக்கூடாது. மாறாக, அவனிடம் தீக்ஷை பெற்ற பின்பே (तद्दीक्षिताः)அக்கோயில் தொடர்பான பூஜாதிகளைச் செய்யலாம் என்றதால், அவர்களும் அந்த ஆசார்யரின் சிஷ்யநிலையில் இருப்பதாலேயே அத்திருக்கோயில்பூஜாதிகளில் ஈடுபட முடிகிறது என்பது தெளிவாகிறது.तद्दीक्षिताः= அந்த ஆசார்யனால் தீக்ஷிக்கப்பட்டவர்கள், तदादेशसमाविष्टाः= அந்த ஆசார்யரின் ஆணைக்கு உட்பட்டவர்கள், என்ற இரு பதங்களையும் உற்றுநோக்கினால் மேற்கூறிய அனைத்தும் புரியும். இன்றுவரை பெரிய திருக்கோயில்களில் நடைமுறையில் உள்ள பழக்கமும் இதற்குச் சான்று.

परिचय

देवालय से सम्बन्धित सभी क्रियाएं एक ही आचार्य द्वारा की जानी चाहिए। यद्यपि, प्रायोगिक रूप से एक ही आचार्य द्वारा सभी काम नहीं किया जा सकता। इसके सम्बन्ध में निम्नलिखित पंक्ति से सन्दर्भ ले सकते हैं –

3. नित्ये नैमित्तिके काम्ये यत् कर्मैकालये स्थितम्॥ ८९६-आ

एकाचार्येण कर्तव्यम् इति साधूदितं मया।

देशिकस्यास्य पुत्रो वा पौत्रो वा तस्य बान्धवाः॥ ८९७

तद्दीक्षितास्तदादेश समाविष्टाश्च ये नराः।

आदिशैव कुले जाताः ..... ॥ ८९८

- प्रायश्चित्तविधि पटलः पृ-१३६

श्रीमत् उत्तरकामिकागमः

परिचय

(उत्तरकामिकागम के प्रायश्चित्तविधि पटल में ऋषि एवं भगवान शिव के बीच होनेवाले दिलचस्पी वार्तालाप मिलता है। भगवान शिव घोषणा करते हैं, एक निर्दिष्ट देवालय की क्रियाओं को एक ही आचार्य द्वारा किया जाना चाहिए। अगर, ये क्रियाएं अन्य किसी आचार्य द्वारा की जाती है, तो उसे आचार्यसंकरम् या आचार्यों का अन्तःमिश्रण कहलाया जाएगा। इससे राजा व राज्य को नुकसान पहुंचेगा। ऋषियों ने शिवजी से सवाल किया कि इन क्रियाओं के लिये कई लोगों की आवश्यकता होती है, तब कैसे अकेला व्यक्ति ये सब कर सकेगा ?)

भगवान का जवाब था – हे साधु ! मैं इसका उत्तर देता हूं। देवालय से सम्बन्धित (नित्यं, नैमित्तिकं और काम्यम् सहित) सभी कार्य को मेरे निर्देशानुसार एक ही आचार्य द्वारा किया जाना चाहिए। (इसे प्रयोग में लाना चाहिए) आदिशैव वंश में जन्मे लोग जैसे पुत्र, पौत्र, रिश्तेदार आदि उक्त आचार्य के आदेश का पालन करेंगे और (दीक्षित कहलानेवाले) आचार्य द्वारा दिये गये सभी काम करेंगे और उन सभी काम को देशिक द्वारा किया हुआ काम माना जाएगा।

Generally all the works related to a particular temple should be performed by only the same ācārya. But when he is not able to do all the works the following scriptural passage comes to our aid:

4. Nitye Naimittike Kāmye Yat Karmaikālaye Sthitam॥ 896-Ā
Ekācāryeṇa Kartavyam Iti Sādhūditaṁ Mayā।
Deśikasyāsya Putro Vā Pautro Vā Tasya Bāndhavāḥ॥ 897
Taddīkṣitāstadādeśa Samāviṣṭāśca Ye Narāḥ।
Ādiśaiva Kule Jātāḥ .....॥ 898

- Prāyaścittavidhi Paṭalaḥ Page-136
Śrīmat Uttarakāmikāgamaḥ

In the chapter Prāyaścittavidhipaṭala of the Uttarakāmikāgama there is an interesting dialogue between the ṛṣis and Śiva. Śiva says, " All the rites and works related to a particular temple should be done by a single ācāryua; if they are done by another then it is called ācāryasaṃkara mixing of ācārya. This will destroy both the king and the country".

The ṛṣis then ask, "How can the works that require to be done by many be done by a single person ?"

Śiva replies: Oh sages ! I will reply now. It has been told by me that the obligatory or daily (nitya) rites, occasional rites and optional ones should be done by a single ācārya; but to help the ācārya in executing this command persons born in the Ādiśaiva families, or those such as the son or

grandson or any other relative who have been initiated by the ācārya of the type known as Deśika and who fully obeys the command of the ācārya can be employed.

Note

From the above passage it becomes clear that though a person born in the Ādiśaiva family is eligible to do worship in a particular temple only when he is initiated by the ācārya belonging to that temple and with his permission. On the contrary just because of the reason of his being a son or grandson of a particular ācārya belonging to a particular temple that person cannot do worship in that temple; on the contrary only when he has been initiated by that ācārya he is qualified to do worship there. Thus they are considered to be the disciples of that ācārya. The phrases "initiated by that ācārya" "they who are under the command of that ācārya" make the point very clear. The practice prevailing in some of the big and ancient temples is the strong evidence for our point.

குழந்தை இல்லாதவரின் வம்சம் தொடர.....

மேற்கூறிய விஷயத்தால் மற்றொன்றும் புலனாகிறது. அதாவது ஒரு திருக்கோயில் தொடர்புடைய வம்சம் சார்ந்த ஆசாரியருக்கு குழந்தை இல்லாத பக்ஷத்தில், அவருக்குப்பின் அவரது வாரிசு எவ்வாறு தொடரும்? எனில் ஆதிசைவர் குலத்தில் உதித்த, அவர் ஆணைக்கு உட்படக்கூடிய, அவரால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட ஒரு நபர், அவருக்குப்பின் பூஜாதிகளைச் செய்ய உரிமை கொண்டவர் என்பதும் புலனாகிறது. இதுவும் இன்று வரை பல திருக்கோயில்களில் நடைமுறையில் உள்ள பழக்கமே.

उपर्युक्त वार्तालाप से यह स्पष्ट है कि देवालय से सम्बन्धित आचार्य की सन्तान न होने पर, उसके जीवितकाल के पश्चात् पूजा का निर्वहण के लिए आदिशैव समुदाय में जन्मे एक व्यक्ति को स्थापित कर उसे निर्देश दे सकते हैं। इसतरह स्थापित व्यक्ति को देवालय में आगे पूजा करने का अधिकार प्राप्त है।

This arrangement works well in the case where the ācārya of a particular temple does not have any male issue. For, according to the injunction discussed above a person born in the family of Ādiśaiva, initited by that ācārya and obeying his command can very well do worship in the temple.

॥ शिवमयम् ॥

कामिकागमः

उत्तरभागः

KAMIKAGAMAM

(UTTARA BHAGAM)

दक्षिणभारतार्चकसंघसंचालकैः

श्री चे. स्वामिनाथशिवाचार्यैः

प्रकाशितः

दक्षिणभारतार्चकसंघः

24, बद्रैयन वीथी, मद्रास

(रिजिस्टर्ड 39–1950 मद्रपुरी)

1988

व्यपोह्य पूर्वकुम्भादीन् संपूज्य वृषभध्वजम्।
मूर्तिहोमं विधायान्ते पूर्ववद्यागमण्टपम्॥

कृत्वा सद्योऽधिवासं तु पूर्ववत्सर्वमाचरेत्।
कुम्भसंस्थापनोपेते विदग्धे यागमण्टपे॥

महानसेऽथवास्थानमण्टपे गोपुरादिके।
विदग्धे शान्तिहोमं तु कृत्वा पूर्ववदाचरेत्॥

प्रपायामग्निदग्धायां संहिताहोममाचरेत्।
विदग्धे गर्भगेहेऽर्धमण्टपे प्रतिमादिके॥

अन्तस्सालान्तरे बाह्ये साले च क्रमशो भवेत्।
स्नपनेन दिशाहोमो मूर्तिहोमस्तथाविधः॥ 885

शान्तिश्च शान्तिहोमश्च संहिताहोम एव च।
दुष्टे तु लिङ्गवेरादौ तदुक्तां निष्कृतिं नयेत्॥

परिवारालये कुर्यात् प्रतिमामण्टपोक्तवत्।
उत्सवेऽप्युत्सवेप्येतत् सामान्यं कर्म संमतम्॥

ग्रामादिवेश्मदाहे तु संहिताहोममाचरेत्।
महादाहोद्भवे ग्रामे शान्तिहोमं समाचरेत्॥

प्रतिक्रियाह्यदत्ता चेद्वसनं चोत्तरीयकम्।
सोष्णीषं देशिकद्रव्यं हैमपञ्चाङ्गभूषणम्॥

अङ्गुलीयकमात्रं वा तानि यानीष्टमानतः।
अघोरशतमावर्त्य दद्यात्तान्यादराद्गुरोः॥ 890

आचार्यसंकरो राष्ट्रं राजानं नाशयत्यथ।
(एकाचार्येण कर्तव्यमेकदेवालयस्थितम्॥

कर्मान्येन कृतं तच्चेत् तत्स्यादाचार्यसंकरः।)

ऋषय ऊचुः—

जलाद्याहरणं गन्धपुष्पधूपादिकल्पनम्॥

दीपनैवेद्यसंक्लृप्तिर्देवे नित्यार्चनं च यत्।
सकलाराधनं यच्च परिवारार्चनादिकम्॥

नित्योत्सवश्च गानाद्यं स्नपनाद्यङ्गकल्पनम्।
उत्सवाद्यङ्गक्लृप्तिर्वा देवतावाहनादिकम्॥

तत्काले मूललिङ्गादिपूजनं नित्यहोमकम्।
अनेकनरनिर्वर्त्यं कथमेकः करोत्यहो॥ 895

शिवः—

साधवस्ते महाप्राज्ञाः समाधिं कथयाम्यहम्।
नित्ये नैमित्तिके काम्ये यत्कर्मैकालये स्थितम्॥

एकाचार्येण कर्तव्यमिति साधूदितं मया।
देशिकस्यास्य पुत्रो वा पौत्रो वा तस्य बान्धवाः॥

तद्दीक्षितास्तदादेशसमाविष्टाश्च ये नराः।
आदिशैवकुले जाता ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः॥

शूद्रा वा येऽनुलोमास्ते गन्धर्वा नर्तकादयः।
रुद्रकन्याश्च मद्दास्यस्तदाज्ञापालका यदि॥

तैरप्यनुष्ठितं कर्म देशिकानुष्ठितं भवेत्।
यथा राज्ञा नियुक्तैस्तु सामन्तप्रमुखैरपि॥ 900

यत्कृतं राजकार्यं स्यात्तथैवात्रापि संमतम्।
अन्यथा सति कर्तव्ये शान्तिं तत्र समाचरेत्॥

तत्र संकरदोषोऽपि फलमेवं च निष्कृतिः।
क्रिया या वर्तते पूर्वं शास्त्रसिद्धा पुनः पुनः॥

सव क्रिया प्रकर्तव्याशास्त्रसिद्धां परित्यजेत्।
अन्यथा सति कर्तव्ये राज्ञो ध्वंस उदाहृतः॥

शान्तिस्तदर्थं कर्तव्या तद्दोषविनिवृत्तये।
शास्त्रसिद्धैव पूर्वापि ततो वृद्धिस्सुखप्रदा॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूर्वमप्यधिकं चरेत्॥

इति उत्तरकामिकाख्ये महातन्त्रे प्रायश्चित्तविधिः त्रिंशतितमः पटलः॥

(முதல் வகைத்) திருக்கோயில்களில் ஆதிசைவரல்லாத எவர் பூஜை செய்தாலும் பயன் இல்லை என்பது....

आदिशैव के अतिरिक्त कोई भी (प्रथम प्रकार के देवालय में) पूजा करना निष्फल है।

The worship done in a (1st type) temple by a person other than an Ādiśaiva is fruitless:

I

1. ஆதிஶைவேந கர்தவ்யம் ப்ரதிஷ்டாத்யர்சநாந்தகம் ॥ கஅசூ
அந்யதா காரயேத் யத்து நிஷ்ஹலம் தத் அவாப்நுயாத் । ககூ

- தீக்ஷாலக்ஷணவிதிபடலஃ
ஸ்ரீமத்-யொகஜ ஆகமஃ, Ms.38, பூ-௩௬அ

2. ஆதி³ஶைவேந கர்தவ்யம் ப்ரதிஷ்டா²த்³யர்சநாந்தகம்।
அந்யதா² காரயேத் யத்து நிஷ்ப²லம் தத் அவாப்நுயாத்॥ 18

- தீ³க்ஷாலக்ஷணவிதி⁴படல:
ஸ்ரீமத் யோக³ஜ ஆக³ம: Ms.38, பக்கம்-368

பொருள் :

(திருக்கோயில்களில்) ப்ரதிஷ்டை என்ற கும்பாபிஷேகம் முதற்கொண்டு (அனைத்து) பூஜைகளுமே ஆதிசைவரால் செய்யப்படுதல் வேண்டும். வேறு விதமாக (ஆதிசைவரல்லாதவரின் மூலமாக) செய்யப்பட்டால் அந்த பூஜை பயனற்றதாக ஆகிவிடும். 18

–தீக்ஷாலக்ஷணவிதி படலம், ஸ்ரீமத் யோகஜ ஆகமம்,
M.S no38, பக்கம் –368.

3. आदिशैवेन कर्तव्यं प्रतिष्ठाद्यर्चनान्तकम्॥ १८आ
अन्यथा कारयेत् यत्तु निष्फलं तत् अवाप्नुयात् । १९

- दीक्षालक्षणविधि पटलः
श्रीमत् योगज आगमः, M.S no 38, पृ-३६८

अर्थ -

(देवालय में) सभी कार्य जैसे स्थापना से लेकर पवित्रीकरण आदि तक आदिशैव द्वारा किया जाना चाहिए। अगर किसी अन्य द्वारा किया गया हो, तो वह फलहीन रहेगा।

4. Ādiśaivena Kartavyaṁ Pratiṣṭhādyarcanāntakam।
Anyathā Kārayet Yattu Niṣphalaṁ Tat Avāpnuyāt॥ 18

- Dīkṣālakṣaṇavidhi Paṭalaḥ
Śrīmat Yogaja Āgamaḥ, Ms.38, Page-368 :

The installation rites of the Liṅga [and other deities] in a temple and the kumbhābhiṣeka rites should be done by an Ādiśaiva; if done by anybody else the worship and other rites become fruitless.

- Dīkṣālakṣaṇapaṭala, Yogajāgama as quoted in Ms.38, p. 368

ஸ்ரீமத் யோகஜாகரம்

ॐ

शिव शिव

M.S.38.

क्षत्रियश्चैव वैश्याश्च अनु शैवा इति स्मृताः।

रुद्रोह्यवान्तरश्चैव क्रमशश्चानुवर्णकम् ॥ 16

स्वर्णाङ्गुष्ठपारशुं वा कुलालो मध्यर्थ पट्टका।

इत्यादि प्रवर शैवानां अन्त्य शैवामथ शृणु ॥ 17

अन्येषाञ्चैव जातीनां अन्त्यशैवा इति स्मृताः।

आदिशैवेन कर्तव्यं प्रतिष्ठार्चनान्तकम् ॥ 18

अन्यथा कारयेद्यत्तु निष्फलं तदवाप्नुयात्।

वेदवेदान्ततत्त्वज्ञा आदिशैवा इति स्मृताः॥ 19

शैवभेदं समाख्यातं दीक्षाविधिमथ शृणु।

रोहिणी श्रवणञ्चैव विष्णु त्रीणि चोत्तरा ॥ 20

II

1. தஸ்மாத் பராத்மாத்மாத்மம் ஸ்தாபநம் யஜநம் ததா॥ கஉரு-சூ
ஶிவவிப்ரேண கர்தவ்யம் அந்யேஷாம் ஸ்வாத்மைவ ஹி।
பராத்மபி குர்யாத் சேத் லோபேந நிருபதேஸ்ததா॥ கஉசு
தத்ராஷ்ட்ரஸ்ய ச நாஶ ஸ்யாத் அசிரேண ந ஸம்ஶயஃ। கஉஎ-சு

- தந்த்ராவதாரபடலஃ, பூ-எ
ஶ்ரீமத்பூர்வகாமிகாகமஃ

2. **தஸ்மாத் பரார்த²மாத்மார்த²ம் ஸ்தா²பநம் யஜநம் ததா²॥ 125-ஆ**
ஶிவவிப்ரேண கர்தவ்யம் அந்யேஷாம் ஸ்வார்த²மேவ ஹி।
பரார்த²மபி குர்யாத் சேத் லோபேந ந்ருபதேஸ்ததா²॥ 126
தத்³ராஷ்ட்ரஸ்ய ச நாஶ ஸ்யாத் அசிரேண ந ஸம்ஶயஃ। 127-அ

- தந்த்ராவதாரபடலஃ, பக்கம்-7
ஸ்ரீமத் பூர்வகாமிகாக³மஃ

பொருள் : –

ஆகையால் [ஆதிசைவருக்கு அனைத்திலும் உரிமை இருக்கும் காரணத்தினால்] ஆத்மார்த்த கும்பாபிஷேகம், ஆத்மார்த்த பூஜை, பரார்த்த கும்பாபிஷேகம், பரார்த்த பூஜை ஆகிய அனைத்தும் சிவவிப்ரன் எனப்படும் ஆதிசைவரால் செய்யப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில் (ஆதிசைவர் நீங்கலாக) பிறருக்கு ஆத்மார்த்தபூஜை மட்டுமே (கூறப்பட்டுள்ளது). (கவனக்) குறைபாட்டினால் (ஆதிசைவரைத்) தவிர பிறர் பரார்த்த பூஜை என்ற திருக்கோயில் பூஜையையும் செய்வாரேயாகில் அரசன் மற்றும் அவனது நாட்டிற்கு வெகுவிரையில் அழிவு ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. 125 ஆ–127 அ

–தந்த்ராவதார படலம் , பக்கம் – 7,
ஸ்ரீ மத் பூர்வகாமிகாகமம்

3. **तस्मात् परार्थमात्मार्थं स्थापनं यजनं तथा॥ १२५-आ**
शिवविप्रेण कर्तव्यम् अन्येषां स्वार्थमेव हि।
परार्थमपि कुर्यात् चेत् लोपेन नृपतेस्तथा॥ १२६
तद्राष्ट्रस्य च नाशस्यात् अचिरेण न संशयः। १२७-अ

- तन्त्रावतारपटलः, पृ-७
श्रीमत् पूर्वकामिकागमः

इसतरह (आदिशैव अर्ह होने के कारण), आत्मार्थ कुम्भाभिषेकं, आत्मार्थपूजा, परार्थ कुम्भाभिषेकं और परार्थपूजा आदि केवल आदिशैव कहे जानेवाले शिवविप्र द्वारा ही की जानी चाहिए। क्योंकि, (आदिशैव के अतिरिक्त) अन्य सभी के लियेकेवल आत्मार्थपूजा बतायी गयी है। नियम के अभाव से (आदिशैव को छोडकर अन्य व्यक्ति)

अगर, देवालय की पूजा या परार्थपूजा करते हैं, तो यह निश्चित है कि राजा एवं राज्य को नुकसान का सामना करना पडेगा।

4. Tasmāt Parārthamātmārtham Sthāpanam Yajanam Tathā॥ 125-Ā
Śivavipreṇa Kartavyam Anyeṣām Svārthameva Hi।
Parārthamapi Kuryāt Cet Lopena Nṛpatestathā॥ 126
Tadrāṣṭrasya Ca Nāśasyāt Acireṇa Na Saṁśayaḥ। 127-A

- Tantrāvatārapaṭalaḥ, Page-7
Śrīmat Pūrvakāmikāgamaḥ

Therefore, (as the Ādiśaivas have the right in all rituals) the installation of the deity, the kumbhābhiṣeka, the daily worship, etc. for one's own sake (Ātmārtha), the worship [in the temple] for other's sake, the installation of the deity, kumbhābhiṣeka and the worship for the sake of others (Parārthapūjā) all these should be done only by Ādiśaiva. Because for others only worship for their own sake (Ātmārthapūjā) has been prescribed [in the Āgamas]. Due to carelessness if anybody other than the Ādiśaiva performs worship in the temple then surely there will follow calamity for the king and the country.

- Pūrvakāmikāgama, Tantrāvatārapaṭala, p. 7.

॥ शिवमयम् ॥

कामिकागमः

पूर्वभागः

KAMIKAGAMAM

(POORVA BHAGAM)

ஸ்ரீமத் காமிகாகமம்

दक्षिणभारतार्चकसंघसंचालकैः
श्री. चे. स्वामिनाथशिवाचार्यैः

प्रकाशितः

दक्षिणभारतार्चकसंघः
11, तम्बुचेट्टि वीथी, मद्रास्
(रिजिस्टर्ड् 39—1950 मद्रपुरी)
1975

केवलं यजनं प्रोक्तमुपमेदैर्विशेषतः ।
प्रतिष्ठाद्यं तु मूलैश्चेत् अष्टाविंशतिभिर्वरम् ॥ 105

येन तन्त्रेण चारब्धं कर्षणाद्यर्चनान्तकम् ।
तेन सर्वं प्रकर्तव्यं न कुर्यादन्यतन्त्रतः ॥

कारयेदन्यतन्त्रेण नोक्तं चेत्तु विशेषतः ।
उक्तानि प्रतिषिद्धानि पुनस्संभाषितानि च ॥

सापेक्षनिरपेक्षाणि शिववाक्यान्यनेकधा ।
चतुष्पादयुतान्येव भुक्तिमुक्त्यर्थसाधनम् ॥

एतान्येवाथ श्रुत्वा तु देवैर्मुनिवरादिभिः ।
संक्षेपतोऽपि कथितं सर्वेषामनुकम्पया ॥

एषामध्ययनं कार्यं शिवविप्रैर्गुरुक्रमात् ।
अव्यापनं च कर्तव्यं न कार्यमितरैर्नरैः ॥ 110

दीक्षाविहीनविप्राद्यास्त्रिवर्णाश्शूद्रजातयः ।
सवर्णाद्यनुलोमाश्च शिल्पिनः कारुकादयः ॥

पठन्ति शिवशास्त्रञ्चेत्तत्पापान्नृपराष्ट्रयोः ।
अचिरेण विनाशः स्यात्तस्माद्राजा निवारयेत् ॥

शिवसिद्धान्ततन्त्रेण प्रारब्धं कर्षणादिकम् ।
न कुर्यादन्यशास्त्रेण कुर्याच्चेत्तन्त्रसंकरः ॥

तन्त्रसंकरदोषेण राजा राष्ट्रं च नश्यति ।
गारुडं भूततन्त्रं च भैरवं वामतन्त्रकम् ॥

कापालं पाञ्चरात्रं च लाकुलं कुलशास्त्रकम् ।
तन्त्रं पाशुपतं चान्यत् पुराणं धर्मशास्त्रकम् ॥ 115

इतिहासं षडङ्गं च ऋग्यजुस्सामसंज्ञकम् ।
अथर्वणं तथा बौद्धमार्हतं मतमेव च ॥

ऊर्ध्वस्रोतोऽक्षपाच्छास्त्रादपरं तदनुक्रमात् ।
कामिकादि शिवज्ञानं मूर्धा भगवतस्सदा ॥

इतराणि महेशस्य हृत्कण्ठाद्यङ्गकानि वै ।
पूर्वपक्षतया तानि कथितानीह शम्भुना ॥

हेयोपादेयवस्तूनां निर्णयं परमार्थतः ।
तत्सर्वमधरीकृत्य शैवसिद्धान्त ईरितः ॥

सिद्धान्तशास्त्रनिष्ठैश्च शिवविप्रैर्यथाक्रमम् ।
शास्त्रान्तरैस्तु संस्थाप्य लिङ्गं तद्भूमयार्थकम् ॥ 120

पूजनीयं नृपग्रामयजमानाभिवृद्धये ।
शैवस्सर्वाधिकारी स्यात्स्वकीये च परत्र च ॥

शैवास्सर्वेषु कुर्वन्ति ये गृहस्था द्विजोत्तमाः ।
यामले मातृतन्त्रे च कापाले पाञ्चरात्रके ॥
बौद्धे चार्हमते चैव लाकुले वैदिकेऽपि च ।
अन्येष्वपि च मार्गेषु तत्तच्छास्त्रैः स्वशास्त्रतः ॥

शैवाः कुर्वन्ति दीक्षाद्यं तल्लिङ्गस्थापनादिकम् ।
मुख्यत्वादिह शैवस्य मुखमाहात्म्यतोऽपि च ॥
अधिकारोऽस्ति सर्वत्र नान्येषां शिवदर्शने ।
तस्मात्परार्थमात्मार्थं स्थापनं यजनं तथा ॥ 125
शिवविप्रेण कर्तव्यमन्येषां स्वार्थमेव हि ।
परार्थमपि कुर्याच्चेल्लोपेन नृपतेस्तथा ॥
तद्राष्ट्रस्य च नाशः स्यादचिरेण न संशयः ।

॥ इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे तन्त्रावतारपटलः प्रथमः ॥

புத்தக விவரணம்

எண்	புத்தகத்தின் பெயர்	வெளியீடு	இடம்	வருஷம்
1.	திருமூலர் திருமந்திரம் (தமிழ்)	திருவாடுதுறை ஆதினம்	திருவாடுதுறை	2001
2.	பிரம சூத்திர சிவாத்துவித சைவ பாடியம் (கிரந்தம் தமிழ்)	காசி வாசி செந்திநாதையர்	திருப்பரங்குன்றம்	1907
3.	பெரியபுராணம் (மூலம், குறிப்பு, தமிழ்)	முருகவேள் புத்தக சாலை	சென்னை	1934
4.	பெரியபுராணம் (தமிழ்)	குஹஸ்ரீ வாரியார் பதிப்பகம்	சென்னை	2000
5.	சதரத்ன ஸங்க்ரஹம் (தேவநாகரீ, தமிழ்)	சரஸ்வதி மஹால்	தஞ்சாவூர்	1976
6.	சிவாகம சேகரம் (கிரந்தம்)	அச்சுவேலி குமாரசுவாமி குருக்கள்	அச்சுவேலி யாழ்பாணம்	1949
7.	சைவாகம லேகஸர்வஸ்வம் (கிரந்தம், தமிழ்)	Indian institutle of indology	சென்னை	1995
8.	ஸ்ரீமத் உத்தர காமிகாகமம் (தேவநாகரீ)	தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்	சென்னை	1986
9.	ஸ்ரீமத் பூர்வ காமிகாகமம் (கிரந்தம்)	தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்	சென்னை	1977
10.	ஸ்ரீமத் பூர்வ காமிகாகமம் (தேவநாகரீ)	தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்	சென்னை	1975
11.	ஸ்ரீமத் பூர்வ காரணாகமம்	மயிலை அழகப்ப முதலியார்	சென்னை	கலி5023
12.	சுந்தரர் தேவாரம்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம்	சென்னை	2003
13.	ஸ்வாயம்புவ ஸூத்ர ஸங்க்ரஹம்	Indira Gandhi national centre of the arts.	New delhi	1994
14.	ஸ்ரீமத் யோகஜ ஆகமம்	MS.no. 38		

ग्रन्थ विवरण

No.	किताब का नाम	प्रकाशन	जगह	वर्ष
1.	तिरुमूलर् तिरुमन्दिरम् (तमिळ्)	तिरुवाडुदुरै आधीनम्	तिरुवाडुदुरै	2001
2.	ब्रह्म सूत्र शिवाद्वैद शैव पाडियम् (ग्रन्थम् तमिळ्)	कासि वासि सेन्दिनादैयर्	तिरुप्परङ्गुण्ड्रम्	1907
3.	पॆरियपुराणम् (मूलम्, कुरिप्पु, तमिळ्)	मुरुगवेळ् पुत्तग शालै	चेन्नै	1934
4.	पॆरियपुराणम् (तमिळ्)	गुहश्री वारियार् पदिप्पगम्	चेन्नै	2000
5.	शतरत्न सङ्ग्रहम् (देवनागरी, तमिळ्)	सरस्वति महाल्	तञ्जावूर्	1976
6.	शिवागम शेखरम् (ग्रन्थम्)	अच्चुवेलि कुमारस्वामि गुरुक्कळ्	अच्चुवेलि याळ्पाणम्	1949
7.	शैवागम लेखसर्वस्वम् (ग्रन्थम्, तमिळ्)	Indian institutle of indology	चेन्नै	1995
8.	श्रीमत् उत्तर कामिकागमम् (देवनागरी)	तॆन्निन्दिय अर्च्चकर् सङ्गम्	चेन्नै	1986
9.	श्रीमत् पूर्व कामिकागमम् (ग्रन्थम्)	तॆन्निन्दिय अर्च्चकर् सङ्गम्	चेन्नै	1977
10.	श्रीमत् पूर्व कामिकागमम् (देवनागरी)	तॆन्निन्दिय अर्च्चकर् सङ्गम्	चेन्नै	1975
11.	श्रीमत् पूर्व कारणागमम्	मयिलै अळगप्प मुदलियार्	चेन्नै	कलि 5023
12.	सुन्दरर् तेवारम्	वर्त्तमानन् पदिप्पगम्	चेन्नै	2003
13.	स्वायम्बुव सूत्र सङ्ग्रहम्	Indira Gandhi national centre of the arts.	New delhi	1994
14.	श्रीमत् योगज आगमम्	MS.no. 38		

Bibliography

No.	Name Of The Book	Publication	Place	Year
1.	Tirumūlar Tirumandiram (Tamiḻ)	Tiruvāḍuduṟai Ādinam	Thiruvāḍuduṟai	2001
2.	Pirama Sūttira Sivāttuvida Saiva Pāḍiyam (Kirandam Tamiḻ)	Kāsi Vāsi Sĕndināḍaiyar	Thirupparaṅguṇḍram	1907
3.	Pĕriyapurāṇam (Mūlam, Kuṟippu, Tamiḻ)	Murugaveḷ Puttaga Sālai	Chennai	1934
4.	Pĕriyapurāṇam (Tamiḻ)	Guhaśrī Vāriyār Padhippagam	Chennai	2000
5.	Shataratna Saṅgraham (Devanāgarī, Tamiḻ)	Saraswathi Mahāl	Tañjāvūr	1976
6.	Sivāgama Segaram (Grantam)	Accuveli Kumārasuvāmi Gurukkaḷ	Accuveli Yāḻpāṇam	1949
7.	Saivāgama Legasarvasvam (Grantam, Tamiḻ)	Indian Institutle Of Indology	Chennai	1995
8.	Śrīmat Uttara Kāmikāgamam (Devanāgarī)	South Indian Archakar Association	Chennai	1986
9.	Śrīmat Pūrva Kāmikāgamam (Grantam)	South Indian Archakar Association	Chennai	1977
10.	Śrīmat Pūrva Kāmigāgamam (Devanāgarī)	South Indian Archakar Association	Chennai	1975
11.	Śrīmat Pūrva Kāraṇāgamam	Mayilai Aḻagappa Mudaliyār	Chennai	Kali 5023
12.	Sundarar Tevāram	Varttamānan Pathippagam	Chennai	2003
13.	Svāyambuva Sūtra Saṅgraham	Indira Gandhi National Centre Of The Arts.	New Delhi	1994
14.	Śrīmat Yogaja Āgamam	MS.no. 38		

ஸ்ரீ சீதளாதேவி மஹாமாரி வேத சிவாகம வித்யாலயம்
புன்னைநல்லூர்
தர்மோ ரக்ஷதி ரக்ஷித :
ஸ்ரீ சீதளாதேவி மஹாமாரி
வேத சிவாகம வித்யாலயம்
स्वधर्मं प्रतिपद्यस्व
SVadharma